

BIULETYN

URZĘDU PATENTOWEGO

Wydawnictwo Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Nr 16 (252)

Warszawa 1983

Urząd Patentowy PRL - na podstawie art. 33 i art. 78 ustawy z dnia 19 października 1972 r. o wynalazczości (Dz. U. PRL Nr 43, **poz.** 272) - dokonuje ogłoszenia w „Biuletynie Urzędu Patentowego” o zgłoszonych wynalazkach i wzorach użytkowych. Ogłoszenia o zgłoszeniach drukowane w „Biuletynie” podane są w układzie klasowym według symboli Int. Cl.³ i zgodnie z § 26 ust. 4 zarządzenia Prezesa Urzędu Patentowego PRL z dnia 21 XII 1972 r. w sprawie ochrony wynalazków i wzorów użytkowych (MP z 1973 r. nr 1, poz. 4) zawierają następujące dane:

- oznaczenie klasy i podklasy według symboli III edycji międzynarodowej klasyfikacji patentowej tj. Int. Cl.³,
- numer zgłoszenia wynalazku lub wzoru użytkowego,
- datę zgłoszenia wynalazku lub wzoru użytkowego,
- datę i kraj uprzedniego pierwszeństwa oraz numer zgłoszenia dokonanego za granicą lub oznaczenie wystawy - jeżeli zastrzeżono pierwszeństwo,
- imię i nazwisko lub nazwę zgłaszającego,
- miejsce zamieszkania lub siedzibę oraz kraj zgłaszającego,
- imię i nazwisko wynalazcy (wynalazców),
- tytuł wynalazku lub wzoru użytkowego,
- skrót opisu wynalazku lub wzoru użytkowego wraz z figurą rysunku najlepiej obrazującą wynalazek lub wzór użytkowy,
- liczbę zastrzeżeń.

Po wykazie ogłoszeń w układzie klasowym według symboli Int. Cl.³ podaje się wykaz zgłoszeń opublikowanych w danym numerze w układzie numerowym.

Ogłoszenia dotyczące zgłoszeń o udzielenie patentów tymczasowych zostały oznaczone literą T za numerem zgłoszenia. Jeżeli po dniu takiego ogłoszenia zostanie złożony wniosek o udzielenie patentu (art. 26, ust. 3 u.o.w), Urząd Patentowy ogłasza o wniosku w „Wiadomościach Urzędu Patentowego”.

Od dnia ogłoszenia o zgłoszeniu wynalazku lub wzoru użytkowego, osoby trzecie mogą:

- 1) zapoznać się ze wskazanym opisem wynalazku lub wzoru użytkowego, zastrzeżeniami patentowymi lub ochronnymi i rysunkami oraz sporządzić z nich odpisy;
- 2) w terminie sześciu miesięcy - nadsyłać do Urzędu Patentowego swoje uwagi co do istnienia przeszkód uniemożliwiających udzielenie patentu (prawa ochronnego).

Odpowiednio uzasadnione pod względem faktycznym (dokumentacja dowodowa) i prawnym uwagi należy nadsyłać w dwóch egzemplarzach na adres: Urząd Patentowy PRL - 00-950 Warszawa, skr. poczt. 203, AL Niepodległości 188.

Informuje się, że odbitki kserograficzne dokumentów wymienionych w **pkt.** 1 można zamawiać w Urzędzie Patentowym, przy czym w zamówieniu należy:

- a) podać numer „Biuletynu Urzędu Patentowego”, w którym dokonano ogłoszenia o zgłoszeniu oraz numer strony,
- b) wskazać numer zgłoszenia, klasę patentów i tytuł wynalazku lub wzoru użytkowego.

Urząd Patentowy podaje do wiadomości konta w NBP

1. Urząd Patentowy PRL - NBP V OM w Warszawie
konto: **1052-2533-222** cz. 54 dz. 91 **rozd.** 9111 § 77 - opłaty związane z rejestracją i ochroną wynalazków, wzorów **użytkowych**, wzorów zdobniczych, znaków towarowych;
opłaty za skargi i odwołania.
2. Urząd Patentowy PRL, Centralny Ośrodek Informacji Patentowej - NBP V O/M w Warszawie
konto: **1052-2533-223** cz. 54 dz. 77 **rozd.** 7811
§ 45 - wpłaty z tytułu **sprzedaży** wydawnictw,
§ 44 - wpłaty za usługi poligraficzne i **mikrofilmowe**.
3. Urząd Patentowy PRL - NBP V O/M w Warszawie konto: **1052-2533-139-32** - wpłaty za powołanie biegłego.

Warunki prenumeraty podano na trzeciej stronie okładki.

Egzemplarze pojedyncze można nabywać w Urzędzie Patentowym PRL - Centralny Ośrodek Informacji **Patentowej**, AL Niepodległości 188, skr. poczt. 203, 00-950 Warszawa

URZĄD PATENTOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Numer oddano do składu w kwietniu 1983 r. Ark. wyd. **8,34**, ark. druk. 7,5. Papier druk. V **kl.** 63 g, **61×68**
Nakład 2810+25 egz.

Cena 200 zł

INDEKS **35326**

Olsztyńskie Zakłady Graficzne im. Seweryna Pieniężnego - 10-417 Olsztyn, ul. Towarowa 2. Lz. 555.

BIULETYN URZĘDU PATENTOWEGO

Warszawa, dnia 01.08.1983 r.

Nr 16 (252) Rok XI

Ogłoszenia o zgłoszonych w Polsce

I. Wynalazkach do opatentowania

II. Wzorach użytkowych do ochrony

I. WYNAŁAZKI

Dział A

PODSTAWOWE POTRZEBY LUDZKIE

A01B P. 238388 T 24.09.1982

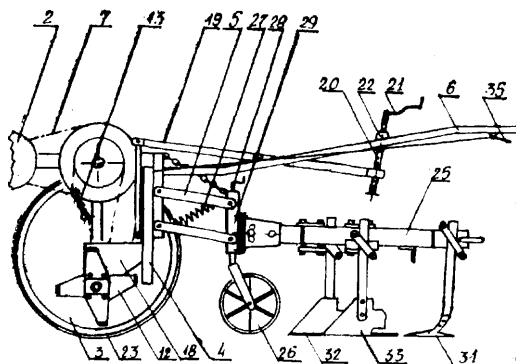
Mieczysław Chilik, Rogi, Polska (Mieczysław Chilik).

Pojazd ogrodniczy

Zagadnieniem podlegającym rozwiązaniu jest opracowanie konstrukcji zwrotnego pojazdu ogrodniczego umożliwiającego wykonywanie kilku czynności pielęgnacyjnych jednocześnie.

Pojazd według wynalazku ma silnik (2), ramę w kształcie odwróconej litery U w widoku z przodu, koła (3) z metalowymi obręczami (23) zaopatrzonymi w płytki, glebogryzarkę, układ przeniesienia napędu, belkę narzędziową (25) i elementy sterujące.

Pojazd może być stosowany w gospodarstwach ogrodniczych pod namiotami foliowymi oraz w ogródkach działkowych. (7 zastrzeżeń)

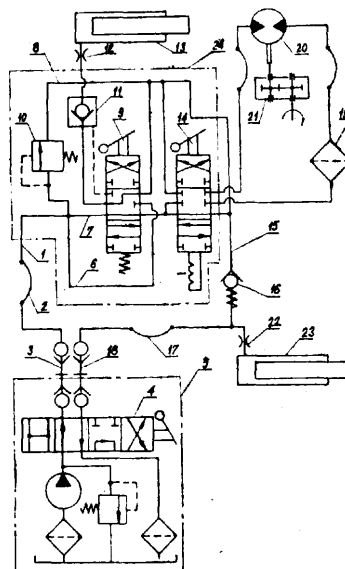
A01D F15B P. 234747 18.01.1982

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy „Hydropneumat”, Wrocław, Polska (Zdzisław Czystek, Mieczysław Dąbrowski, Józef Trela).

Hydrauliczny układ napędowy zespołów roboczych wielorzędowego kombajnu do zbioru ziemniaków

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie zwiększenia niezawodności działania kombajnu, przy zwiększonym bezpieczeństwie i uproszczeniu obsługi.

Hydrauliczny układ napędowy zespołów roboczych wielorzędowego kombajnu do zbioru ziemniaków, zasilany z układu hydrauliki zewnętrznej ciągnika współpracującego, mający dwa cylindry hydrauliczne do sterowania przenośnikiem ładującym i zespołem podkopującym, z których jeden włączony jest poprzez rozdzielacz i zawór zwrotny do gałęzi zasilającej, a drugi do gałęzi zlewowej za zaworem zwrotnym, charakteryzuje się tym, że zawiera silnik hydrauliczny (20), włączony poprzez rozdzielacz (14) do przewodu zlewowego (15) i rozdzielacza (9) sterującego pochyleniem przenośnika ładującego. (1 zastrzeżenie)

A01N C07D P. 234237 14.12.1981

Pierwszeństwo: 15.12.1980 - Japonia (nr 177704/80)

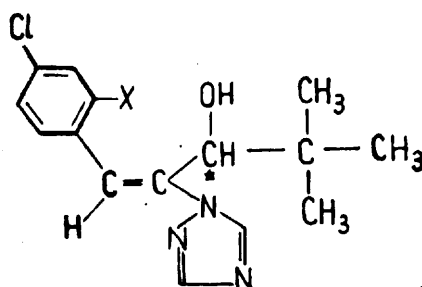
Sumitomo Chemical Company, Limited, Osaka, Japonia (Yuji Funaki, Yukio Yoneyoshi, Yukio Ishiguri, Kazuo Izumi).

Środek grzybobójczy
oraz sposób wytwarzania pochodnych triazolu

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania środka grzybobójczego o aktywności większej niż aktywność znanych dotąd środków. Celem wynalazku jest także opracowanie sposobu wytwarzania substancji czynnej tego środka.

Związek o wzorze 1 wytwarza się przez redukcję związku odpowiedniego ketonu za pomocą chiralnego środka redukującego typu zmodyfikowanego wodoru litowo-glinowego.

Środek grzybobójczy jako substancję czynną zawiera pochodną triazolu o wzorze 1, w którym X oznacza atom wodoru lub chloru a gwiazdka oznacza asymetryczny atom węgla o czynności optycznej (-). (5 zastrzeżeń)

Wzór 1

A01N
C07D

P. 236741

03.06.1982

Pierwszeństwo: 04.06.1981 - Szwajcaria
(nr 3674/81-3)
07.05.1982 - Szwajcaria (nr 2840/82-7)

Ciba Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

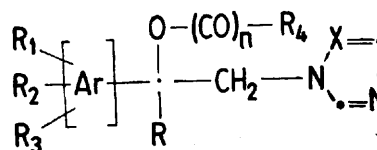
Środek szkodnikobójczy
oraz sposób wytwarzania
nowych pochodnych kwasu migdałowego

Celem wynalazku jest opracowanie nowego środka szkodnikobójczego oraz sposobu wytwarzania substancji czynnej tego środka.

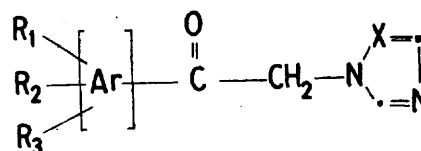
Cechą środka jest to, że zawiera on jako substancję czynną co najmniej jedną nową pochodną kwasu migdałowego i nitrilu kwasu migdałowego o ogólnym wzorze 1, w którym X jako człon mostkowy oznacza grupę $-\text{CH}=\text{}$ lub atom $-\text{N}=\text{}$, Ar oznacza rodnik fenyłowy, bifenyliowy lub naftyłowy, R_1 , R_2 i R_3 niezależnie od siebie oznaczają atom wodoru, grupę nitrową, atom chlorowca, rodnik alkilowy o 1—3 atomach węgla, grupę alkoksyłową o 1—3 atomach węgla lub grupę chlorowcoalkilową o 1—3 atomach węgla, R oznacza grupę $-\text{COOR}_4$, $-\text{COSR}_4$, $-\text{CON}(\text{R}_4)(\text{R}_4)$ lub $-\text{CN}$, n oznacza liczbę 0, 1 lub 2, przy czym w przypadkach, w których n oznacza liczbę 0, symbol R_4 oznacza atom wodoru, ewentualnie podstawiony rodnik alkilowy o 1—12 atomach węgla, rodnik alkenyloowy o 3—6 atomach węgla, grupę chlorowcoalkenylową o 3—6 atomach węgla albo podstawiony, zaś w przypadkach w których n oznacza liczbę 1, symbol R_4 oznacza ewentualnie podstawione rodniki alkilowy o 1—12 atomach węgla lub fenyłowy oraz grupę alkoksyłową o 1—4 atomach węgla, grupę alkilową o 1—4 atomach węgla, grupę alkenylową o 2—6 atomach węgla, rodnik alkinyloowy o 3—5 atomach węgla, rodnik chlorowcoalkenylowy o 2—6 atomach węgla, rodnik cykloalkilowy o 3—7 atomach węgla, rodnik furyłowy, rodnik tetrahydrofuryłowy, grupę pirydylową, grupę 1-imidazolilową, grupę 1-(1,2,4-triazolilową), i nadto każdy podstawnik heterocykliczny jest niepodstawiony lub jedno- lub wielokrotnie podstawiony chlorowcem i/lub grupą metylową, a każdy podstawnik alkilowy o 2—12 atomach węgla może być przedzielony grupą karbonyłową lub karbamoilową, oraz R_4 też oznacza grupę dwualkiloaminową o 1—8 atomach

węgla w każdym rodniku alkilowym, i wreszcie w przypadkach, w których n oznacza liczbę 2, symbol R_4 oznacza rodnik alkilowy o 1—12 atomach węgla lub ewentualnie podstawiony rodnik benzyłowy, i w którym dalej R_4 oznacza atom wodoru, ewentualnie podstawiony chlorowcem rodnik alkenyloowy o 2—10 atomach węgla, ewentualnie podstawiony chlorowcem rodnik alkinyloowy o 2—10 atomach węgla, grupę cykloalkilową o 3—8 atomach węgla, ewentualnie podstawiony rodnik fenyłowy, albo grupę alkilową o 1—12 atomach węgla, która w przypadku 2—12 atomów węgla może być przedzielona atomem tlenu lub siarki i ewentualnie może być podstawiona oraz nienasycony lub nasycony 5- lub 6-członowy pierścień z atomem tlenu lub siarki jako heteroatomem, R_4 oznacza rodnik alkilowy o 1-10 atomach węgla, ewentualnie podstawiony rodnik fenyłowy lub benzyłowy, R_7 i R_8 niezależnie od siebie oznaczają atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—6 atomach węgla, rodnik cykloalkilowy o 3—7 atomach węgla albo grupę fenyłową lub benzyłową, w której dany pierścień aromatyczny ewentualnie jest podstawiony lub jeden z symboli R_7 i R_8 także oznacza podstawiony alkilem lub fenylem III rz. azot albo symbole R_7 i R_8 razem tworzą 5- lub 6-członowy nasycony lub nienasycony pierścień heterocykliczny, ewentualnie zawierający jeszcze 1 lub 2 dalsze atomy azotu i/lub zawiera co najmniej jedną nową sól addycyjną z kwasem, czwartorzędową sól azoliową lub amoniową lub metalokompleksową pochodną związku o wzorze 1.

Sposób wytwarzania związków o wzorze 1, w którym symbole mają wyżej podane znaczenie polega na tym, że aryloazoliłometylowy keton o wzorze 9A, korzystnie w postaci jego adduktu z NaHSO_3 , poddaje się reakcji w temperaturze 0—100°C z cyjanowodorem lub cyjankiem metalu alkalicznego i tak otrzymany nitril kwasu migdałowego ewentualnie hydrolizuje się w środowisku zasadowym lub kwaśnym do pochodnej hydroksykwasu migdałowego i związek ten ewentualnie przeprowadza się w dalszą pochodną związku o wzorze 1A względem grupy $-\text{OH}$ lub grupy $-\text{COOH}$, i/lub ewentualnie przeprowadza się w sól addycyjną z kwasem, czwartorzędową sól azoliową lub amoniową lub w metalokompleks. (12 zastrzeżeń)

Wzór 1

Wzór 9A

A01N
C07C

P. 237980

20.08.1982

Pierwszeństwo: 22.08.1981 - RFN
(nr P 31 33 359.1)

Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, Republika Federalna Niemiec.

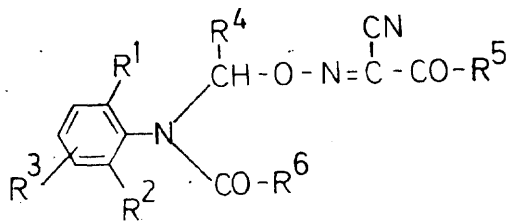
Środek ochrony roślin zwłaszcza grzybobójczy
oraz sposób wytwarzania
podstawionych anilinometylenooksymów

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania środka grzybobójczego o aktywności większej niż aktywność znanych dotąd środków oraz sposobu wytwarzania substancji czynnej tego środka.

Środek grzybobójczy zawierający substancję czynną, znane nośniki i/lub związki powierzchniowo czynne jako substancją czynną zawiera postawione anilinometylenooksymy o wzorze 1, w którym R^1 oznacza rodnik alkilowy lub **alkoksylowy** lub atom chlorowca, R^2 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy, lub atom chlorowca, R^3 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy, lub atom chlorowca, R^4 oznacza atom wodoru lub rodnik metylowy, R^5 oznacza grupę **alkoksylową**, grupę **aminową**, grupę $-\text{NH}-\text{CO}-\text{NH}-$ $-R^7$, w której R^7 oznacza atom wodoru, ewentualnie podstawiony rodnik alkilowy, cykloalkilowy, lub **alkoksylalkilowy**, R^6 oznacza grupę **alkoksylową**, grupę **alkoksykarbonylową**, ewentualnie podstawiony rodnik alkilowy, ewentualnie podstawiony rodnik **alkenylowy**, rodnik **alkinylowy**, rodnik **cykloalkilowy** o 3—7 atomach węgla, ewentualnie podstawiony rodnik **arylowy**, **aryloalkilowy**, **aryloksylalkilowy** i **arylotioalkilowy**, korzystnie ewentualnie podstawiony rodnik **fenyłowy**, **benzylowy**, **fenyloetyłowy**, **fenyloksymetyłowy**, **fenyliotiometyłowy**, **fenyliotioetyłowy** lub ewentualnie podstawiony rodnik heterocykliczny lub heterocykloalkilowy, przy czym pierścienie heterocykliczne mogą zawierać jako heteroatomy jeden atom tlenu lub jeden atom siarki i do trzech atomów azotu lub do dwóch atomów azotu i jeden atom tlenu lub jeden atom siarki.

Sposób wytwarzania podstawionych anilinometylenooksymów o wzorze 1, w którym R^1 , R^2 , R^3 , R^4 , R^5 i R^6 mają wyżej podane znaczenie polega na tym, że odpowiednią N-chlorowcoalkilooanilinę poddaje się reakcji z pochodną kwasu 2-cyano-2-izonitrooctowego o wzorze $\text{HON}=\text{C}(\text{CN})-\text{CO}-R^5$, w którym R^5 ma wyżej podane znaczenie, wobec akceptora kwasu.

(2 zastrzeżenia)

WZÓR 1

A01N P. 238751 27.10.1982

Pierwszeństwo: 30.10.1981 - Włochy (nr 24774A/81)

Montedison S.p.A., Mediolan, Włochy.

Kompozycje **biostymulujące** dla roślin

Zagadnieniem podlegającym rozwiązaniu jest opracowanie kompozycji nadających się do nanoszenia na glebę lub bezpośrednio na rośliny w celu zwiększenia plonów.

Kompozycje **biostymulujące** dla roślin oparte na cysteinie lub jej homologach i/lub produktach ich reakcji z aldehydami i/lub ich pochodnych i/lub ich solach oraz na kwasie foliowym i jego solach, charakteryzują się tym, że zawierają środek powierzchniowo czynny albo mieszaninę środków powierzchniowo czynnych, takich jak pochodne sorbitu zestryfikowanego 1, 2 lub 3 molami kwasu tłuszczowego i polioksyetylenowanego oraz pochodne glicerydów (jedno-, dwu- lub trójglicerydów) polioksyetylenowanych kwasów tłuszczowych, w takiej ilości aby stosunek wagowy cysteiny lub jej **pochodnej** do środka powierzchniowo czynnego mieścił się w zakresie od 0,06 do 3,5. (10 zastrzeżeń)

A01N P. 239047 15.11.1982

Pierwszeństwo: 17.11.1981 - RFN (nr P 3146299.5)

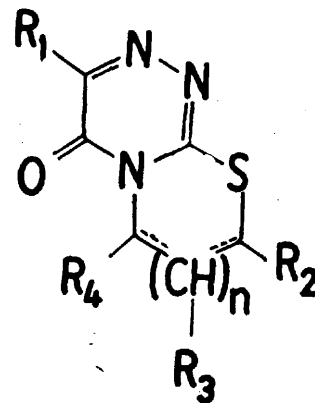
Schering AG, Bergkamen, Republika Federalna Niemiec, Berlin Zachodni.

Selektywny środek chwastobójczy

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania selektywnego środka chwastobójczego, nadającego się do stosowania przeciwko trudno zwalczanym chwastom w wielu rolniczych uprawach podstawowych bez ich uszkadzania.

Cechą środka jest według wynalazku to, że zawiera on jako substancję czynną co najmniej jeden nowy tiazolo lub [1,3]tiazyno[2,3-c][1,2,4]triazynon o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 oznacza ewentualnie jedno- lub kilkakrotnie przedzielony atomami tlenu lub siarki rodnik alkilowy o 1—6 atomach węgla, rodnik kwasu lub estru kwasu alkilokarboksylowego, ewentualnie jedno- lub kilkakrotnie grupą alkilową podstawiony rodnik cykloalkilowy o 3—8 atomach węgla, ewentualnie jedno- lub kilkakrotnie podstawiony grupę alkilową o 1—4 atomach węgla i/lub grupą **alkoksylową** o 1—4 atomach węgla i/lub grupą **alkilotio** o 1—4 atomach węgla i/lub chlorowcem i/lub grupą **nitrową** aromatyczny lub **aromatyczno-alifatyczny** rodnik węglowodorowy lub heterocykliczny rodnik węglowodorowy, R_2 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—6 atomach węgla lub ewentualnie podstawiony aromatyczny rodnik węglowodorowy, R_3 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—6 atomach węgla, ewentualnie podstawiony aromatyczny rodnik węglowodorowy lub grupę **hydroksylową**, R_4 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—6 atomach węgla, ewentualnie podstawiony aromatyczny rodnik węglowodorowy, rodnik benzylowy lub grupę **hydroksylową**, R_5 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—6 atomach węgla, ewentualnie podstawiony aromatyczny rodnik węglowodorowy, rodnik benzylowy, grupę **alkoksylową** o 1—4 atomach węgla lub grupę **hydroksylową**, a n oznacza liczbę 0 lub 1.

(36 zastrzeżeń)

A01N
C07D

P. 239330

02.12.1982

Pierwszeństwo: 04.12.1981 - RFN (nr P 3148742.4)

Schering AG, Bergkamen, Republika Federalna Niemiec, Berlin Zachodni.

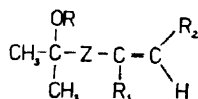
Środek biobójczy i sposób wytwarzania nowych pochodnych azilopentenu

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania środka biobójczego, zwłaszcza o działaniu regulującym wzrost, grzybobójczym, chwastobójczym i/lub bakteriobójczym.

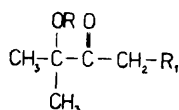
Środek według wynalazku charakteryzuje się tym, że zawiera jako substancję czynną co najmniej jedną nową pochodną azilopentenu o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza rodnik alkilowy o 1—10 atomach węgla lub rodnik alkenylowy o 3—8 atomach węgla, R_1 oznacza grupę **imidazolil-1-ową** lub **1,2,4-triazolil-1-ową**, R_2 oznacza aromatyczny rodnik węglowodorowy, jednakowo lub różnie, jedno- lub wielokrotnie podstawiony chlorowcem, grupą **alkoksylową** o 1—4 atomach węgla, grupą **alkilową** o 1—4 atomach węgla, grupą **alkilotio** o 1—4 atomach węgla, grupą **trójfluorometylową** lub grupą **nitrową** aromatyczny rodnik węglowodorowy lub heterocykliczny rodnik węglowodorowy, a Z oznacza grupę o wzorze 4 lub 5, albo zawiera co najmniej jedną sól

addycyjną tej nowej pochodnej z kwasem nieorganicznym lub organicznym.

Sposób wytwarzania nowych pochodnych azolipentenu o ogólnym wzorze 1, w którym wszystkie symbole mają wyżej podane znaczenie, oraz ich soli addycyjnych z kwasami nieorganicznymi lub organicznymi, polega na tym, że związek o ogólnym wzorze 2 ze związkiem o ogólnym wzorze 3, ewentualnie rozpuszczone w rozpuszczalniku, poddaje się kondensacji w obecności katalizatora, produkt reakcji mający grupę Z o wzorze 4 ewentualnie redukuje się do związku z grupą Z o wzorze 5, przy czym w podanych wzorach 2 i 3 symbole **R**, **R₁** i **R** mają wyżej podane znaczenie. (80 zastrzeżeń)

WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 3

WZÓR 4

WZÓR 5

A01N

P. 239714

23.12.1982

Pierwszeństwo: 23.12.1981 - RFN (nr P 3150990.8)

A. Natterman und Cie GmbH, Kolonia, Republika Federalna Niemiec (Kurt H. Bauer, Miklos Ghyczy, Eugen Etschenberg, Heinrich Osthoff).

Koncentrat zawiesiny środków ochrony roślin oraz sposób wytwarzania koncentratu zawiesiny środków ochrony roślin

Zagadnieniem podlegającym rozwiązaniu jest uzyskanie koncentratu zawiesiny środków ochrony roślin charakteryzującego się wysoką stabilnością przy składowaniu.

Koncentrat zawiesiny środków ochrony roślin zawiera 15—35% nierozpuszczalnego lub trudno rozpuszczalnego pestycydu o temperaturze topnienia >40°C, 15-35% fosfolipidu i 40—60% rozpuszczalnika lub mieszaniny rozpuszczalników z grupy alkoholi lub eterów.

Sposób wytwarzania koncentratu zawiesiny środków ochrony roślin polega na tym, że miele się razem mieszaninę zawierającą nierozpuszczalny lub trudno rozpuszczalny pestycyd o temperaturze topnienia >40°C, fosfolipid oraz rozpuszczalnik lub mieszaninę rozpuszczalników z grupy alkoholi lub eterów, w młynie koloidalnym, kulowym, piaskowym, mieszalnikowym lub kulowo-ciernym w ciągu 10—60 minut, w temperaturze 20—50°C. (8 zastrzeżeń)

A22C

P. 234859

28.01.1982-

Zgłoszenie dodatkowe do zgłoszenia nr P-224692

Instytut Maszyn Spożywczych, Warszawa, Polska (Jerzy Fabisiewicz, Witold Engwert).

Urządzenie do sitowania masy kolagenowej

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie zwiększenia żywotności noża obrotowego i płyty sitowej.

Urządzenie złożone jest z korpusu, komory wysokociśnieniowej, komory niskociśnieniowej oddzielonych od siebie płytą otworową (2), w której osadzona jest płyta sitowa (1), przy czym według wynalazku płyta sitowa (1) jest osadzona mimośrodowo względem osi prostopadłej do płyty otworowej (2) i noża zgarniającego (21).

Urządzenie według wynalazku przeznaczone jest do sitowania masy kolagenowej służącej do wyrobu osłonek wędliniarskich. (1 zastrzeżenie)

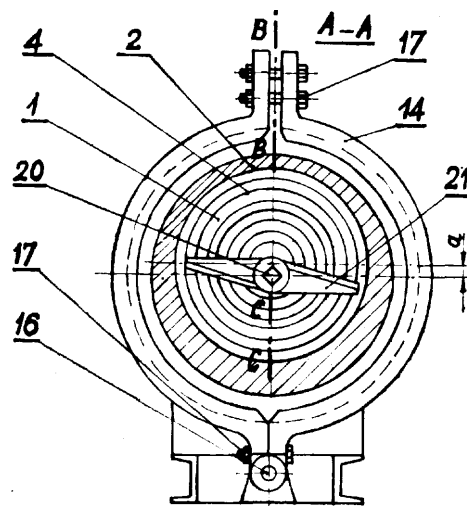

Fig. 2

A22C

P. 234860

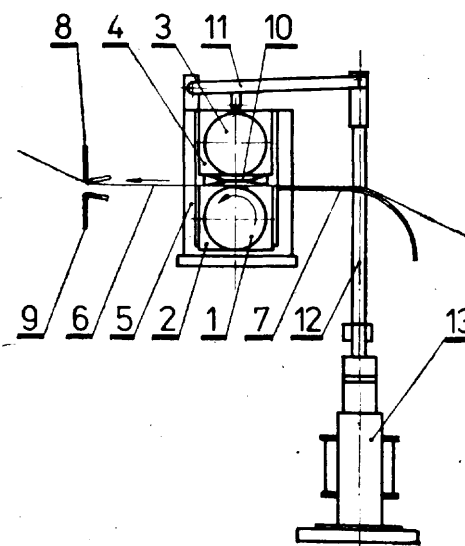
28.01.1982

Instytut Maszyn Spożywczych, Warszawa, Polska (Mieczysław Sawitus, Bogdan Grodzicki).

Urządzenie do motkowania zwłaszcza osłonki białkowej

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie uproszczenia konstrukcji oraz zwiększenia jej niezawodności i wydajności pracy urządzenia przeznaczonego do przewijania osłonek białkowych stosowanych w przemyśle spożywczym, z zespołów kół magazynowych w postaci dużych szpul, na znacznie od nich mniejsze szpule motkujące.

Urządzenie jest zbudowane z zespołu napędowego, zespołu pomiarowego, zespołu tnącego, zespołu osadczego koła magazynowego oraz zespołu szpuli mot-

kującej i według wynalazku jest wyposażone w zespół stanowiący mechanizm zbudowany z napędzanej dolnej rolki (1) ułożyskowanej w nieruchomej obsadzie (2) i górnej rolki (3) ułożyskowanej w przesuwnej obsadzie (4). Rolki (1 i 3) mają zmienne rozstawienie osi, a ich obsady (2 i 4) są rozparte kształtowymi sprężynami (10) utrzymującymi szczelinę między rolnkami (1 i 3), dla swobodnego przesuwu osłonki. Zmniejszenie szczeliny i zaciśnięcie osłonki między rolnkami jest realizowane za pomocą dźwigni (11), ciągną (12) i ruchomej części elektromagnesu (13), a ruch obrotowy rolki (1) powoduje wysunięcie końca osłonki podanie do szczęk zaciskowych motka, po każdorazowym odcięciu motka poprzedniego z odmierzoną ilością osłonki przewiniętej z koła magazynowego. (2 zastrzeżenia)

A23L P. 236201 28.04.1982

Pierwszeństwo: 04.01.1982 - Szwajcaria (nr 11/82)

Brauerei Feldschlösschen, Rheinfelden, Szwajcaria (Fritz Schur).

Sposób wytwarzania bezalkoholowych napojów o zapachu drożdżowym

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania sposobu wytwarzania takich napojów, w których zawartość alkoholu nie byłaby większa niż 0,05% wagowych.

Sposób wytwarzania bezalkoholowych napojów polega na tym, że wodną ciecz, która zawiera substancje odżywcze i/lub substancje smakowe i jest ewentualnie wytwarzana przez zmieszanie koncentratu substancji odżywczej i/lub smakowej z wodą, doprowadza się do zetknięcia z drożdżami wyjętymi z procesu fermentacji i uwolnionymi od sfermentowanej cieczy, w tak niskich temperaturach, że praktycznie nie zachodzi fermentacja alkoholowa, dotąd aż substancje aromatyczne drożdży przedysfundują z komórek do cieczy. (10 zastrzeżeń)

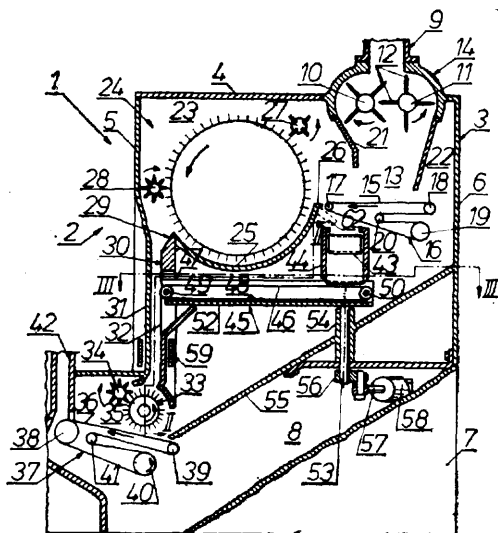
A24C P. 238198 10.09.1982
B65G

Pierwszeństwo: 24.09.1981 - Włochy (nr 49365-A/81)

G. D. Societa'Per Azioni, Bolonia, Włochy (Enzo Seragnoli).

Urządzenie do wytwarzania papierosów z pomocniczym zespołem podawania tytoniu

Urządzenie z zespołem obejmującym schodzący w dół przewód dla podawania tytoniu połączony górną częścią z głównym zespołem zasilania, przy czym

schodzący w dół przewód ma pośredni otwór połączony z otworem wylotowym pomocniczego zespołu podawania charakteryzuje się tym, że pomocniczy zespół (45) podawania zawiera przenośnik (46) dla tytoniu i element napędowy (58) połączony z tym przenośnikiem odpowiednio dla przemieszczenia jego wylotowego zakończenia ruchem oscylującym poprzez otwór (47) w kierunku zasadniczo prostopadłym do osi schodzącego w dół przewodu (30).

Pomocniczy zespół podawania (45) zawiera ponadto układ detekcyjny (59) określający poziom tytoniu w schodzącym w dół przewodzie (30) i dostosowany do sterowania elementem napędu (58) dla zachowania poziomu tytoniu w tym przewodzie. (7 zastrzeżeń)

A61F P. 234744 18.01.1982

Wyższa Szkoła Inżynierska im. J. Gagarina, Zielona Góra, Polska (Kazimierz Bącal, Stanisław Kossek, Lech Bohdan Wierusz).

Rozpórka chirurgiczna do leczenia kręgosłupa

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania prostej w wykonaniu konstrukcji rozpórki o dużej sprężystości i wytrzymałości zmęczeniowej, łatwej do zakładania.

Wynalazek dotyczy rozpórki chirurgicznej do leczenia skolioz i kifotycznych skrzywień kręgosłupa oraz przypadków pourazowych występujących głównie w lędźwiowym odcinku kręgosłupa.

Rozpórka składa się z pręta wyposażonego w poprzeczny czop (2), stanowiący element oporowy, oraz osadzonej na pręcie (1) wzdłużnie rozciętej tulei (3). Tuleja (3) ma wzdłuż rozcięcia na przemian usytuowane skośne wcięcia (4). Powierzchnia zewnętrzna jednego z końców tulei ma kształt stożka, na którym osadzony jest stożkową powierzchnią wewnętrzną piersiowy hak (5). Hak lędźwiowy osadzony jest w znany sposób na drugim końcu pręta (1). (1 zastrzeżenie)

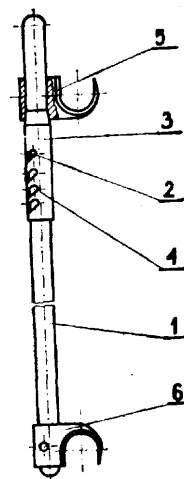

Fig. 1

A61F P. 234777 21.01.1982

Instytut Chemii Przemysłowej, Warszawa, Polska (Maria Danuta Kalińska-Łaszkiewicz, Jadwiga Kolućka, Barbara Swierz-Motysia, Piotr Krzyżanowski).

Sposób wytwarzania materiału dwustronnie samoprzylepnego

Celem wynalazku jest uproszczenie sposobu oraz wyeliminowanie surowców trudnodostępnych.

Sposób wytwarzania materiału dwustronnie samoprzylepnego polega na powlekaniu nośnika, o wy-

dłużeniu względnym przy zerwaniu nie przekraczającym 120%, rozpuszczalnikowym klejem akrylowym.

Obustronnie powleczonego nośnika wyżej wymienionym klejem i zabezpieczony antyadhezyjnym papierem zwija się w zwoje lub formuje arkusze lub inne kształtki. (4 zastrzeżenia)

A61K

P. 234882

28.01.1982

Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej „BLACHOW-NIA” w Kędzierzynie-Koźlu, Kędzierzyn-Koźle, Polska (Wojciech Jerzykiewicz, Gerard Bekierz, Janina Gajek, Zbigniew Krasnodębski).

Antyelektrostatyczny płyn do płukania włosów

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania płynu o zwiększonym w stosunku do znanych płynów działaniu antyelektrostatycznym.

Płyn składa się z 0,5 do 5,5% octanu, mleczanu lub malonianu aminy tłuszczowej, 0,05 do 0,55% alkoholu poliwinylowego, 0,05 do 0,50% chlorku sodu lub octanu sodu, 0,10 do 1,00% kompozycji zapachowej, 0 do 0,01% barwnika i wody do 100%. (2 zastrzeżenia)

A62C

P. 234851

25.10.1982

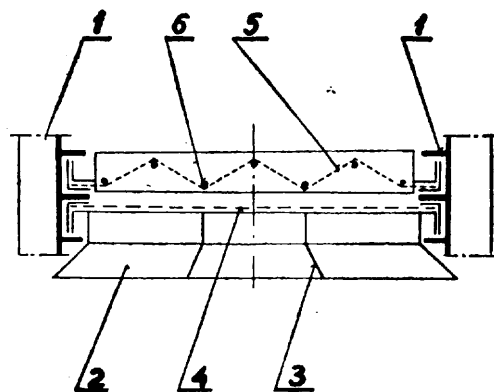
Kombinat Metalurgiczny - Huta Katowice, Dąbrowa Górnicza, Polska (Paweł Ślizowski, Wiesław Naword, Wojciech Młynarczyk, Krystian Kapica).

Sposób wytwarzania i podawania piany średniej do gaszenia pożarów i urządzenie do wytwarzania i podawania piany średniej do gaszenia pożarów

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania bezpiecznego, a jednocześnie skutecznego sposobu prowadzenia akcji gaszenia pożaru przy użyciu prostych i tanich urządzeń do wytwarzania i podawania piany gaśniczej średniej.

Sposób polega na przepuszczaniu silnego strumienia wodnego roztworu środka pianotwórczego przez układ siatek: wstępnego i ostatecznego spieniania po uprzednim rozbićiu tegoż strumienia albo strumieni z kilku wytwornic na kierownicach wewnętrznych.

Urządzenie składa się z kierownicy zewnętrznej (2) strumienia roztworu środka pianotwórczego, stanowiącej obudowę mocowaną do konstrukcji nośnej (1), siatki spieniania wstępnego (4) i siatki spieniania ostatecznego (5). Odległość siatek (4, 5) dobrana jest w zależności od wielkości ich oczek. Przed siatką spieniania wstępnego (4) umieszczone są kierownice wewnętrzne (3). (6 zastrzeżeń)

A63F

P. 238428 T

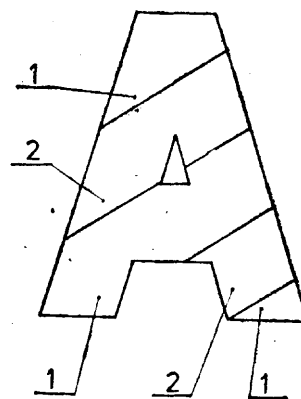
28.09.1982

Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze Zakład Produkcyjny „Foto-Pam”, Sopot, Polska (Henryk Milewski, Sławomir Weber).

Zabawka w postaci układanki z liter

Celem wzoru jest zwiększenie asortymentu zabawek układanek.

Zabawka w postaci układanki z liter wykonanych z tworzywa sztucznego o różnych zestawieniach kolorystycznych charakteryzuje się tym, że każda z liter złożona jest ze składowych elementów (1) i (2) o zróżnicowanym wyglądzie powierzchni zewnętrznej powstałych w wyniku równoległych przecięć. Jeden z wymiarów składowych elementów (1) i (2) jest równy szerokości litery. Dwa stykające się ze sobą wzdłuż linii przecięcia składowe elementy (1) i (2), tworzące zarys litery, różnią się wyglądem powierzchni zewnętrznej. (1 zastrzeżenie)

Dział B

RÓŻNE PROCESY PRZEMYSŁOWE; TRANSPORT

B01D

P. 234791

20.01.1982

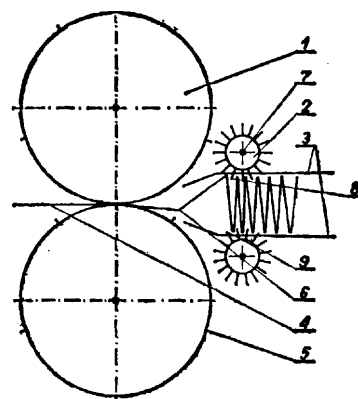
Zakład Doświadczalny Filtrów Paliw i Oleju przy Wytwórni Filtrów „PZL-Sędziszów, Sędziszów Młp., Polska (Mieczysław Marciniak).

Urządzenie do formowania elementu filtrującego

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie uproszczenia i automatyzacji procesu.

Urządzenie do formowania elementu filtrującego z bibuły filtracyjnej ma parę walców (1) znaczących taśmę materiału trąpcyjnego, parę walców prowadzących (8) oraz parę kół zębatach (2).

Obroty wałków (1), walców prowadzących (8) oraz pary kół zębatach (2) są zsynchronizowane. Koła zębata (2) nie zazębiają się wzajemnie. (2 zastrzeżenia)

B01D

P. 234846

27. 01. 1932

Tsentralnoe Proektno-Konstruktorskoe i Tekhnologicheskoe Bjuro Vsesojuznogo-Rybnopromyshlennogo obidinenia Azovo-Chernomorskogo Basseina, Sevastopolskoe proizvodstvennoe obidinenie rybnoi promyshlennosti „Atlantika”, Sevastopol, ZSRR (Iwan Andrejovic Karpatovic, Gennadij Sergejjevic Jevstigniej, Eduard Vjaceslavovic Pasternak).

Separator naftowo-wodny

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania prostej i efektywnej konstrukcji separatora naftowo-wodnego.

Separator ma zbiornik (1), w którego górnej części jest usytuowany skraplacz nafty, pracujący na zasadzie rozdziału grawitacyjnego. Zbiornik (1) jest podzielony na łączące się komorę wlotową (a) i komorę wylotową (b), przy czym komora wlotowa (a) zwęża się od dołu w górę w kierunku przekroju przelotowego skraplacza nafty, a komora wylotowa (b) zwęża się od przekroju przelotowego skraplacza nafty z góry w dół. W komorze wlotowej (a) na drodze przepływu emulsji naftowo-wodnej od doprowadzenia (13) w kierunku skraplacza nafty umieszczony koalescencyjny filtr (11). Skraplacz nafty jest wykonany w postaci kanału (9) mającego w płaszczyźnie pionowej regularny kształt zygzakowaty, przy czym wewnętrzne grzbiety zgięć są usytuowane w jednej płaszczyźnie poziomej. Kanał (9) skraplacza nafty swoim wlotem (15) łączy się z komorą wejściową (a), a wylot (16) skraplacza w pobliżu odprowadzenia (12) odseparowanej nafty ma czoło (17) skierowane w dół i usytuowane w płaszczyźnie poziomej, przechodzącej przez wewnętrzne grzbiety kanału (9). Na czole (17) zamocowany jest ekran (18) wody, który kieruje strumień wody w dół, podczas gdy nafta omywająca czoło (17) podnosi się w górę i przepływa do odprowadzenia (12) nafty. (6 zastrzeżeń)

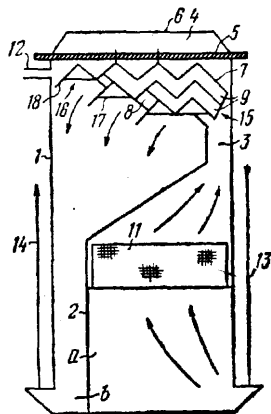

FIG. 1

B01D

P. 235227

25. 02. 1982

Pierwszeństwo:

18. 06. 1981 - Stany Zjedn. Ameryki (nr 272. 890)

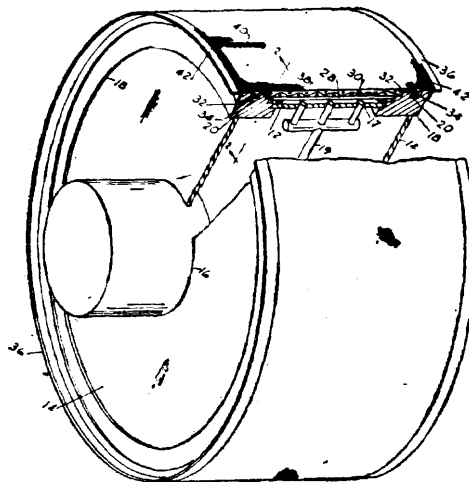
The Pittsburg and Midway Coal Mining Company, Englewood, Stany Zjedn. Ameryki (Leonard J. Heavin).

Obrotowy bęben filtracyjny

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania konstrukcji bębna filtracyjnego, charakteryzującej się przedłużoną żywotnością i prostszym montażem w stosunku do znanych rozwiązań.

Obrotowy bęben filtracyjny o cylindrycznym kształcie z przeciwległymi ściankami bocznymi zawiera metalowe pierścieniowe elementy przedłużające (36), zamocowane do każdego jego końca, których średnica zewnętrzna jest w przybliżeniu równa jego średnicy i których grubość jest znacznie mniejsza od grubości

przeciwległych ścian (14) bębna oraz zawiera filtracyjną siatkę (38) przymocowaną do elementów przedłużających stanowiącą pierścieniową powierzchnię filtracyjną. (3 zastrzeżenia)

B01J

P. 234842

25. 01. 1982

Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej „BLACHOW-NIA”, Kędzierzyn-Koźle, Polska (Włodzimierz Kottowski, Jacek Klimiec, Ryszard Górski, Werner Kuska, Ludwik Zalewski, Zofia Wietrzyńska-Lalak, Zofia Magnuszewska).

Sposób wytwarzania katalizatora miedziowego

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie uzyskania stabilnego i aktywnego katalizatora syntezy niższych alkoholi alifatycznych z tlenku węgla, dwutlenku węgla i wodoru.

Sposób według wynalazku polega na tym, że katalizator zawierający w swoim składzie 30—60% wagowych CuO, 13—30 wagowych ZnO, 5—15% wagowych Al₂O₃ i 12—35 wagowych Zn₂V₂O oraz 1—4% wagowych tlenku metalu alkalicznego, wytwarza się przez wapólstarcanie z roztworu azotanów miedzi i cynku roztworem glinianu sodowego i metawanadynianu, korzystnie metawanadynianu amonowego lub sodowego, w temperaturze 360—370 K, przy pH 7—9,0, a otrzymywany osad składników katalizatora przemywa się w do odczynu obojętnego, suszy w temperaturze 330—400 K i praży w temperaturze 520—620 K, po czym wprowadza metal alkaliczny, korzystnie potas w postaci wodorotlenku, octanu lub węglanu. (1 zastrzeżenie)

B02C

P. 234856

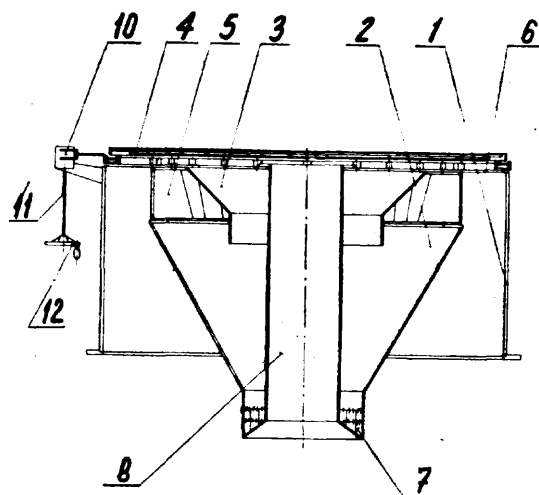
26. 01. 1982

Fabryka Palenisk Mechanicznych, Mikołów, Polska (Eugeniusz Bobiec, Alojzy Koźlik, Kazimierz Zajac).

Odsiewacz młynów miazdzących

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania konstrukcji odsiewacza umożliwiającej instalowanie młynów miazdzących o znacznie większej wydajności.

Odsiewacz młynów miazdzących składający się z korpusu (1), głowicy wylotowej (3), części środkowej (2) z zabudowanymi w dolnej części kłapami przesyłu (7), rury wysypowej (8), urządzenia sterowniczego kierownicy (4) i zespołu łopatek (5) kierownicy, według wynalazku ma głowicę wylotową (3) zabudowaną we wnętrzu korpusu (1). (1 zastrzeżenie)

B03B
C02F

P. 238368 T

27. 09. 1982

Politechnika Warszawska, Warszawa, Polska (Cezary Trochimiuk).

Osadnik strumieniowy prostopadłoprądowy

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania konstrukcji osadnika charakteryzującego się wysokim efektem sedimentacji zawieszin przy zapewnieniu ciągłości usuwania wydzielonego osadu.

Pakiet osadnika jest utworzony ze swobodnie ułożonych na sobie naprzemian warstw kątowników (1) i ceowników (2). Kątowniki (1) tworzą sedimentacyjne przewody, ceowniki (2) - prostopadłe do nich osadowe przewody. Między kątownikami (1) są pozostawione wąskie szczeliny zaś ceowniki (2) są do siebie dosunięte bocznymi półkulami. Opisane warstwy są nachylone do poziomu pod kątem bliskim 45°. (1 zastrzeżenie)

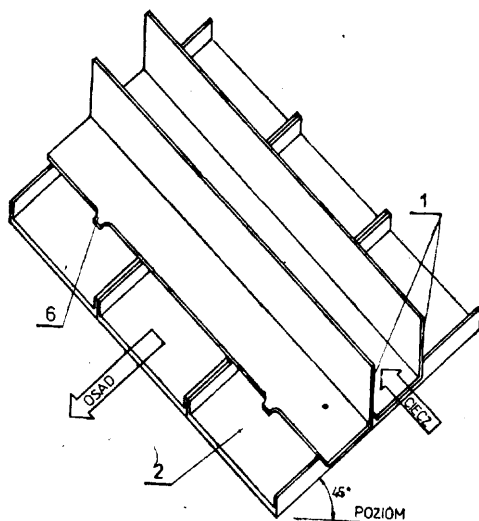

FIG. 4

B21B

P. 234812

21. 01. 1982

Stanisław Stasiak, Gorzów Wlkp., Polska (Stanisław Stasiak).

Oprawka z **dokładą** regulacją średnicy toczenia nożami stycznymi

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie uproszczenia budowy i zwiększenia sztywności oprawki.

W oprawce, według wynalazku, nóż mocowany jest w imaku w sposób umożliwiający obrót wokół jednego z punktów podparcia, przy czym, istotny jest

stosunek odległości między podporami (4) i (5) a odległością końca ostrza noża od punktu obrotu (4). Stosunek ten powinien być większy od 1,5. Ponadto jedna ze śrub mocujących koniec trzonka noża jest śrubą mikrometryczną.

Oprawka ma zastosowanie w tokarkach rewolwerowych i automatach tokarskich. (1 zastrzeżenie)

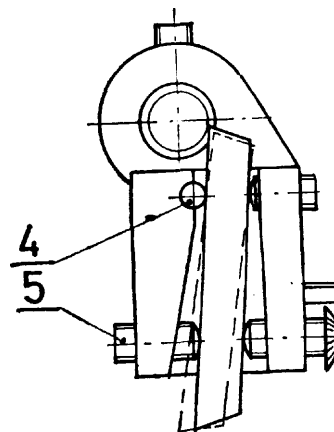

Fig. 2

E21C
E21D
F16C

P. 234785

20. 01. 1982

Jaworznicko-Mikołowskie Zakłady Naprawcze PW, Katowice-Kostuchna, Polska (Edward Żak, Franciszek Staniczek, Tadeusz Marszałek, Włodzimierz Caban, Marian Pisula).

Ułożyskowanie mechanizmu obrotu zwłaszcza górniczego kombajnu chodnikowego

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie konstrukcji mechanizmu obrotu zwłaszcza górniczego kombajnu chodnikowego stosowanego do wykonywania wyrobisk korytarzowych w górnictwie podziemnym.

Rozwiązanie charakteryzuje się tym, że na czop (1) korpusu podwozia (2) nasadzony jest pierścieniowy element ślizgowy (3) rozpięany za pomocą pierścieni dociskowych górnego (14) i dolnego (13) oraz pokrywy łożyskowej (21) mocowanej śrubami (22) do czopa (1). Pierścienie dociskowe górny (14) i dolny (13) są wzdłużnie przecięte ze szczeliną (15) i każdy z nich ma zewnętrzną powierzchnię stożkową (16, 17), która współpracuje z odpowiadającą mu powierzchnią stożkową (11, 12) pierścieniowego elementu ślizgowego (3). Na pierścieniowy element ślizgowy (3) nasadzony jest panwią (23) korpus obrotowy (24) i zamocowany za pomocą pierścieni oporowych górnego (25) i dolnego (26) do tego pierścieniowego elementu ślizgowego (3). Pierścienie oporowe czołowe górny (25) i dolny (26) połączone są z panwią (23) każdy za pomocą kołka

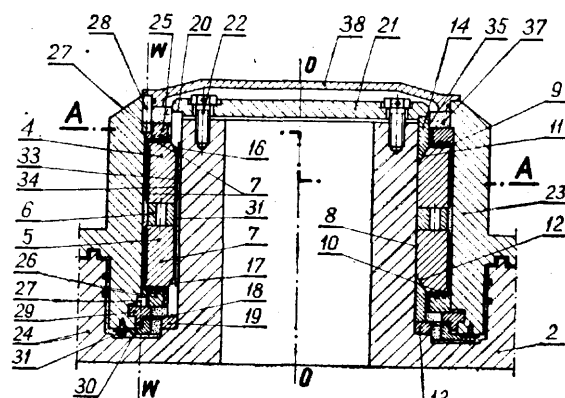

Fig. 1

(27) umieszczonego w wybraniu walcowym (28). Do zewnętrznej powierzchni (32) czopa (1) zamocowana jest listwa oporowa (33) przechodząca przez szczeliny (15) pierścieni dociskowych górnego (14) i dolnego (13) oraz rowek (34) w powierzchni wewnętrznej (8) pierścieniowego elementu ślizgowego (3). Powierzchnie ślizgowe wyposażone są w warstwy ślizgowe (7) z laminatu nasyconego środkiem smarnym, a wolne przestrzenie wypełnione są smarem (37). (3 zastrzeżenia)

B21J

P. 240781

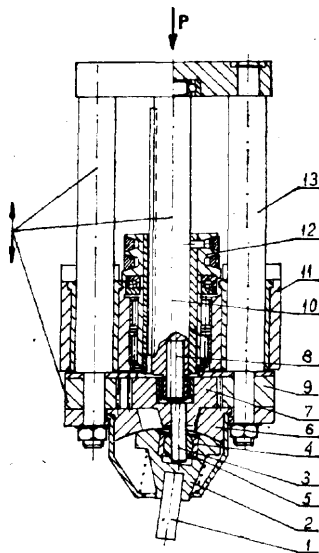
25. 02. 1983

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Podstaw Technologii i Konstrukcji Maszyn, Warszawa, Polska (Aleksander Żurawski).

Głowica do nitowania o ruchu złożonym stempla

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie uproszczenia budowy głowicy.

Głowica zdolna wywoływać oprócz nacisku stempla także ruch wahlowy po krzywej zwanej rozetą, składająca się z układu przeniesienia nacisku oraz mechanizmu przetwarzającego ruch obrotowy w ruch po krzywej zwanej rozetą, charakteryzuje się tym, że w kole zębatym (7) o uzębieniu zewnętrznym współpracującym z kołem o uzębieniu wewnętrznym ułożyskowany jest trzpień (8) połączony trwale, mimośrodowo z wrzecionem (10). (2 zastrzeżenia)

B22C
C04B

P. 234813

22.01.1982

Politechnika Poznańska, Poznań, Polska (Zenon Ignaszak, Adam Baranowski).

Mieszanina do wykonywania izolacji cieplnej zwłaszcza w formach odlewniczych

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania mieszaniny szczególnie przydatnej do izolowania cieplnego odlewów i nadlewów, zwłaszcza ze stopów żelaza lub innych stopów wysokotopliwych.

Mieszanina do wykonywania izolacji cieplnej, zwłaszcza w formach odlewniczych, charakteryzuje się tym, że zawiera 100 części wagowych powietrznego suchego drobnoziarnistego tlenku lub wodorotlenku glinu otrzymanego z boksytu w znany sposób moką zasadową metodą Bayera, a w charakterze spoiwa mieszanina zawiera 25—30 części wagowych szkła wodnego, w którym stosunek molowy SiO_2 do Na_2O wynosi 2,0 do 3,5, albo 80—100 części wagowych cementu, zwłaszcza ogniotrwałego. (2 zastrzeżenia)

B22C

P. 239713

23. 12. 1982

Pierwszeństwo:

28. 12. 1981 - RFN (nr P 3151645. 9)

20. 02. 1982 - RFN (nr P 3206208. 7)

BMD Badische Maschinenfabrik Durlach GmbH, Karlsruhe, Republika Federalna Niemiec (Alfons Köbel, Norbert Damm, Werner Geiger).

Sposób zagęszczania odlewniczego materiału formierskiego i urządzenie do wykonywania tego sposobu

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie zagęszczania równomiernego i wystarczająco dużego bez mechanicznego docisku wykańczającego.

Sposób zagęszczania odlewniczego materiału formierskiego, który w zamkniętej przestrzeni formowania jest luźno narzucany na model, charakteryzuje się tym, że na górną powierzchnię materiału działa sprężony gaz o ciśnieniu maksimum 8 bar. Gaz rozprężany jest z wysokociśnieniowej przestrzeni ciśnienia wstępnego do przestrzeni formowania przez znajdujący się między nimi zamykany otwór.

Masowy przepływ gazu wynosi więcej niż 50 kg/s, a wzrost ciśnienia w jednostce czasu wynosi więcej niż 300 bar/s, przy czym ciśnienie w przestrzeni wstępnej wynosi maksymalnie 20 bar.

Urządzenie składa się ze zbiornika ciśnieniowego (4), umieszczonych pod nim skrzynki formierskiej (2) z ramą napelniającą (3) i płytą modelową z modelem odlewniczym.

Między zbiornikiem (4) i przestrzenią formowania jest umieszczony zawór (8), którego poprzeczny przekrój otwarcia wynosi 50 do 150% poziomego przekroju skrzynki formierskiej i który otwierany jest w czasie milisekund. (43 zastrzeżenia)

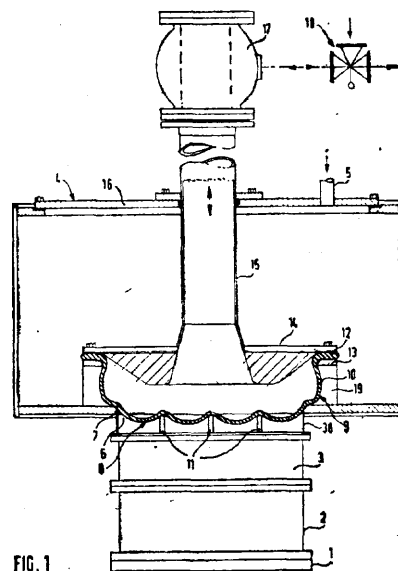

FIG. 1

B22C
C04B
C10M

P. 241084

16. 03. 1983

Instytut Ekonomiki Przemysłu Chemicznego, Oddział w Gliwicach, Gliwice, Polska (Mieczysław Śmieszana).

Olej do wyrobów ceramicznych

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania takiego składu oleju do wyrobów ceramicznych, który pozwala na zastosowanie go zarówno jako składnika mas formierskich jak i do smarowania matryc formierskich i urządzeń.

Olej według wynalazku zawiera od 4 do 6 części wagowych kwasów tłuszczowych porafinacyjnych o liczbie kwasowej od 90 do 150 mg KOH/g oraz od 94 do 96 części wagowych nafty surowej o lepkości od 3 do 5 cSt przy 20°C. Stosunki wagowe obu tych składników dobiera się tak, aby liczba kwasowa gotowego oleju nie była niższa niż 5 mg KOH/g. (2 zastrzeżenia)

B22D
C21C

P. 234765

18. 01. 1982

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego, Gliwice, Polska (Włodzimierz Sapiro, Michał Pieristyj, Zdzisław Lipiarz).

Sposób intensyfikacji wrzenia stali nieuspokojonych w wlewnicy

Zagadnieniem podlegającym rozwiązaniu jest wyeliminowanie wadliwości wlewków.

Sposób intensyfikacji wrzenia stali nieuspokojonych w wlewnicy polega na tym, że na płycie podwlewnicowej, przed napełnieniem wlewnicy metalem, w odległości 0,2—0,3 średnicy lub długości boku wlewka, od ścian wlewnicy, mocuje się węglowy intensyfikator wrzenia, korzystnie w postaci kawałków grafitu. (1 zastrzeżenie)

B22D
C21D
C23F
C21C

P. 240845

03. 03. 1983

Fabryka Silników Elektrycznych „Tamel”, Tarnów, Polska (Roman Kubala, Tadeusz Para, Zdzisław Ziaja, Andrzej Kot, Stanisław Grochola, Stanisław Wrona, Jan Kuca).

Sposób wykonania tygla żeliwnego o dużej pojemności do topienia aluminium i jego stopów

Sposób wykonania tygla polega na odlaniu go z żeliwa o składzie C 3,0—3,3%, Si 1,8—2,0%, P do 0,1%, Mn 0,6—0,8%, S do 0,04%, Cu 1,6—1,8% reszta Fe przy temperaturze zalewania 1500—1600 K, następnie studzi się i wyjmuje tygiel z formy. W temperaturze 423—473 K pokrywa się odlew natryskując go powłoką ochronną o składzie woda 87%, kaolin 8%, kwas borny 3%, szkło wodne 1,7%, nadmanganian potasu 0,3%, po czym wyżarza się w temp. 830 K.

Tygiel otrzymany tym sposobem cechuje się ograniczoną dyfuzją żelaza do kąpieli metalu oraz wysoką żywotnością. (3 zastrzeżenia)

B23B
B23Q

P. 238411 T

27. 09. 1982

Wyższa Szkoła Inżynierska im. Gen. A. Zawadzkiego, Opole, Polska (Ryszard Ciecierski, Lucjan Ochman, Cyprian T. Lachowicz).

Szczeka mocująca zwłaszcza dla uchwytów membranowych

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie zwiększenia pewności mocowania oraz zmniejszenie wielkości odkształcenia w strefie styku przedmiotów obrabianych w uchwytach obróbkowych zwłaszcza membranowych.

Szczeka ma korpus (1), do którego przymocowana jest rozłącznie wkładka (2) mająca powierzchnię mocującą pochyloną pod kątem względem osi uchwytu. (1 zastrzeżenie)

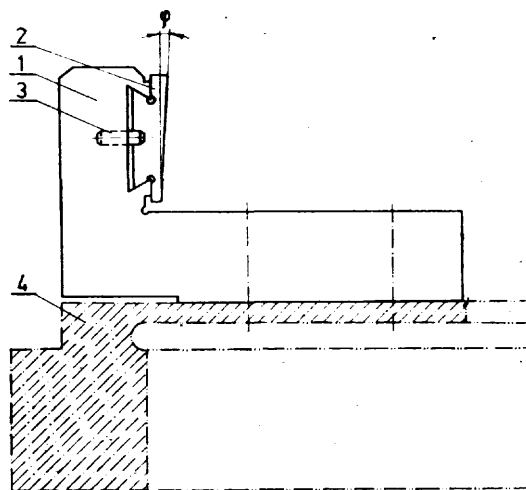

fig. 1

B23C

P. 238374 T

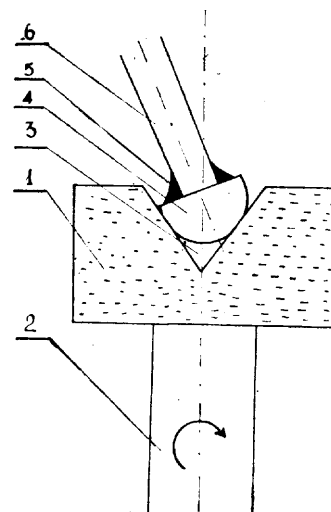
27. 09. 1982

Andrzej Grabowski, Warszawa, Polska (Andrzej Grabowski).

Frez oraz sposób obróbki wstępnej kulistych kamieni szlachetnych

Frez stanowi element (1) ze stożkowym otworem (3) o obrysie koła, stanowiący monolit z trzpieniem (6).

Sposób polega na tym, że obróbka wstępna odbywa się w stożkowo ukształtowanej powierzchni elementu (1) wykonującego ruch obrotowy, gdzie osadzony jest kamień (4) przyklejony smołą (5) do trzpienia (6), który kierowany ręcznie wykonuje wolny ruch obrotowy oraz jednocześnie wychylił na boki od pionu o wartości dobranej według kształtu sfery. (2 zastrzeżenia)

B23K

P. 240356

31. 01. 1983

Huta Baildon, Katowice, Polska (Jan Sitko, Jerzy Lubojański, Jerzy Kopel, Marian Lorkiewicz).

Elektroda zasadowa do łukowego spawania stali niskowęglowych

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania elektrody, o dużej odporności na parowanie, przy zmniejszonej ilości otuliny.

Elektroda składa się z rdzenia ze stali niskowęglowej i otuliny zawierającej wagowo: 45—60%

nia, 10—20% rudy tytanowej, 8—18% fluorytu, 2—4% żelazomanganu, 8—12% żelazokrzemu, 0—8% żelazo-tytanu i 1-3% substancji uplastyczniających.
(1 zastrzeżenie)

B24B
B23Q

P. 234763

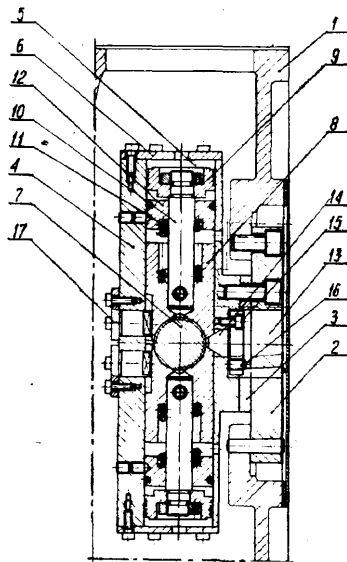
18. 01. 1982

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Obróbki Ściernej,
Łódź, Polska (Miroslaw Zaborowski, Paweł Kula).

Nakrętka rozłączna
do obrabiarek precyzyjnych
zwłaszcza szlifierek

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie powiększenia dokładności mechanizmów ustawczych obrabiarek precyzyjnych, zwłaszcza szlifierek.

Nakrętka dzielona zawiera dwie przeciwległe półnakrętki (8), których płaszczyzna podziału przechodzi przez oś śruby pociągowej (7), usytuowanych po przeciwnej stronie śruby pociągowej (7), gdzie każda z półnakrętek (8) połączona jest ze swoim tłoczkiem (9) hydraulicznym albo pneumatycznym i ze sprężyną (11). Nakrętka ma zderzak (14), umieszczony w płaszczyźnie podziału półnakrętek (8), o stożkowej części oporowej, wierzchołkiem stożka skierowany promieniowo do osi śruby (7) i o regulowanej odległości stożka od osi śruby (7). (1 zastrzeżenie)

B24B

P. 234786

20. 01. 1982

Instytut Obróbki Skrawaniem, - Kraków, Polska
(Tadeusz Rozwadowski, Włodzimierz Wilk).

Podtrzymka do szlifowania
bezkłowego przelotowego

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie zmniejszenia ilości potrzebnych listew prowadzących w podtrzymkach.

Podtrzymka charakteryzuje się tym, że każda para bocznych płytek dociskowych (12) i (13) podtrzymki osadzona jest przesuwnie na dwóch trzpieniach U1 zamocowanych trwale w osadach (2) i (3) i połączona jest osadzoną obrotowo w korpusie roboczej (2) i (3) śrubą dwustronną (16), której skok h lewoswojowego gwintu umieszczonego w płycie dociskowej tylnej (12) usytuowanej od strony ściernicy roboczej (17) pozostaje w stosunku 1:3 do skoku 3h prawoswojowego gwintu umieszczonego w płycie dociskowej przedniej (13) usytuowanej od strony ściernicy prowadzącej (18). (1 zastrzeżenie)

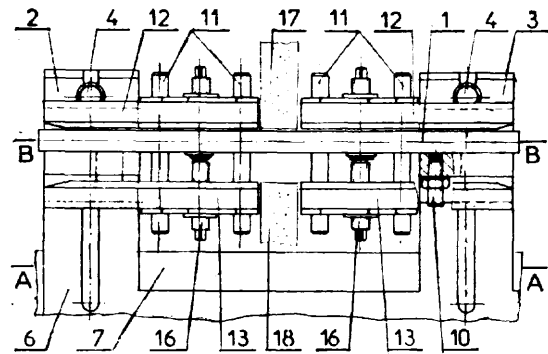

Fig. 2

B24B

P. 234870

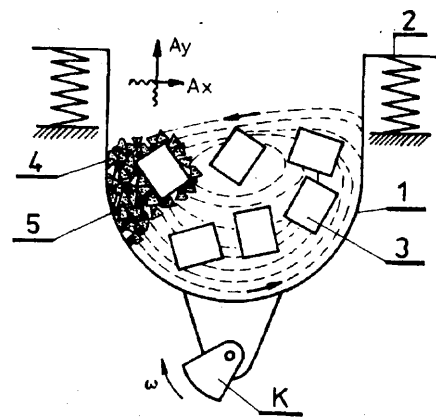
29. 01. 1982

Politechnika Warszawska, Warszawa, Polska (Mieczysław Marciniak).

Wsad wygładzarek pojemnikowych

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie obróbki przedmiotów w zakresie oczyszczania, wygładzania oraz wyblyszczania powierzchni jak również usuwania zadziorów i zaokrąglania ostrych krawędzi, przy zmniejszonym zużyciu wsadu złożonego z kształtek ściernych, nie powodując zmniejszenia wydajności obróbki.

Rozwiązanie polega na tym, że wsad złożony z kształtek ściernych zawiera kształtki przeciwścierne (5) o twardości mniejszej od kształtek (4) ściernych. (1 zastrzeżenie)

B27G

P. 234762

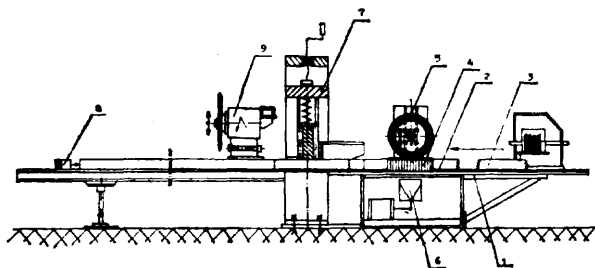
18. 01. 1982

Robotnicza Spółdzielnia Wydawnicza **Prasa—Książka—Ruch**, Zakład Produkcji Ram, Chojnice, Polska (Janusz Słowiński, Wiktor Lubiński).

Urządzenie do klejenia
odcinków listew drewnianych,
zwłaszcza z wykonanymi fryzami

Zagadnieniem podlegającym rozwiązaniu jest zwiększenie oszczędności drewna.

Urządzenie składa się z korpusu (1) w kształcie stołu, na którym zamocowana jest prowadnica (2) odcinków listwy (3), mechanizmu podawczego wyposażonego w dwa zestawy kół zębatach (4) i koła dociskającego (5) z okładziną gumową, przy czym docisk kół zębatach (4) do odcinków listwy (3) jest regulowany bocznymi odcciągami sprężynkowymi. Urządzenie posiada również mechanizm dociskowo-hamujący (7), ogranicznik (8) długości listwy wyposażony w znany wyłącznik krańcowy oraz piłę tarczową (9) zamocowaną obrotowo na korpusie (1) służącą do ucinania listwy na żądany wymiar. (1 zastrzeżenie)

B29F

P. 240088

07. 01. 1983

Ośrodek Badawczo Rozwojowy Maszyn i Urządzeń Chemicznych „METALCHEM”, Toruń, Polska (Joachim Stasiak).

Wytłaczarka wieloślismakowa

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie właściwego uplastycznienia tworzywa przed strefą odgazowania wytłaczarki wieloślismakowej.

Wytłaczarka wieloślismakowa wyposażona jest w strefę sprężania (5) zlokalizowaną przed strefą odgazowania (6). Strefa sprężania (5) ma postać jednozwojowego, ząbkującego się uzwojenia (7), o kierunku pochylenia zwojów przeciwnym do kierunku pochylenia uzwojenia strefy zasilania. Uzwojenie (7) strefy sprężania (5) ma dodatkowe kanały przepływowe (8) o głębokości mniejszej od głębokości kanału (9) strefy zasilania (4). (2 zastrzeżenia)

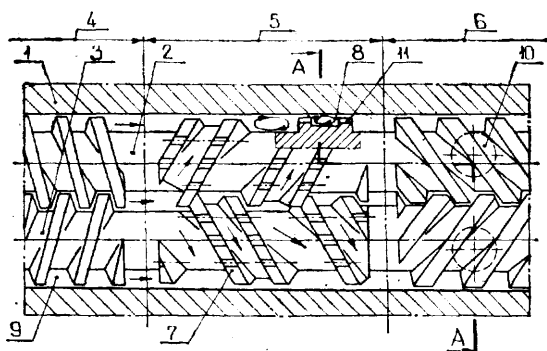

Fig. 1

B29H
B32B

P. 234783

19. 01. 1982

Wrocławskie Przedsiębiorstwo Robót Inżynierskich Budownictwa Przemysłowego, Wrocław, Polska (Andrzej Bednawski, Ryszard Kłapkowski, Adam Morks, Stanisław Sun).

Sposób wykonywania uszczelek gumowych do kołnierzy dużych średnic oraz urządzenie do stosowania tego sposobu

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie zapewnienia wykonywania mechanicznie uszczelek gumowych do kołnierzy o średnicach powyżej 1000 mm.

Sposób według wynalazku polega na tym, że z arkusza lub taśmy materiału gumowego wycina się segmenty o zadanym promieniu i szerokości, które następnie łączy się ze sobą na „jaskółczy ogon”, a w miejscu łączenia nakłada się z dwóch stron warstwę surowca gumowego o grubości 0,5–1,5 mm i wulkanizuje. Ilość segmentów dobiera się zależnie od szerokości taśmy gumowej i wymaganej średnicy uszczelki.

Urządzenie ma stół (1), którego jeden koniec jest półkolisty i zaopatrzony w pierścień (2), stanowiący tor jezdny zespołu tnącego, którego oś obrotu za pomocą ramienia (3) znajduje się w osi półkola stołu (1). Zespół tnący wraz z napędem (10) umocowany jest do wózka (14) zaopatrzonego w rolę (15). Do re-

gulacji szerokości rozstawu noży krążkowych (7) zespół tnący wyposażony jest w wymienne tulejki (8). (2 zastrzeżenia)

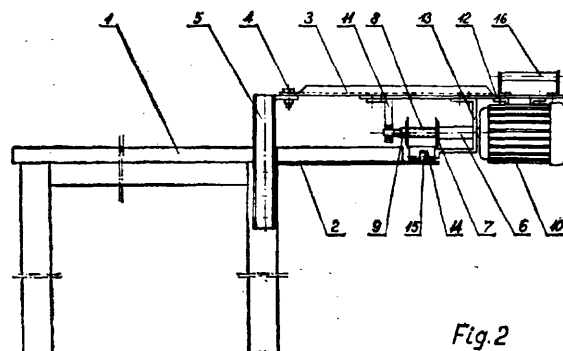

Fig. 2

B32B

P. 234836

25. 01. 1982

Zakłady Tworzyw Sztucznych „ERG”, Gliwice, Polska (Eugeniusz Sztokało, Teresa Pronobis-Luń, Zbigniew Wyderka, Krzysztof Broda, Czesława Iwańczuk, Kazimierz Biernacki, Marian Szymkowicz).

Warstwowy materiał elektroizolacyjny i sposób jego wytwarzania

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie poprawy własności mechanicznych i stabilizacji własności dielektrycznych materiału elektroizolacyjnego.

Jeden ze składników materiału stanowi papier składający się z włókien celulozy i 10–49% wagowych miki.

Sposób charakteryzuje się tym, że papier celulozowo-mikowy przesycany jest żywicami epoksydowymi lub poliestrowymi o zawartości 20–6% spoiwa, utwardza w temperaturze 100–170°C oraz łączy jednostronnie lub dwustronnie z folią polietylenotereftalową lub innymi foliami termoplastycznymi.

Tak otrzymana izolacja może być stosowana jako izolacja żłobkowa i międzyfazowa maszyn i aparatów elektrycznych. (6 zastrzeżeń)

B65G

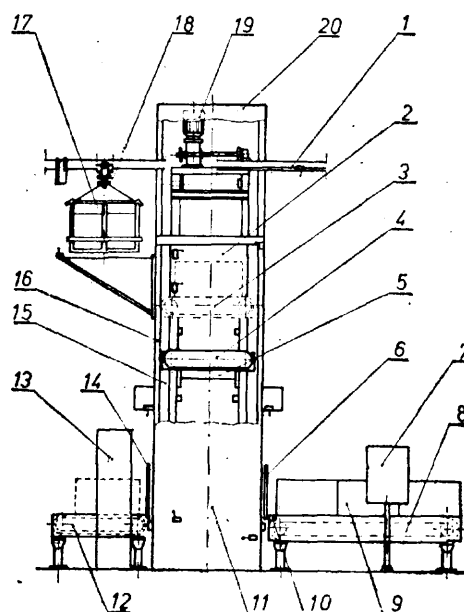
P. 234123

03. 12. 1981

Zakład Urządzeń Technicznych PL „UNIPROT”, Łódź, Polska (Stefan Wróblewski, Stanisław Ejsner).

Urządzenie za- i rozładawcze

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie automatycznego przeładunku pojemników z przenośników podwieszonych lub stacjonarnych będących w ciągłym ruchu.

Urządzenie ma karetkę (4), z indywidualnym napędem, wyposażoną w zespół jezdny (5) przemieszczający się wraz z karetką ruchem pionowym po prowadnicach (16) znajdujących się po obu stronach kolumny napędu pionowego (15). Karetkę ma własny przenośnik poziomy przystosowany do współpracy z obsługującymi przenośnikami: odbierającym (12), padającym (8) oraz podwieszonym lub stacjonarnym.

Urządzenie ma zastosowanie wszędzie tam, gdzie istnieje konieczność przeładunku transportowanych wyrobów w pojemnikach z jednej linii produkcyjnej na drugą znajdujących się na tej samej lub na różnych kondygnacjach. (4. zastrzeżenia)

B65G

P. 234839

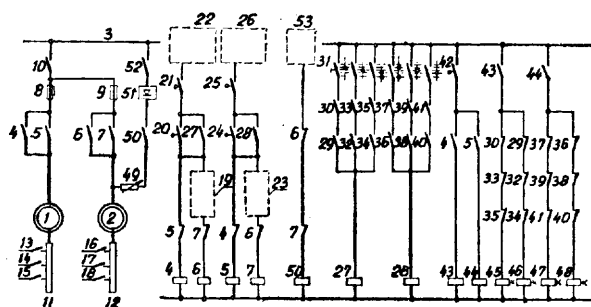
25. 01. 1982

Biuro Studiów i Projektów Urządzeń Hutniczych „Hutmaszprojekt”, Katowice, Polska (Stanisław Miśkuła, Jan Biel).

Układ napędu obrotowej wywrotnicy wagonowej

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania układu, pozwalającego na zwiększenie wydajności wywrotnicy.

Układ napędu obrotowej wywrotnicy wagonowej ma co najmniej dwa silniki (1, 2) połączone do trójfazowej szyny napięciowej (3) poprzez odpowiadające im styczniki kierunkowe (4, 5, 6, 7) i bezpiecznik (8, 9) oraz wspólny odłącznik (10). Każdy silnik (1, 2) jest zaopatrzony w opór rozruchowy (11, 12) zwierany odpowiadającymi stycznikami (13, 14, 15, i 16, 17, 18). Styczniki kierunkowe (4, 5), a styczniki kierunkowe (6, 7) poprzez układ programowanych elementów hamowania (19) są połączone poprzez sterownik drogowy (20) kontroli zakleszczenia wagonu i wyłącznik krańcowy (21) z układem programowanych elementów wywracania beczki (22). Styczniki kie-

runkowe (5, 4), a styczniki kierunkowe (7, 6) poprzez układ programowanych elementów hamowania (23) są połączone poprzez sterownik drogowy (24) kontroli odkleszczenia wagonu i wyłącznik krańcowy (25) z układem programowanych elementów powrotu beczki (26). Równolegle do sterownika drogowego (20) jest podłączony styk przełącznika (27) potwierdzającego zakleszczenie wagonu. Równolegle do sterownika drogowego (24) jest podłączony styk przełącznika (28) potwierdzającego odkleszczenie wagonu. Cewka przełącznika (27) potwierdzającego zakleszczenie wagonu jest połączona poprzez styki przełączników (29 i 30); (32 i 33); (34 i 35) z odpowiadającymi stykami przełącznika (31) dla wagonów wysokich, średnich, niskich i różnej wysokości. Cewka przełącznika (28) potwierdzającego odkleszczenie wagonu jest podłączona poprzez styki przełączników (36 i 37; 38 i 39 40 i 41) z odpowiadającymi stykami przełącznika (31) dla wagonów wysokich i różnej wysokości, średnich, niskich. Wyłącznik drogowy (42) jest połączony poprzez stycznik kierunkowy (4) z cewką przełącznika (43) i poprzez stycznik kierunkowy (5) z cewką przełącznika (44). Styk przełącznika (43) jest poprzez styki przełączników (30, 33, 35) połączony z cewką elektrozaworu (45), a poprzez styki przełączników (29, 32, 34) z cewką elektrozaworu (46). Styk przełącznika (44) poprzez styki przełączników (37, 39, 41) jest

połączony z cewką elektrozaworu (47) i poprzez styki przełączników (36, 38, 40) z cewką elektrozaworu (48). (2 zastrzeżenia)

B65G

P. 238365 T

25. 09. 1982

Fabryka Maszyn i Urządzeń „Zemak-Famak”, Kluczbork, Polska (Wincenty Bierwagen).

Zgarniak obrotowy przenośnika taśmowego

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie skutecznego oczyszczania taśmy przenośników cięgowych z resztek nosiwa. W tym celu wykonany został obrotowy walec (1) z wykładziną (4) szczotkową, której preciki (5) gumowe uderzając w taśmę (7) skutecznie usuwają resztki nosiwa. Napęd walca (1) zapewnia silnik (6) elektryczny o obrotach przeciwnych do kierunku przesuwu taśmy (7). Elastyczność precików (5) zapewnia długą żywotność zgarniaka i taśmy (7) przy dużej skuteczności oczyszczania taśmy (7) z resztek nosiwa. (2 zastrzeżenia)

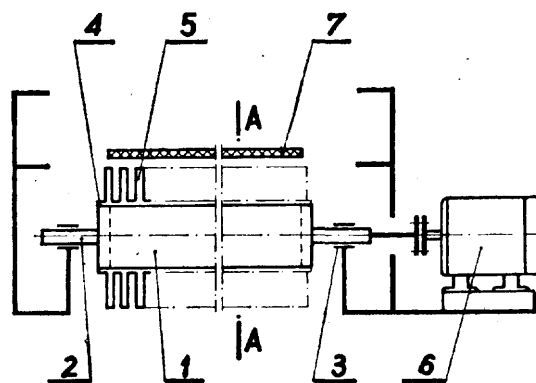

fig.1

B66C

P. 234837

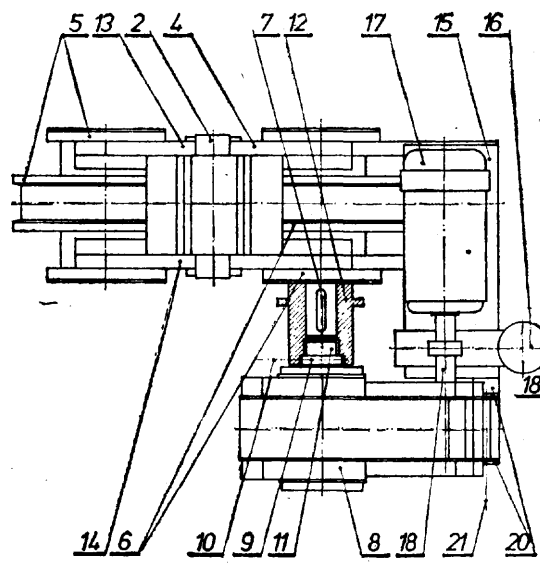
25. 01. 1982

Biuro Studiów i Projektów Urządzeń „Hutmaszprojekt”, Katowice, Polska (Tadeusz Słoniowski).

Wahacz, zwłaszcza mostu przeładunkowego, suwnicy lub zwałowarki

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie uproszczenia konstrukcji, zwiększenia jej trwałości, zmniejszenia jej wymiarów oraz uproszczenia jej montażu.

Wahacz ma napęd zblokowy z napędzanymi kołami jezdnyymi o małym gabarycie szerokościowym

i wysokościowym. Zamocowanie przekładni zębatej na wale (7) koła napędzanego (6) wykonane jest przy pomocy krótkiego czopa (9) przekładni (8) z wielowypustem (11), u nasady którego znajduje się podparcie w postaci kulistego przegubu (10) z jednej strony przekładni (8) i pasowanej na jej korpusie obejmy (20) - po drugiej stronie. (1 zastrzeżenie)

B66C

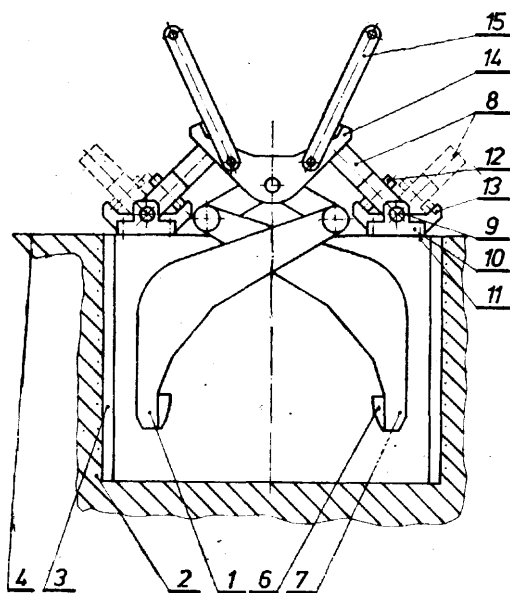
P. 234838

25. 01. 1982

Biuro Studiów i Projektów Urzędów Hutniczych, Katowice, Polska (Tadeusz Słoniowski, Mieczysław Gruszka, Jan Haładus).

Stanowisko składowania kleszczy wielkogabarytowych o największych udźwigach

Stanowisko według wynalazku stanowi dół (2) o co najmniej dwukrotnej szerokości gabarytowej kleszczy, wykonany ze zbrojonego betonu żaroodpornego, o ścianach bocznych osłoniętych na powierzchni stalowymi elementami ochronnymi (3). Dół wyposażony jest w umieszczone na poziomie hali, odchylne ramiona (8), z których każde ma obustronnie działające zderzaki amortyzujące (12). (1 zastrzeżenie)

B66C

P. 234840

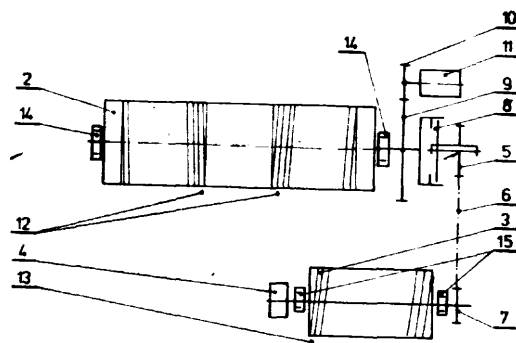
25. 01. 1. 1982

Biuro Studiów i Projektów Urzędów Hutniczych „Hutmaszprojekt”, Katowice, Polska (Tadeusz Słoniowski).

Połączenie bębna kablowego z bębniem linowym, zwłaszcza w podstawowym mechanizmie podnoszenia wózka suwnicowego

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie zwiększenia trwałości kabla wraz z mechanizmem bębna kablowego.

Połączenie stanowi sprzęgło elektromagnetyczne (8) osadzone na końcu osi bębna linowego (2) albo bębna kablowego (3) z kołem łańcuchowym czynnym (5) zamocowanym trwale na piaście biernej części sprzęgła elektromagnetycznego. (1 zastrzeżenie)

B66D
B60P

P. 234742

18. 01. 1982

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Maszynowego Leśnictwa, Wrocław, Polska (Edward Kozłowski).

Osłona krążka linowego kłonicy

Przedmiotem wynalazku jest osłona krążka linowego kłonicy samochodu i przyczepy do przewozu drewna dłużycowego.

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie pewnego zabezpieczenia liny przed spadaniem z krążka.

Osłona ma w części środkowej przestrzeń zamkniętą torusową, utworzoną z dwóch segmentów oraz półtorusowych (3) i (4) osadzonych centralnie na piaście (1) wałka (2) z możliwością obrotowego ich przestawiania wokół osi wałka (2) i połączonych ze sobą na obwodzie śrubami (5), której obustronnym przedłużeniem są kanały otwarte. Osłona wyposażona jest w sprężynę płaską (8) z kołkiem ustalającym (9), dzięki czemu można ją ustawiać na lewej lub prawej kłonicy w zależności od tego, z której strony samochodu lub przyczepy ładowana jest dłużycą. (1 zastrzeżenie)

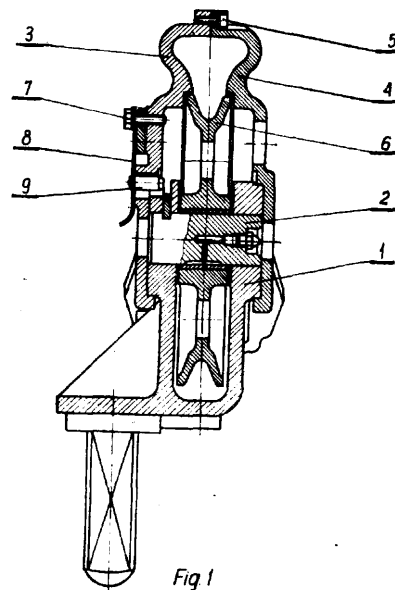

Fig 1

Dział C CHEMIA I METALURGIA

C01B

P. 238382 T

22. 09. 1982

Politechnika Wrocławska, Wrocław, Polska (Henryk Górecki, Jerzy Schroeder, Zygmunt Meissner, Antoni Kuzko, Tadeusz Poźniak).

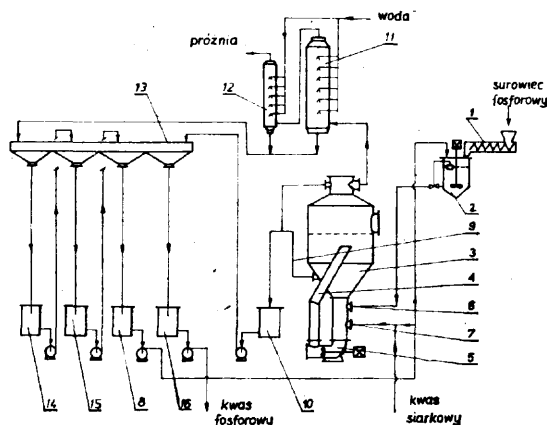
Sposób i urządzenie do rozkładu mineralnych surowców fosforowych

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie usprawnienia technologii procesu znajdującego zastosowanie przy

produkcji ekstrakcyjnego kwasu fosforowego i nawozów mineralnych.

Sposób rozkładu mineralnych surowców fosforowych roztworem kwasu siarkowego, charakteryzuje się tym, że proces rozkładu prowadzi się przez wymuszenie równoczesnej cyrkulacji reagentów i produktów rozkładu w temperaturze od 70 do 105°C przy stosunku fazy ciekłej do fazy stałej 2,5:1 do 3:1 i krotności cyrkulacji 150 do 200. Czas przebiewania zawiesiny w reaktorze reguluje się co najmniej 2 do 6 godzin. Ciepło reakcji odbiera się adiabaticznie przez próżniowe odparowanie części cieczy bezpośrednio w reaktorze.

Urządzenie według wynalazku charakteryzuje się tym, że reaktor (3) ma cyrkulacyjny przewód (4) z zainstalowaną w nim pompą (5), przy czym część tłoczna przewodu umieszczona jest w zawieszynie reakcyjnej, a część ssąca jednym przewodem (6) połączona jest z mieszalnikiem (2), drugim zaś przewodem (7), umieszczonym poniżej pierwszego, połączona jest ze zbiornikiem roztworu kwasu siarkowego, natomiast część reaktora (3) powyżej powierzchni zawiesziny połączona jest ze skuberami (11, 12). Zbiornik pośredni (10) produktów rozkładu połączony jest z przelewem reaktora (3) z jednej strony, zaś z drugiej strony, poprzez przewód odprowadzający, połączony jest z układem filtrującym. (3 zastrzeżenia)

C02F

P. 234810

23. 01. 1982

Instytut Chemii Nieorganicznej, Gliwice, Instytut Kształtowania Środowiska Oddział we Wrocławiu, Wrocław, Polska (Jan Gąsiorek, Antoni Klemm, Florian Domka, Tadeusz Łanowy, Krystyna Kosińska, Jan Oleszkiewicz).

Sposób biologicznego oczyszczania ścieków zwłaszcza z przemysłowego tuczu trzody chlewnej

Zagadnieniem podlegającym rozwiązaniu jest opracowanie sposobu umożliwiającego szybkie i skuteczne oczyszczenie ścieków.

Ścieki zwłaszcza z przemysłowego tuczu trzody chlewnej wzbogacone w siarczan żelazawy w ilości 2–10 Kg/m³, o pH = 5,0–8,0 poddaje się procesowi mikrobiologicznemu z udziałem anaerobowych bakterii szczepu Desulfovibrio sulfuricans w ilości przeciętnie 3–5 milionów bakterii w 1 cm³ środowiska reakcyjnego, w zamkniętym reaktorze biologicznym w temperaturze 15–40°C, do czasu pojawienia się w środowisku reakcji czarnej zawiesziny FeS, którą następnie kieruje się do aeratora, gdzie podczas intensywnego napowietrzania obumierają beztlenowe mikroorganizmy i po przesłaniu do odстойnika oddziela się ciecz do wykorzystania rolniczego od wytrąconego osadu, który kierowany jest na poletko osuszające. Powietrze wyprowadzane z aeratora i z otworu odpowietrzającego reaktor biologiczny zanieczyszczone siarkowodorem, przepuszcza się przez złożo filtracyjne, które stanowi warstwę powstającego w metodzie odpadu Fe₂O₃ + S zmieszanego z trocinami, w stosunku wagowym 1:1. (2 zastrzeżenia)

C02F
B01D

P. 234883

28. 01. 1982

Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej „Blachownia”, Kędzierzyn-Koźle, Polska (Alina Kowalska-Kiedik, Włodzimierz Podstawa, Ryszard Kołodenny, Gerard Bekierz, Zdzisława Więckowska, Marian Sosnowski, Stanisław Kotlicki, Stanisław Pięta).

Sposób utylizacji szlamów powstających w procesie wytwarzania izobutylobenzenu

Sposób utylizacji szlamów powstających w procesie wytwarzania izobutylobenzenu w reakcji chlorobenzenu z sodem metalicznym, toluenem i chlorkiem izopropylu, polega na tym, że szlam powstały po oddzieleniu części ciekłych z mieszaniny poreakcyjnej powstałej w reakcjach chlorobenzenu z sodem metalicznym do benzenosodu, z toluenem do benzylosodu i benzylosodu z chlorkiem izopropylu do izobutylobenzenu, przemycza się, po czym miesza z metanolem w stosunku wagowym 10:3–5, następnie zakwasza kwasem solnym do pH około 5, rozdziela powstałe warstwy i warstwę górną węglowodorową zawierającą maksymalnie 0,2% wody i metanolu kieruje do przemyczania następnej partii szlamu, po czym po połączeniu z surowką poddaje się rozdzielaniu przez rektyfikację, a dolną warstwę po neutralizacji poddaje się odparowaniu. (1 zastrzeżenie)

C07C

P. 228256

04. 12. 1980

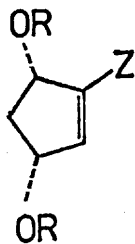
Politechnika Warszawska, Warszawa, Polska (Tadeusz Jaworski, Witold Danikiewicz, Stefan Kwiatkowski).

Sposób wytwarzania *cis*-cyklopentenodioli-3,5

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie zwiększenia wydajności wytwarzania znanych prostaglandyn szeregu F i ich analogów.

Sposób wytwarzania podstawionych *cis*-cyklopentenodioli-3,5 o wzorze ogólnym 6, w którym Z oznacza grupę nitrylową, karboksylową, alkoksycarbonylową o 1–4 atomach węgla w grupie alkoksylowej, fenoksykarbonylową, aldehydową, alkilokarbonylową o 1–6 atomach węgla w grupie alkilowej, ω-alkoksycarbonyloalkilokarbonylową zawierającą 1–4 atomów węgla w grupie alkoksylowej i 2–5 atomów węgla w grupie alkilowej, ω-cyanoalkilokarbonylową o 2–6 atomach węgla w grupie alkilowej, ω-alkoksyalilokarbonylową, w której grupa alkilowa zawiera 2–6 atomów węgla a grupa alkoksylowa oznacza grupę benzyloksylową, (1-etoksy)-etoksyową, tetrahydropiranyloksylową lub dimetylo-tert-butylosililoksyową, a R oznacza atom wodoru, grupę benzylową, 1-etoksyetylową, tetrahydropiranylową lub dimetylo-tert-butylosililową, polega na tym, że dwuocian *cis*-cyklopentenodioli-3,5 lub jego mieszaninę z *trans*-cyklopentenodiol-3,5 poddaje się reakcji z bromem w aprotynowym rozpuszczalniku organicznym, następnie z produktu odszczepia się cząsteczkę HBr otrzymując dwuocian *cis*-1-bromocyklopentenodioli-3,5, który poddaje się hydrolizie, po czym w tym związku zabezpiecza się grupy hydroksylowe. Związek ten następnie poddaje się reakcji z *n*-butylolem, w temperaturze poniżej –70°C, w atmosferze odtlenionego gazu obojętnego, w rozpuszczalniku organicznym takim jak tetrahydrofuran lub eter dietylowy, a otrzymany roztwór związku litoorganicznego miesza się z roztworem reagenta elektrofilowego, w temperaturze poniżej –70°C i wydziela się produkt w temperaturze pokojowej, przy czym w przypadku, gdy reagentem elektrofilowym jest aldehyd, otrzymany alkohol poddaje się utlenieniu do odpowiedniego aldehydu lub ketonu o wzorze ogólnym 6, w którym Z oznacza grupę aldehydową, alkilokarbonylową o 1–6 atomach węgla w grupie alkilowej, ω-alkoksycarbonyloalkilokarbonylową zawierającą 1–4 atomów węgla w grupie alkoksylowej i 2–5 atomów węgla w grupie alkilowej, ω-cyanoalkilokarbonylową o 2–6 atomach węgla w grupie alkilowej, ω-alkoksyalilokarbonylową, w której grupa alkilowa zawiera 2–6

atomów węgla a grupa alkoksylowa oznacza grupę benzyloksylową, (1-etoksy)-etoksylową, tetrahydropiranyloksylową lub dimetylo-tert-butylosiloksylową a R ma wyżej podane znaczenie i wydziela się produkt w temperaturze pokojowej. (1 zastrzeżenie)

WZÓR 6

C07C
C07D
A01N

P. 233465

16. 10. 1981

Union Carbide Corporation, Nowy Jork, Stany Zjednoczone Ameryki.

Sposób wytwarzania nowych dwucyklooksyfenylomoczników

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie uzyskania nowych dwucyklooksyfenylomoczników, jak 1-(dwucyklooksyfenylo)benzoiomoczniki, użytecznych jako środki szkodnikobójcze, a zwłaszcza owadobójcze i roztoczebójcze.

Sposób wytwarzania nowych dwucyklooksyfenylomoczników polega na reakcji izocyjanianu z amidem lub dwucyklooksyaniliną.

Środek szkodnikobójczy charakteryzuje się tym, że zawiera dopuszczalny nośnik i substancję czynną w postaci nowych dwucyklooksyfenylomoczników. (83 zastrzeżenia)

C07C

P. 234776

21. 01. 1982

Zakłady Azotowe „Kędzierzyn”, Kędzierzyn-Koźle, Polska (Andrzej Mańkowski, Marek Galantowicz, Mieczysław Dec, Tadeusz Wojtowicz, Zbigniew Słezak, Franciszek Gajowy, Zbigniew Budner, Bodo Klemen-towicz, Edward Szczygiel, Hubert Gorywoda).

Sposób odzyskiwania bezwodnika kwasu ftalowego z gazów pokondensacyjnych

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania sposobu odzyskiwania bezwodnika kwasu ftalowego z gazów pokondensacyjnych procesu otrzymywania bezwodnika kwasu ftalowego z naftalenu lub o-ksy-lenu.

Sposób według wynalazku polega na tym, że gazy pokondensacyjne wymywa się roztworem kwasu ma-leinowego i kwasu ftalowego, a następnie z powsta-łego roztworu wydziela się kwas ftalowy, który miesza się z ciekłym bezwodnikiem kwasu ftalowego lub mieszaniną ciekłego bezwodnika kwasu ftalowego i kwasu ftalowego w stosunku od 1 części wagowej kwasu ftalowego na 100 części wagowe bezwodnika kwasu ftalowego do 1 części wagowej kwasu ftalowe-go na 10 części wagowe bezwodnika kwasu ftalowe-go, po czym wytworzoną mieszaninę poddaje się pro-cesowi dehydratacji, rafinacji i destylacji. Proces mie-szania kwasu ftalowego z mieszaniną ciekłego bez-wodnika i kwasu ftalowego oraz proces dehydratacji prowadzi się w sposób ciągły. (2 zastrzeżenia)

C07C

P. 234902

30. 01. 1982

Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej „Blachow-nia”, Kędzierzyn-Koźle, Polska (Maciej Kiedik, Teo-dor Bek, Józef Kołt, Eugeniusz Zajac, Józef Gowin, Roman Michalski, Jerzy Mróz, Jan Nossek).

Sposób wydzielenia fenolu z wody

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania sposobu wydzielenia fenolu z technologicznych wód fenolowych, otrzymywanych ubocznie w procesie wy-twarzania bisfenolu A.

Sposób wydzielenia fenolu z wody przez ekstrakcję, charakteryzuje się tym, że jako ekstrahent stosuje się frakcję produktów ubocznych z procesu wytwarzania bisfenolu A, zawierającą między innymi 0,1—60 wa-gowych p-izopropenylofenolu, 0,1—30 wagowych 1,3,3-trójmetylo-6-hydroksy-indenu-1, 0,1—35 wago-wych związku Dianina, 2,45% wagowych dimerów p-izopropenylofenolu, 0,1—60 wagowych trisfenoli oraz 0,1—98 wagowych bisfenolu i jego izomerów, a utworzoną z wodnego roztworu fenolu i wspomnia-nej wyżej frakcji emulsję kontaktuje się ewentualnie z kationitem typu sulfonowanego kopolimeru styrenu z dwuwinylobenzenem. (3 zastrzeżenia)

C07C

P. 236425

14. 05. 1982

Pierwszeństwo:
18.05.1981 —St. Zj. Ameryki (nr 264,752)

Pfizer Inc., Nowy Jork, Stany Zjednoczone Ame-ryki.

Sposób wytwarzania chiralnych pochodnych benzylo-merkaptopropionyloaminowych

Celem wynalazku jest opracowanie sposobu wy-twarzania nowych związków użytecznych jako środki przeciwbólowe lub przeciwdrgawkowe.

Chiralne 2-(2-benzylo-3-merkaptopropionyloamino)-, alkanole-1 i chiralne kwasy 2-(2-benzylo-3-merkpto-propionyloammo)-4-(metylotio)masłowe, wytwarza się poddając hydrolizie wyjściowe związki zawierające dające się selektywnie usuwać grupy ochronne, i w razie potrzeby rozdzielając diastereoizomery. (1 zastrzeżenie)

C07D
A01N

P. 231445

01. 06. 1981

American Cyanamid Company, Wayne, Stany Zjed-noczone Ameryki.

Środek chwastobójczy

Celem wynalazku jest opracowanie nowego środka chwastobójczego.

Środek chwastobójczy zawiera nowe pochodne 2-(2-imidazolin-2-ylo)pirydyn i chinolin. (4 zastrzeżenia)

C07D

P. 233196

25. 09. 1981

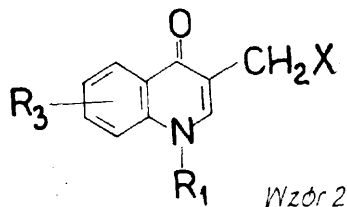
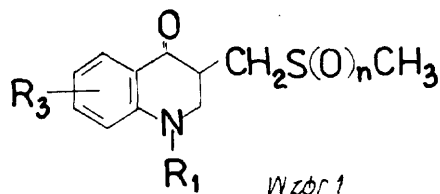
The Boots Company Limited, Nottingham, Wielka Brytania (Roy Victor Davies).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych chinolonu

Celem wynalazku jest opracowanie sposobu wytwa-rzania nowych związków wykazujących działanie hi-potensyjne. - ;

Sposób wytwarzania nowych pochodnych chinolonu o ogólnym wzorze 1, w którym n oznacza zero, 1 lub 2, R₁ oznacza niższą grupę alkilową, a R₂ oznacza atom wodoru, niższą grupę alkilową, grupę metoksy-łow, atom chlorowca lub grupę trójfluorometylową,

polega na tym, że związek o ogólnym wzorze 2, w którym X oznacza grupę odszczepiającą się, poddaje się reakcji z anionem metanotiolanowym, o wzorze CH_3S^- lub anionem metanosulfonianowym o wzorze $\text{CH}_3\text{S}-\text{O}_2^-$ otrzymując związek o ogólnym wzorze 1, w którym n oznacza zero lub 2, a następnie związek o ogólnym wzorze 1, w którym n oznacza zero, poddaje się utlenianiu, otrzymując związek o ogólnym wzorze 1, w którym n oznacza 1. (2 zastrzeżenia)

C07D

P. 233754

10. 11. 1981

Pierwszeństwo:

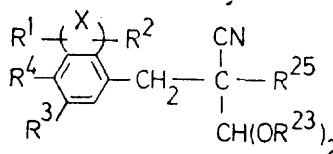
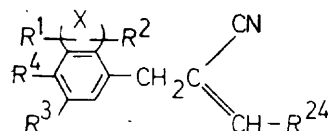
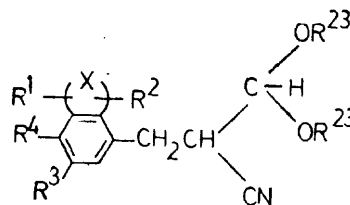
11. 11. 1980 - Wielka Brytania (nr 36135/80)

The Wellcome Foundation Limited, Londyn, Wielka Brytania.

Sposób wytwarzania nowych 2,4-diamino-5-(podstawionych)-pirymidyn

Celem wynalazku jest opracowanie sposobu wytwarzania nowych związków użytecznych w leczeniu infekcji bakteryjnych.

Sposób wytwarzania 2,4-diamino-5-(podstawionych)-pirymidyn o wzorze ogólnym 1, ewentualnie w postaci soli, N-tlenków lub acylowych pochodnych, w którym to wzorze człon (X) oznacza sześciocząłowy pierścień z trzema podwójnymi wiązaniami i wówczas sam symbol X oznacza $-\text{N}=\text{}$ lub $-\text{CH}=\text{}$, albo z dwoma wiązaniami i wówczas X oznacza $-\text{N}=\text{}$, $-\text{CH}=\text{}$, $-\text{CH}_2-\text{}$, $-\text{NR}^3-\text{}$ lub $-\text{O}-$ w pozycji sąsiadującej z pozycją 5 członu fenyłowego, albo z jednym podwójnym wiązaniem i wówczas X oznacza $-\text{O}-$ w pozycji sąsiadującej z pozycją członu fenyłowego albo oznacza $-\text{CH}_2-\text{}$ lub $-\text{NR}^3-\text{}$, przy czym R^1 oznacza atom wodoru, grupę $\text{C}_1-\text{alkilową}$ albo grupę $-\text{COR}^4$, w której R^4 oznacza atom wodoru, grupę $\text{C}_1-\text{alkilową}$, $\text{C}_1-\text{alkoksy}$ lub aminową, albo X oznacza $-\text{O}-$ w pozycji sąsiedniej do pozycji 5 pierścienia fenyłowego, R^1 i R^2 są jednakowe lub różne i niezależnie oznaczają atom wodoru lub chlorowca, ewentualnie podstawione grupy $\text{C}_1-\text{alkilową}$, $\text{C}_1-\text{alkiloksy}$, $\text{C}_1-\text{alkoksy}$ albo R^1 i R^2 są przyłączone do tego samego atomu węgla tworząc grupę $\text{C}=\text{O}$, $\text{C}=\text{S}$ lub $=(\text{CCH})_3$, R^3 i R^4 są takie same lub różne i niezależnie oznaczają atom wodoru lub chlorowca, grupę $\text{C}_1-\text{alkilową}$, $\text{C}_1-\text{alkenylową}$, $\text{C}_1-\text{alkenyloksy}$, nitrową, cyjanową, hydroksy, merkaptową, grupę $-\text{OSO}_2\text{R}^7$ lub $-\text{S}(\text{O})_n\text{R}^7$, w których R^7 oznacza rodnik $\text{C}_1-\text{alkilowy}$ a n oznacza 0, 1 lub 2, grupę $-\text{COR}^4$, w której R^4 oznacza grupę

metylową, etylową, metoksy, etoksy, aminową, metyloaminową, etyloaminową, dimetyloaminową lub dietyloaminową, albo niezależnie oznaczają ewentualnie podstawioną grupę aminową albo atom azotu tworzy część sześciocząłowego pierścienia heterocyklicznego, albo grupę $\text{C}_1-\text{alkilową}$ lub $\text{C}_1-\text{alkoksy}$ obie ewentualnie podstawione albo R^3 i R^4 razem tworzą grupę metylenodioksy, z tym, że gdy R^1 , R^2 i R^3 wszystkie oznaczają atomy wodoru, wówczas R^4 nie oznacza grupy hydroksy w przypadku X oznaczającego $-\text{CH}=\text{}$ ani R^4 nie oznacza atomu wodoru, że R^1 i/lub R^2 nie znajdują się przy atomie węgla sąsiadującym z pozycją 6 pierścienia fenyłowego, oraz że gdy X oznacza $-\text{O}-$ wówczas przy atomie węgla sąsiadującym z X nie występuje ani atom chlorowca ani grupa alkoksy, polega na tym, że poddaje się reakcji sól guanidyny ze związkiem o wzorze 9 lub 10, w którym (x) ma wyżej podane znaczenie oraz człony fenyłowy i (x) są ewentualnie podstawione jak podano wyżej, R^{23} oznacza grupę $\text{C}_1-\text{alkilową}$, a R^{24} oznacza nukleofilową grupę opuszczającą, albo związek o wzorze 11, w którym (x) i R^{25} mają wyżej podane znaczenia oraz człony fenyłowy i (x) są ewentualnie podstawione, jak podano wyżej, a R^{25} oznacza grupę alkoksykarbonylową lub aldehydową, poddaje się reakcji z wodorotlenkiem potasu lub sodu w $\text{C}_1-\text{alkanolu}$ i następnie dodaje się guanidynę, po czym ewentualnie przeprowadza się związek o wzorze 1 w postaci ich soli, N-tlenków lub acylowych pochodnych. (1 zastrzeżenie)

C07D

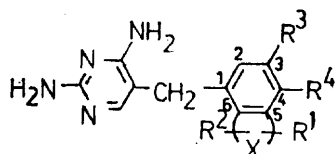
P. 234826

25. 01. 1982

Instytut Chemii Przemysłowej, Warszawa, Polska
(Jerzy Polaczek, Jan Pielichowski, Roman Popielarz,
Zygmunt Lisicki, Józef Oblój).

Sposób wytwarzania N-winylokarbazolu

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania sposobu wytwarzania N-winylokarbazolu o czystości wymaganej w dalszym przetwórstwie do poliwinylkarbazolu.

Sposób polega na działaniu na karbazol 1,2-dwu-chloroetanem w obecności czwartorzędowych zasad amoniowych oraz wodorotlenków metali i w nadmiarze 1,2-chloroetanu jako rozpuszczalnika. Wytworzony N-2-chloroetylokarbazol odchlorowodorowuje się działaniem substancji alkalicznych, w rozpuszczalniku polarnym i w temperaturze podwyższonej.

Czwartorzędowe zasady amoniowe mogą być wytwarzane bezpośrednio w mieszaninie reagującej przez działanie na czwartorzędowe sole amoniowe wodorotlenkami metali alkalicznych lub metali ziem alkalicznych. (8 zastrzeżeń)

C07D **P. 234874** 29. 01. 1982

Aziende Chimiche Riunite Angelini Francesco A. C. R. A. F. S. p. A., Rzym, Włochy (Bruno Silvestrini, Leandro Baiocchi).

Sposób wytwarzania soli kwasu
(1-benzyl-1H-indazoliloksy-3)octowego z lizyną

Celem wynalazku jest zwiększenie zdolności przyswajania przez organizm kwasu (1-benzyl-1H-indazoliloksy-3)octowego. Cel ten zrealizowano przez opracowanie sposobu wytwarzania soli kwasu (1-benzyl-1H-indazoliloksy-3)octowego z lizyną, który polega na tym, że równomolowe ilości kwasu (1-benzyl-1H-indazoliloksy-3)octowego i lizyny rozpuszcza się przez ogrzewanie w rozpuszczalniku, korzystnie etanolu, acetonie lub ich mieszaninach z wodą, następnie podczas chłodzenia wykrystalizowuje się sól, którą wyodrębni się w postaci hydratu bądź w postaci bezwodnej. Sól tę stosuje się w leczeniu zaćmy. (4 zastrzeżenia)

C07D **P. 234891** 29. 01. 1982

Zakłady Azotowe „Puławy”, Puławy, Instytut Chemii Przemysłowej, Warszawa, Polska (Irena Pabian, Irena Krajewska, Marek Pochwalski, Tadeusz Smętek, Stanisław Traciłowski, Józef Oblój, Kazimierz Balcerzak, Jadwiga Młodecka, Maria Oblój-Muzaj, Natalia Danilczyk, Marian Gucwa, Danuta Janicka, Konstanty Makal, Stanisław Rygiel).

Sposób oczyszczania **kaprolaktamu**

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania skuteczniejszej niż znane metody zabezpieczania kaprolaktamu przed utlenianiem.

Sposób oczyszczania kaprolaktamu na drodze krystalizacji ze stopu prowadzi się w obecności czynnika alkalicznego, przy czym czas kontaktowania się tego czynnika z mieszaniną krystalizacyjną wynosi 2 do 30 minut, korzystnie 15 minut, a alkalizność tej mieszaniny wynosi 0,05 do 3,0 mval, korzystnie 0,3 do 1,0 mval. Jako czynnik alkaliczny stosuje się wodorotlenki lub sole słabych kwasów metali I lub II grupy układu okresowego. (2 zastrzeżenia)

C07D **P. 238393** T 28. 09. 1982

Akademia Medyczna we Wrocławiu, Wrocław Polska (Zdzisław Machoń, Ryszard Jasztold-Howorko Marian Wilimowski).

Sposób wytwarzania nowego 2-β-izopropylaminoetylo-8-hydroksy-9-benzoilaminoperhydropirazylo[1,2-c]pirymidyno-1,6-dionu

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania sposobu wytwarzania nowego związku biologicznie czynnego, wykazującego działanie na ośrodkowy układ nerwowy, przy znikomym działaniu toksycznym.

Sposób wytwarzania tego związku polega na poddaniu reakcji 1-benzoilo-2-okso-4,6-dihydroksyazetylo[3,2-d]pirymidyny z dietanoloaminą w bezwodnym środowisku alkoholowym, a następnie poddaniu tak

otrzymanego dietanoloamidu kwasu 2. 4-dihydroksy-5-benzoilamino-6-pirymidynokarboksylowego reakcji* z chlorkiem tionylu w środowisku bezwodnego benzenu i z kolei na poddaniu otrzymanego 2-β-chloroetylo-8-hydroksy-9-benzoilaminoperhydropirazylo[1,2-c]pirymidyno-1,6-dionu reakcji z izopropylaminą, w temperaturze pokojowej. (1 zastrzeżenie)

C07D **P. 238394** T 28. 09. 1932

Akademia Medyczna we Wrocławiu, Wrocław Polska (Zdzisław Machoń, Ryszard Jasztold-Howorko).

Sposób wytwarzania nowego 2-β-chloroetylo-8-hydroksy-9-benzoilaminoperhydropirazylo[1,2-c]pirymidyno-1,6-dionu

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania sposobu wytworzenia nowego związku stanowiącego półprodukt w syntezie nowego związku, biologicznie czynnego, wykazującego działanie na ośrodkowy układ nerwowy.

Nowy półprodukt wytwarza się działając napierw 1-benzoilo-2-okso-4,6-dihydroksyazetylo[3,2-d]pirymidyną na dietanoloaminę w bezwodnym środowisku alkoholowym, zaś następnie otrzymany dietanoloamid kwasu 2,4-dihydroksy-5-benzoilamino-6-pirymidynokarboksylowego poddaje się reakcji z chlorkiem tionylu w środowisku bezwodnego benzenu.

(1 zastrzeżenie)

C07D **P. 239278** 10. 11. 1981

Pierwszeństwo:

11. 11. 1980 - Wielka Brytania (nr 36135/80)

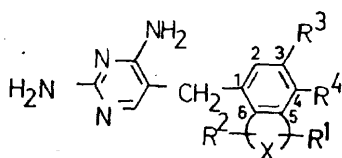
The Wellcome Foundation Limited, Londyn, Wielka Brytania.

Sposób wytwarzania nowych
2,4-diamino-5-(podstawionych)pirymidyn

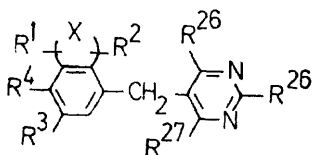
Celem wynalazku jest opracowanie sposobu wytwarzania nowych związków użytecznych w leczeniu infekcji bakteryjnych.

Sposób wytwarzania 2,4-diamino-5-(podstawionych)pirymidyn o wzorze ogólnym I, ewentualnie w postaci soli, N-tlenków lub acylowych pochodnych, w którym to wzorze człon (x) oznacza sześciocłonowy pierścień z trzema podwójnymi wiązaniami i wówczas sam symbol X oznacza -N= lub -CH=, albo z dwoma wiązaniami i wówczas X oznacza -N=, -CH=, -CH₂- lub -NR⁵- lub -O- w pozycji sąsiadującej z pozycją 5 członu fenyłowego, albo z jednym podwójnym wiązaniem i wówczas X oznacza -O- w pozycji sąsiadującej z pozycją 5 członu fenyłowego albo oznacza -CH₂- lub -NR⁵-, przy czym R⁵ oznacza atom wodoru, grupę C₁₋₄-alkilową albo grupę -COR⁶, w której R⁶ oznacza atom wodoru, grupę C₁₋₄-alkilową, C₁₋₄-alkoksy lub aminową, albo X oznacza -O- w pozycji sąsiedniej do pozycji 5 pierścienia fenyłowego, R¹ i R² są jednakowe lub różne i niezależnie oznaczają atom wodoru lub chlorowca, ewentualnie podstawioną grupę C₁₋₄-alkilową, C₁₋₄-alkilotio, C₁₋₄-alkoksy, albo R¹ i R² są przyłączone do tego samego atomu węgla tworząc grupę C=O, C=S lub C(CH₃)₂, R³ i R⁴ są takie same lub różne i niezależnie oznaczają atom wodoru lub chlorowca, grupę C₁₋₄-alkenylową, C₁₋₄-alkenylksoxy, nitrową, cyjanową, hydroksy, merkaptę, grupę -OSO₂R⁷ lub -S(O)_nR⁷, w których R⁷ oznacza rodnik C₁₋₄-alkilowy a n oznacza 0, 1 lub 2, grupę -COR⁸, w której R⁸ oznacza grupę metylową, etylową, metoksy, etoksy, aminową, metyloaminową, etyloaminową, dimetyloaminową lub dietyloaminową, albo niezależnie oznaczają ewentualnie podstawioną grupę aminową albo atom azotu tworzy część sześciocłonowego pierścienia heterocyklicznego, albo grupę C₁₋₄-alkilową lub C₁₋₄-alkoksy, obie ewentualnie podstawione, albo R⁹ i R⁴ razem tworzą grupę metylenodioksy, z tym, że gdy R¹, R²

i R' wszystkie oznaczają atomy wodoru, wówczas R' nie oznacza grupy hydroksy w przypadku X oznaczającego $-\text{CH}=\text{}$ ani R' nie oznacza atomu wodoru, że R' i/lub R' nie znajdują się przy atomie węgla sąsiadującym z pozycją 6 pierścienia fenyłowego oraz że gdy X oznacza $-\text{O}-$ wówczas przy atomie węgla sąsiadującym z X nie występuje ani atom chlorowca ani grupa alkoksy, polega na tym, że związek o wzorze 2, w którym symbole R¹, R², R³, R⁴ i człon (x) ma wyżej podane znaczenie oraz człony fenyłowy i człon (x) są ewentualnie podstawione jak podano wyżej, R²⁶ oznacza grupę aminową lub grupę opuszczającą taką jak grupa C₁₋₄-alkilowa lub atom chlorowca, R²⁷ oznacza atom wodoru lub chlorowca, z tym ograniczeniem, że obydwa R²⁶ nie mogą oznaczać grup aminowych, poddaje się reakcji ze środkiem aminującym, takim jak amoniak, a następnie gdy R²⁷ oznacza atom chlorowca usuwa się ten chlorowiec na drodze hydrogenolizy, po czym ewentualnie związek o wzorze 1 przeprowadza się w inną postać związku o wzorze 1. (1 zastrzeżenie)

WZOR 1

WZOR 2

C07D

P. 239279

10. 11. 1981

Pierwszeństwo:

11. 11. 1980 - Wielka Brytania (nr 36135/80)

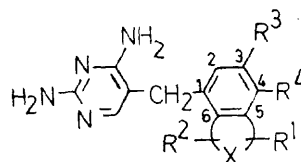
The Wellcome Foundation Limited, Londyn, Wielka Brytania.

Sposób wytwarzania nowych
2,4-diamino-5-(podstawionych)pirymidyn

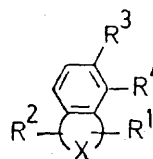
Celem wynalazku jest opracowanie sposobu wytwarzania nowych związków użytecznych w leczeniu infekcji bakteryjnych.

Sposób wytwarzania 2,4-diamino-5-(podstawionych)pirymidyn o wzorze ogólnym 1, ewentualnie w postaci soli, N-tlenków lub acylowych pochodnych, w którym to wzorze człon (x) oznacza sześciocząłowy pierścień z trzema podwójnymi wiązaniami i wówczas sam symbol X oznacza $-\text{N}=\text{}$ lub $-\text{CH}=\text{}$, albo z dwoma wiązaniami i wówczas X oznacza $-\text{N}=\text{}$, $-\text{CH}=\text{}$, $-\text{CH}_2-$, $-\text{NR}'-$ lub $-\text{O}-$ w pozycji sąsiadującej z pozycją 5 członu fenyłowego, albo z jednym podwójnym wiązaniem i wówczas X oznacza $-\text{O}-$ w pozycji sąsiadującej z pozycją 5 pierścienia fenyłowego albo oznacza $-\text{CH}_2-$ lub $-\text{NR}'-$, przy czym R² oznacza atom wodoru, grupę C₁₋₄-alkilową albo grupę $-\text{COR}'$, w której R' oznacza atom wodoru, grupę C₁₋₄-alkilową, C₁₋₄-alkoksy lub aminową, albo X oznacza $-\text{O}-$ w pozycji sąsiedniej do pozycji 5 pierścienia fenyłowego, R¹ i R² są jednakowe lub różne i niezależnie oznaczają atom wodoru lub chlorowca, ewentualnie podstawioną grupę C₁₋₄-alkilową, C₁₋₄-alkilolio, C₁₋₄-alkoksy albo R¹ i R² są połączone

do tego samego atomu węgla tworząc grupę $\text{C}=\text{O}$, $\text{C}=\text{S}$ lub $\text{C}(\text{CH}_3)_2$, R³ i R⁴ są takie same lub różne i niezależnie oznaczają atom wodoru lub chlorowca, grupę C₁₋₄-alkenylową, C₂₋₄-alkenylloksy, nitrową, cyjanową, hydroksy, merkaptio, grupę $-\text{OSO}_2\text{R}'$ lub $-\text{S}(\text{O})_n\text{R}'$, w których R' oznacza rodnik C₁₋₄-alkilowy a n oznacza 0, 1 lub 2, grupę $-\text{COR}'$, w której R' oznacza grupę metylową, etylową, metoksy, etoksy, aminową, metyloaminową, etyloaminową, dimetyloaminową lub dietyloaminową, albo niezależnie oznaczają ewentualnie podstawioną grupę aminową albo atom azotu, tworzy część sześciocząłowego pierścienia heterocyklicznego, albo grupę C₁₋₄-alkilową lub C₁₋₄-alkoksy, obie ewentualnie podstawione chlorowcem lub grupą C₁₋₂-alkoksy, albo R³ i R⁴ razem tworzą grupę metylenodioksy, z tym, że gdy R¹, R² i R³ wszystkie oznaczają atomy wodoru, wówczas R⁴ nie oznacza grupy hydroksy w przypadku X oznaczającego $-\text{CH}=\text{}$ ani R⁴ nie oznacza atomu wodoru, że R¹ i/lub R² nie znajdują się przy atomie węgla sąsiadującym z pozycją 6 pierścienia fenyłowego oraz że gdy X oznacza $-\text{O}-$ wówczas przy atomie węgla sąsiadującym z X nie występuje ani atom chlorowca ani grupa alkoksy, polega na tym, że reakcji poddaje się związek o wzorze 2, w którym Z oznacza atom chlorowca, a człon (x) ma wyżej podane znaczenie oraz człony fenyłowy i (x) są ewentualnie podstawione jak podano wyżej, albo Z oznacza grupę hydroksy lub di-(C₁₋₄)-podstawioną alkiloaminową, R⁴ oznacza grupę hydroksy, aminową, albo mono- lub di-(C₁₋₄)-alkilo-podstawioną-aminową, a symbole R¹, R² i R³ mają wyżej podane znaczenie z podstawioną 2,4-dwuamino-pirymidyną. (1 zastrzeżenie)

WZOR 1

WZOR 2

C07D

P. 239280

10. 11. 1981

Pierwszeństwo:

11. 11. 1980 - Wielka Brytania (nr 36135/80)

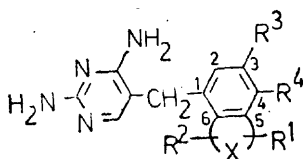
The Wellcome Foundation Limited, Londyn, Wielka Brytania.

Sposób wytwarzania nowych
2,4-diamino-5-(podstawionych)pirymidyn

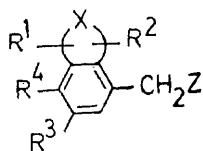
Celem wynalazku jest opracowanie sposobu wytwarzania nowych związków użytecznych w leczeniu infekcji bakteryjnych.

Sposób wytwarzania 2,4-diamino-5-(podstawionych)pirymidyn o wzorze ogólnym 1, ewentualnie w postaci soli, N-tlenków lub acylowych pochodnych, w którym to wzorze człon (x) oznacza sześciocząłowy pierścień z trzema podwójnymi wiązaniami i wówczas sam symbol X oznacza $-\text{N}=\text{}$ lub $-\text{CH}=\text{}$, albo z dwoma wiązaniami i wówczas X oznacza $-\text{N}=\text{}$, $-\text{CH}=\text{}$, $-\text{CH}_2-$, $-\text{NR}'-$ lub $-\text{O}-$ w pozycji są-

siadującej z pozycją 5 członu fenyłowego, albo z jednym podwójnym wiązaniem i wówczas X oznacza —O— w pozycji sąsiadującej z pozycją 5 członu fenyłowego albo oznacza —CH₂— lub —NR¹—, przy czym R¹ oznacza atom wodoru, grupę C₁₋₄-alkilową albo grupę —COR¹, w której R¹ oznacza atom wodoru, grupę C₁₋₄-alkilową, C₁₋₄-alkoksy lub aminową, albo X oznacza —O— w pozycji sąsiedniej do pozycji 5 pierścienia fenyłowego, R¹ i R² są jednakowe lub różne i niezależnie oznaczają atom wodoru lub chlorowca, ewentualnie postawione grupy C₁₋₄-alkilowa, C₁₋₄-alkiloto, C₁₋₄-alkoksy albo R¹ i R² są przyłączone do tego samego atomu węgla tworząc grupę C=O, C=S lub C(CH₃)₂ R³ oznacza atom wodoru lub chlorowca, grupę C₂₋₄-alkenylową, C₂₋₄-alalkenylowską, nitrową, cyjanową, hydroksy, merkaptogrupę —OSO₂R¹ lub —S(O)_nR¹, w których R¹ oznacza rodnik C₁₋₄-alkilowy a n oznacza 0,1 lub 2, grupę —COR¹, w której R¹ oznacza grupę metylową, etylową, metoksy, etoksy, aminową, metyloaminową, etyloaminową, dimetyloaminową lub dietyloaminową, albo niezależnie oznaczają ewentualnie podstawioną grupę aminową albo atom azotu tworzy część sześciocionowego pierścienia heterocyklicznego, albo ewentualnie podstawione grupy C₁₋₄-alkilowa lub C₁₋₄-alkoksy, a R⁴ oznacza grupę hydroksy, aminową, podstawioną aminową C₂₋₄-alkenylowską lub ewentualnie podstawioną grupę C₁₋₄-alko-5-ksylową z tym, że gdy R¹, R² i R³ wszystkie oznaczają atom wodoru, wówczas R⁴ nie oznacza grupy hydroksy w przypadku X oznaczającego —CH= ani R⁴ nie oznacza atomu wodoru, że R¹ i/lub R² nie znajdują się przy atomie węgla sąsiadującym z pozycją 6 pierścienia fenyłowego oraz że gdy X oznacza —O— wówczas przy atomie węgla sąsiadującym z X nie występuje ani atom chlorowca ani grupa alkoksy, polega na tym, że poddaje się reakcji związek o wzorze 2, w którym R¹ oznacza podstawnik hydroksy, aminowy lub podstawiony aminowy a człon (x) i podstawniki R¹, R² i R³ mają wyżej podane znaczenie z 2,4-diamino-5-hydroksymetylopirimidyną, po czym związek o wzorze 1, zawierający w pozycji 4 pierścienia fenyłowego, przeprowadza się w związek zawierający inne grupy podane dla R¹, a następnie ewentualnie przeprowadza się go w inną postać o wzorze 1. (1 zastrzeżenie)

WZÓR 1

WZÓR 2

C07H

P. 239178

23.11.1982

Pierwszeństwo:
23.11.1981 - St. Zjed. Ameryki
(nr nr 324241, 324243)

Eli Lilly and Company, Indianapolis, Stany Zjednoczone Ameryki.

Sposób wytwarzania kompleksów dwuniciowego RNA

Przedmiotem wynalazku jest sposób wytwarzania kompleksów dwuniciowego RNA hamujących namnażanie się i migrację komórek nowotworowych.

Cechą sposobu według wynalazku jest to, że łączy się dwuniciowy RNA i aminoglikozyd inny niż neomycyna, przy czym aminoglikozyd zawiera co najmniej 5 atomów azotu zdolnych do jonizacji, w ilościach potrzebnych do otrzymania stosunku molowego aminoglikozydu do fosforu dwuniciowego RNA wynoszącego co, najmniej 1:1. (9 zastrzeżeń)

C08B

P. 240688 T

21.02.1983

Akademia Medyczna, Wrocław, Polska (Alfons Kubis, Jadwiga Grabowska-Bochenek, Franciszek Mrasz).

Sposób wytwarzania kompleksu pochodnej celulozy z alkoholem wielowodorotlenowym lub jego polimerem

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie wytwarzania kompleksu stanowiącego nośnik środków farmaceutycznych, przeznaczonego do stosowania w wilgotnych jamach ciała, szczególnie przy leczeniu suchego zębodołu.

Sposób według" wynalazku polega na tym, że metylocelulozę lub karboksymetylocelulozę w postaci zmikronizowanej poddaje się solwatacji etanolem roztworem glicerolu, polietylenoglikolu lub glikolu propylenowego-1,2 podczas intensywnego mieszania, po czym odparowuje się etanol, przy czym stosuje się 80—95% wagowych pochodnej celulozy i 5—20% wagowych alkoholu wielowodorotlenowego lub jego polimeru.

Kompleks jest nadal trwały podczas hydratacji w jamie ciała zachodzącej przez pobranie wody z płynu ustrojowego i powodującej żelowanie. (2 zastrzeżenia)

C08G
C09J

P. 234884

28.01.1982

Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej „Błachownia”, Kędzierzyn-Koźle, Polska (Dominik Nowak, Jan Gniady, Renata Kubica, Gertruda Staniec, Bożena Jerzykiewicz, Brygida Nowicka).

Sposób wytwarzania kleju mocznikowego

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie uzyskania kleju mocznikowego o wysokiej stabilności oraz niskiej wartości wolnego formaldehydu.

Sposób wytwarzania kleju mocznikowego z mocznika, formaliny i metanolu polega na kondensacji z mocznikiem eteryfikowanego metanolem kondensatu mocznikowo-formaldehydowego w temperaturze podwyższonej w takiej proporcji, by łączny stosunek mocznika do formaldehydu wynosił 1:1,4—1,6, a uzyskany produkt zatęża się dożądanego stężenia i ewentualnie wprowadza węglan amonu lub amoniak w ilości poniżej 1% w stosunku do masy produktu. (4 zastrzeżenia)

C08G

P. 238945

09.11.1982

Pierwszeństwo:

10.11.1981 - RFN (nr 31 44 673. 6)

SKW Trostberg AG, Trostberg, RFN.

Odporne na działanie wysokich temperatur,
hydrofilowe produkty kondensacji aldehydów i ketonów, zawierające grupy kwasowe i sposób ich wytwarzania

Zagadnieniem podlegającym rozwiązaniu jest uzyskanie odpornych na działanie wysokich temperatur,

hydrofilowych produktów nadających się, jako środki zagęszczające, retencyjne, powierzchniowo czynne, dyspergujące lub upłynniające dla układów wodnych.

Produkty kondensacji według wynalazku charakteryzują się tym, że jako ketony zawierają symetryczne albo niesymetryczne ketony z grupami alifatycznymi, aralifatycznymi i/albo aromatycznymi, przy czym co najmniej jedna z tych grup jest grupą niearomatyczną.

Sposób według wynalazku polega na tym, że aldehydy i ketony albo produkty kondensacji ketonów z aldehydami poddaje się reakcji ze związkami będącymi źródłem grup kwasowych, prowadząc tę reakcję w środowisku o wartości pH 8—14.

(9 zastrzeżeń)

C08J

P. 234808

21.01.1982

Instytut Przemysłu Tworzyw i Farb, Gliwice, Polska (Jerzy Kowalski, Tomasz Kanarek, Czesław Kuczmierczyk, Rudolf Liszka, Alojzy Pacha, Stanisław Pater, Maria Tokarzewska, Eugeniusz Tyrka).

Sposób wytwarzania tłoczyw melaminowych w postaci ziarnistej

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania sposobu wytwarzania tłoczyw melaminowych w postaci ziarnistej, umożliwiającej regulację wielkości ziaren i ich właściwości przetwórczych oraz nie powodującego powstawania dużej ilości płynów.

Sposób polega na mieszanii tłoczywa melaminowego w postaci proszku z modyfikatorami w mieszalniku szybkoobrotowym, dwustopniowym.

Uziarnienie i regulację właściwości przetwórczych prowadzi się w pierwszym, gorącym stopniu mieszalnika w temperaturze $60 \div 120^\circ\text{C}$, przy obrotach mieszadła $400 \div 600$ obr/min. przez okres około 60 sek (faza wstępna) a następnie przy obrotach mieszadła $800 \div 1200$ obr/min. przez okres $1 \div 5$ min. W fazie wstępnej dodawany jest modyfikator np. wodny roztwór polioctanu winylu.

Następnie zmniejsza się obroty mieszadła do $400 \div 600$ obr/min. i przesypuje uziarnione tłoczywo do stopnia zimnego mieszalnika w celu wychłodzenia przez okres $3 \div 5$ min. (2 zastrzeżenia)

C08J
B29F

P. 238366 T

27.09.1983

Sądeckie Zakłady Elektro-Węglowe, Nowy Sącz, Polska (Czesław Dunajewski, Jan Kulpiński, Ryszard Krok).

Sposób wytwarzania tworzywa z policzterofluoroetyleny z wypełniaczami

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania sposobu znajdującego zastosowanie w branży przemysłu elektrodowego, w procesie produkcyjnym wytwarzania elementów służących jako części zamienne do maszyn i urządzeń pracujących pod zwiększonym obciążeniem oraz dużych prędkościach obrotowych.

Sposób według wynalazku polegający na rozdrobnieniu składników, sporządzeniu mieszanki, formowaniu kształtek i końcowej obróbce termicznej, charakteryzuje się tym, że wstępnie uformowane kształtki rozdrabnia się w kruszarce szczękowej do granulacji $3 \div 0$ mm oraz poddaje dalszemu rozdrobnieniu w młynku udarowym typu Condux do granulacji poniżej 0,1 mm, po czym rozdrobnioną mieszaninę poddaje się uśrednieniu w mieszalniku bębnowym i dopiero wówczas formuje z niej gotowe elementy w prasie hydraulicznej oraz poddaje procesowi obróbki termicznej w znany sposób. (1 zastrzeżenie)

C08J
H01B

P. 238437 T

30.09.1982

Instytut Elektrotechniki, Warszawa, Polska (Jerzy Winkler, Izabela Kochman).

Sposób nanoszenia powłoki na elektryczne elementy izolacyjne wysokiego napięcia

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie wytworzenia izolatora o dobrych właściwościach elektrycznych poprzez pokrycie powłoką z tworzywa, korzystnie zmieniającego powierzchnię właściwości izolacyjnej.

Sposób nanoszenia powłoki na izolatory w kształcie brył obrotowych polega na nakładaniu kolejnych warstw na uprzednio odtłuszczonej powierzchni i pokrytą środkiem adhezyjnym z grupy silanów, przy czym każdą warstwę nanosi się z płynnej kompozycji sporządzonej na bazie kauczuku silikonowego, w trakcie wykonywania przez bryłę ruchu obrotowego, którego prędkość reguluje się tak, aby nanoszenie warstwy o zamierzonej grubości z dobranej masy kompozycji odbywało się w okresie, gdy lepkość jej wynosi 100— lepkości początkowej istniejącej natychmiast po sporządzeniu kompozycji. Czas trwania ruchu obrotowego przedłuża się poza okres nanoszenia warstwy, stosownie do warunków żelowania kompozycji. (1' zastrzeżenie)

C08L
A22C

P. 234794

22.01.1982

Instytut Przemysłu Mięsnego i Tłuszczowego, Warszawa, Polska (Jerzy Golla, Michał Olkiewicz, Mieczysław Janicki, Jacek Jackiewicz, Wanda Kwaśniak, Barbara Garbowicz, Jan Michalak).

Sposób otrzymywania masy kolagenowej do produkcji jadalnych osłonek wędliniarskich

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania sposobu otrzymywania masy kolagenowej do produkcji jadalnych osłonek, szczególnie małych kalibrów, które można konsumować wraz z nadzieniem, tak jak to ma miejsce w przypadku stosowania do produkcji wędliniarskiej jelit naturalnych.

Sposób polega na tym, że wypłukaną wstępnie, posiegregowaną i pociętą na odpowiednie kawałki dwójną bydłęcą, poddaje się płukaniu wodą, następnie dwukrotnej kąpieli w wodzie o odczynie kwaśnym pochodzącej z płukania pokwasowego, a następnie prowadzi się macerację kwaśną w roztworze wodnym kwasu mineralnego o stężeniu 0,05 n—0,25 n, korzystnie 0,117 n, przy stosunku kąpielowym 1:3 do 1:5 na wagę dwójny, korzystnie 1:4. Kąpiel kwaszącą używa się wielokrotnie uzupełniając każdorazowo ubytek wody i kwasu do wartości wyjściowej. W celu odzysku białka z wielokrotnie używanej kąpeli kwaszącej, wytrąca się z roztworu białko w postaci delikatnych włókienek poprzez podwyższenie pH płynu kwaszącego co najmniej do punktu izoelektrycznego białka kolagenowego do wartości pH 7,0—8,0 za pomocą roztworu ługu lub poprzez rozcieńczenie płynu kwaszącego wodą o odczynie alkalicznym. (3 zastrzeżenia)

C08L

P. 234814

22.01.1982

Poznańskie Zakłady Sprzętu Ortopedycznego, Poznań, Polska (Alicja Dybiezbańska, Helena Hańczak, Aleksander Żuk).

Masa akrylowa szybkowiążąca i sposób wytwarzania szybkowiążącej masy akrylowej

Zagadnieniem podlegającym rozwiązaniu jest opracowanie szybkowiążącej masy akrylowej przeznaczanej do laminowania włókien, otrzymywania odlewów

i klejenia, również w temperaturze pokojowej, w postaci trwałej kompozycji nadającej się do przechowywania i zapewniającej uzyskiwanie wysokiej jakości wyrobów, również dla celów medycznych.

Masa według «wynałazku» charakteryzuje się tym, że część żywiczna masy składa się ze 100 cz. wag. stabilizowanego metakrylanu metylu, 10–50 cz. wag. polimetakrylanu metylu i 0,5–3 cz. wag. trzeciorzędowej aminy aromatycznej, przy czym masa na wyroby o podwyższonej wytrzymałości termicznej zawiera dodatkowo 5–20 cz. wag. cyjanuranu trójallilu.

Sposób według wynalazku polega na rozpuszczeniu w temperaturze pokojowej polimeru w monomerze i ewentualnie cyjanuranie trójallilu, dodaniu aminy aromatycznej i ewentualnie napelniaczy i barwników a bezpośrednio przed użyciem nadtlenu organicznego. (6 zastrzeżeń)

C08L
C08K

P. 239205

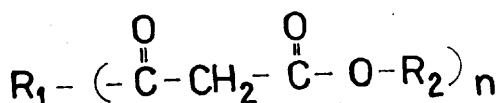
24. 11. 1982

Pierwszeństwo:
26. 11. 1981 - Austria (nr A 5083/81)

Vianova Kunstharz AG, Werndorf, Austria (Gerhard Schmölzer, Heiner Verdino, Wolfgang Daimer).

**Utwardzalne na ciepło,
kationowe, po protonowaniu grup aminowych
rozcieńczalne wodą lepiszcze
oraz sposób sieciowania polimeru**

Wynałazek dotyczy utwardzalnego na ciepło, kationowego, po protonowaniu grup aminowych rozcieńczalnego wodą lepiszcza na osnowie mieszanin polimeru zawierającego grupy aminowe i składnika sieciującego, tworzącego błonkę z polimerem na drodze przeestrowania w podwyższonej temperaturze, oraz dotyczy sposobu sieciowania polimeru, po protonowaniu grup zasadowych rozcieńczalnego wodą, wykazującego liczbę hydroksylową 40–450 mg KOH/g.

Wzór 1

Cechą lepiszcza jest według wynalazku to, że mieszanina zawiera jako składnik A 60–95% wagowych polimeru, po protonowaniu grup zasadowych rozpuszczalnego w wodzie lub rozcieńczalnego wodą wykazującego liczbę hydroksylową 40–450 mg KOH/g i opartą zasadniczo na trzeciorzędowych grupach aminowych liczbę aminową 20–150 mg KOH/g, i jako składnik B 5–40% wagowych składnika sieciującego o ogólnym wzorze 1, w którym n oznacza wartość 1–5, R_1 oznacza pozostający po reakcji z jedną lub więcej grupami karboksylowymi rodnik monoalkoholu o 1–8 atomach węgla lub polioliu, lub poliaminy, lub związku poliepoksydowego, lub poliizocyjanianu, a R_2 oznacza prostolącuchowy lub rozgałęziony rodnik alkilowy o 1–8 atomach węgla.

Cechą sposobu jest według wynalazku to, że jako składnik sieciujący stosuje się, licząc na całkowitą ilość stałej substancji lepiszcza, 5–40% wagowych związku o ogólnym wzorze 1, w którym n oznacza wartość 1–5, R_1 oznacza pozostający po reakcji z jedną lub więcej grupami karboksylowymi rodnik monoalkoholu o 1–8 atomach węgla lub polioliu, lub poliaminy, lub związku poliepoksydowego, lub poliizocyjanianu, a R_2 oznacza prostolącuchowy lub rozgałęziony rodnik alkilowy o 1–8 atomach węgla. (6 zastrzeżeń)

C04B

P. 234815

22. 01. 1982

Dolnośląskie Zakłady Magnetyczne, Świdnica, Polska (Michał Eisner).

**Sposób wytwarzania mas
na trzony pieców stalowniczych**

Wynałazek rozwiązuje zagadnienie uzyskania jednorodnej i odpornej na hydratację masy nadającej się na trzony pieców stalowniczych.

Masę wytwarza się przez zmieszanie ziarn dolomitu, które po wypaleniu nie mogą być poddane żadnemu zabiegowi rozdrabniania z drobną frakcją wstępnie zmielonego klinkieru magnezytowego lub innego ogniotrwałego tworzywa zasadowego, w tym również dolomitowego, odpornego na hydratację. (6 zastrzeżeń)

C09B
C07D

P. 234832

26. 01. 1982

Instytut Przemysłu Organicznego, Warszawa, Polska (Jerzy Rzeszowski, Leszek Bańkowski, Benita Rudzińska, Bernard Graczyk, Jan Kalinowski).

**Sposób wytwarzania rozjaśniaczy optycznych
pochodnych kwasu triazynodwuaminostilbenodwusul-
fonowego**

Wynałazek rozwiązuje zagadnienie wyeliminowania powstawania niepożądanych produktów w procesie syntezy pochodnych kwasu triazynodwuaminostilbenodwusulfonowego.

Sposób dotyczy procesu wymiany trzeciego atomu chloru w chlorku cyjanuru i według wynalazku polega na tym, że po kolejnej wymianie dwóch atomów chloru na reszty odpowiednich amin lub na grupę alkoksylową i aminę, reakcję wymiany trzeciego atomu chloru na reszty amin prowadzi się w obecności amoniaku. (3 zastrzeżenia)

C12N

P. 234853

26. 01. 1982

Akademia Rolniczo-Techniczna w Olsztynie, Olsztyn-Kortowo, Polska (Jadwiga Kowalewska).

Sposób otrzymywania preparatu β-galaktozydazy

Wynałazek rozwiązuje zagadnienie opracowania prostej i taniej metody wytwarzania preparatu β-galaktozydazy.

Sposób otrzymywania enzymatycznego preparatu β-galaktozydazy przez hodowlę drobnoustrojów, dezintegrację komórek i utrwalanie preparatu według wynalazku polega na tym, że z zawiesiny biomasy mikroorganizmów sporządza się suspensję w suchym lub nasycionym roztworze sacharozy lub glukozy w środowisku o niskiej aktywności wody co najmniej 0,60–0,70 i wysokim ciśnieniu osmotycznym i maceruje się przez okres co najmniej 7 dni w temperaturze od 2–10°C, po czym z suspensji oddziela się ściany komórkowe, a otrzymany preparat enzymatyczny przechowuje się w tym roztworze w temperaturze od 2–10°C.

Preparat β-galaktozydazy znajduje zastosowanie w przemyśle mleczarskim do otrzymywania gotowych przetworów mleczarskich lub półproduktów oraz w innych gałęziach przemysłu spożywczego. (1 zastrzeżenie)

C12P

P. 238493 T

01. 10. 1982

Akademia Rolnicza we Wrocławiu, Wrocław, Polska (Łucja Nowak, Antoni Siewiński, Jerzy Kiersnowski, Henryk Zajac, Barbara Nawrot).

Sposób otrzymywania na drodze mikrobiologicznej optycznie czynnych hydroksyketonów

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie zwiększenia wydajności redukcji mikrobiologicznej 2-allilo-2-metylo-1,3-cyklopentanodionu.

Sposób otrzymywania na drodze mikrobiologicznej optycznie czynnych hydroksyketonów polega na stereospecyficznej redukcji grupy karbonylowej 2-allilo-2-metylo-1,3-cyklopentanodionu przy użyciu szczepów z gatunku *Saccharomyces cerevisiae* TR 105 lub *Candida utilis* TR 110. W procesie tym otrzymuje się (2S, 3S)-2-allilo-3-hydroksy-2-metylo-1-cyklopentanon i (2R, 3S)-2-allilo-3-hydroksy-2-metylo-1-cyklopentanon. (1 zastrzeżenie)

C13K

P. 239403

08. 12. 1982

Pierwszeństwo: 09. 12. 1981 - RFN (nr P 3148603. 7)

Kali-Chemie Aktiengesellschaft, Hannover, Republika Federalna Niemiec.

Sposób i urządzenie do wytwarzania izomerazy

Zagadnieniem podlegającym rozwiązaniu jest zwiększenie wydajności procesu przy jednoczesnym przedłużeniu czasu eksploatacji katalizatora.

Sposób wytwarzania roztworu zawierającego glukozę i fruktozę przez reakcję roztworu zawierającego glukozę na katalizatorze o aktywności glikozoizomerazy wytworzonego na bazie nośnika SiO_2 , charakteryzuje się tym, że roztwór zawierający glukozę wstępnie doprowadza się do zetknięcia z półproduktami z SiO_2 lub z krzemianu glinu.

Urządzenie według wynalazku charakteryzuje się tym, że do reaktora napełnionego katalizatorem na nośniku dołącza się na wstępie kolumnę wstępną, która jest wypełniona półproduktami z SiO_2 albo z krzemianu glinu. (3 zastrzeżenia)

C21C

P. 234764

18. 01. 1982

B22D

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego, Gliwice, Polska (Zdzisław Lipiarz, Włodzimierz Sapiro, Michał Pieristyj).

Sposób pozapiecowej obróbki ciekłej stali

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie umożliwienia zmniejszenia zużycia drogich odtleniaczy stałych.

Sposób według wynalazku, polega na tym, że do dolnej kadzi wprowadza się monolityczne materiały węglowe korzystnie grafit w postaci bloków i utrzymuje się je w kadzi w czasie spustu metalu z pieca do kadzi, przy czym po wypłynięciu do kadzi 50—90 metalu, do kadzi dodawane są odtleniacze stałe w celu końcowego odtlenienia stali, a monolityczne materiały węglowe wyjmowane są z kadzi w chwili całkowitego odtlenienia stali lub uzyskania przez nią założonej zawartości węgla. (1 zastrzeżenie)

C22B

P. 234827

25. 01. 1982

Comision de Fomento Minero, Meksyk, St. Zjedn. Meksyku.

Sposób otrzymywania metali z rud

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania sposobu wymagającego mniejszych nakładów inwestycyjnych i umożliwiającego uzyskanie metali z wysoką wydajnością.

Sposób otrzymywania metali z rud zawierających te metale w postaci tlenków lub w postaci związków dających się przeprowadzać w tlenki, a zwłaszcza sposób otrzymywania cynku, ołowiu i kadmu, polega na tym, że rudę lub koncentrat rozdrabnia się tak,

aby uzyskać cząstki pozostające na bicie 325 mesh, ale aby średnica tych cząstek wynosiła najwyżej 7 mm, rozdrobniony produkt redukuje się izotermicznie w reaktorze o fluidalnym złożu, w temperaturze 560—1200°C, za pomocą środka redukującego, wytworzonego przez kontrolowane spalanie gazu ziemnego, a otrzymaną gazową mieszaninę, która może zawierać skalę płonną, kontaktuje się bezpośrednio z wodą, powodując zestalanie się par metali i z otrzymanej wodnej zawiesiny metali i skały płonnej oddziela się metale w postaci elementarnej i skalę płonną, suszy oddzielony produkt i w atmosferze redukującej oddziela metale od skały płonnej i innych niemetalicznych pozostałości na drodze odparowywania elektroindukcyjnego. Otrzymane metale rozdziela się przez frakcjonowaną destylację lub skraplanie przeponowe. (8 zastrzeżeń)

C22B

P. 238383 T

22. 01. 1982

Politechnika Wrocławska, Wrocław, Polska (Sławomir Misztal, Aleksander Romaniuk).

Sposób otrzymywania cynku metodą hydroelektrometalurgiczną

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania technologii procesu umożliwiającej wyeliminowanie odprowadzania z obiegu technologicznego elektrolitu kwaśnego, co eliminuje zanieczyszczenie środowiska naturalnego elektrolitem kwaśnym.

Sposób według wynalazku polega na tym, że część elektrolitu obojętnego poddaje się krystalizacji w temperaturze 180—210°C, a otrzymane kryształy jednowodne rozpuszcza się w części elektrolitu kwaśnego, zaś otrzymany roztwór nasycony poddaje się krystalizacji w temperaturze 15—25°C. Otrzymane kryształy siedmio wodne poddaje się odwadnianiu w temperaturze 180—210°C, po czym otrzymane kryształy jednowodne rozpuszcza się w części elektrolitu kwaśnego. Otrzymany roztwór nasycony poddaje się krystalizacji w temperaturze 15—25°C, po czym operacje odwadniania w temperaturze 180—210°C, rozpuszczania w temperaturze 60—100°C i krystalizacji w temperaturze 15—25°C powtarza się aż do uzyskania kryształów siedmiowodnych, w których stosunek cynku do magnezu osiągnie w przybliżeniu stosunek cynku do magnezu w elektrolicie kwaśnym użytym do rozpuszczania kryształów jednowodnych w temperaturze 60—100°C. Następnie tak otrzymane kryształy siedmiowodne rozpuszcza się w temperaturze 15—25°C w części roztworu siarczanów pobieranego z operacji rozpuszczania tlenku magnezu, zaś roztwór po wytrąceniu w temperaturze 15—25°C nierozpuszczalnych w wodzie związków, głównie wodorotlenków i zasadowych soli cynku, łączy się z częścią roztworu siarczanu pobieranego z operacji rozpuszczania tlenku magnezu i dodaje amoniak w ilości pokrywającej jego straty w operacjach strącania oraz poddaje operacji utleniania manganu w temperaturze 15—25°C. Do otrzymanego roztworu siarczanów dodaje się siarczek amonu w ilości niezbędnej do strącenia pozostałych w roztworze ilości cynku i manganu, zaś otrzymany roztwór siarczanu magnezowego i amonowego poddaje się krystalizacji w temperaturze 180—210°C, w wyniku czego otrzymuje się jednowodny siarczan magnezowy i pokrystaliczny roztwór siarczanu magnezowego i amonowego, który kieruje się do rozpuszczania tlenku magnezu. (3 zastrzeżenia)

C22B

P. 238384 T

22. 09. 1982

Politechnika Wrocławska, Wrocław, Polska (Sławomir Misztal, Aleksander Romaniuk).

Sposób otrzymywania cynku metodą hydroelektrometalurgiczną

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania technologii procesu umożliwiającej wyeliminowanie

odprowadzania z obiegu technologicznego elektrolitu kwaśnego, co eliminuje zanieczyszczenie środowiska naturalnego elektrolitem kwaśnym.

Sposób według wynalazku polega na tym, że do części elektrolitu kwaśnego dodaje się blendę flotacyjną, po czym blendę flotacyjną otrzymaną po operacji zubożniania poddaje się płukaniu roztworem siarczanów pobieranym z operacji krystalizacji w temperaturze 180—210°C, zaś roztwór po operacji zubożniania łączy się z roztworem otrzymanym po płukaniu blendy flotacyjnej i poddaje krystalizacji w temperaturze 180—210°C, po czym część otrzymanego roztworu pokrystalicznego kieruje się do płukania blendy flotacyjnej po operacji zubożniania elektrolitu kwaśnego.

Otrzymane kryształy jednowodne rozpuszcza się w temperaturze 15—25°C w części roztworu siarczanów pobieranego z operacji rozpuszczania tlenku magnezu, zaś roztwór po wytrąceniu w temperaturze 15—25°C nierozpuszczalnych w wodzie związków, głównie wodorotlenku i zasadowych soli cynku, łączy się z częścią roztworu siarczanów pobieranego z operacji rozpuszczania tlenku magnezu oraz dodaje amoniak, a następnie poddaje operacji utleniania manganu w temperaturze 15—25°C. Do otrzymanego roztworu siarczanów dodaje się siarczek amonu, zaś otrzymany roztwór siarczanu magnezowego i amonowego poddaje się krystalizacji w temperaturze 190—210°C. Otrzymuje się jednowodny siarczan magnezowy i pokrystaliczny roztwór siarczanu magnezowego i amonowego, który kieruje się do rozpuszczania tlenku magnezu. (3 zastrzeżenia)

C22B

P. 238385 T

22. 09. 1982

Politechnika Wrocławska, Wrocław, Polska (Sławomir Misztal, Aleksander Romaniuk).

Sposób otrzymywania cynku metodą hydroelektrometalurgiczną

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie umożliwienia wyeliminowania odprowadzania z obiegu technologicznego procesu elektrolitu kwaśnego, co eliminuje zanieczyszczenie środowiska naturalnego elektrolitem kwaśnym.

Sposób według wynalazku polega na tym, że do części elektrolitu kwaśnego dodaje się blendę flotacyjną, po czym blendę flotacyjną otrzymaną po operacji zubożniania poddaje się płukaniu skroplonymi oparami pobieranymi z operacji odparowania w temperaturze 100°C, zaś roztwór po operacji zubożniania łączy się z roztworem otrzymanym po płukaniu blendy flotacyjnej i z częścią roztworu siarczanu pobieranego z operacji krystalizacji w temperaturze 15—25°C. Roztwór po wytrąceniu w temperaturze 15—25°C nierozpuszczalnych w wodzie związków, głównie wodorotlenku i zasadowych soli cynku, łączy się z częścią roztworu siarczanów pobieranego z operacji krystalizacji w temperaturze 15—25°C oraz dodaje się amoniak, a następnie poddaje operacji utleniania manganu w temperaturze 15—25°C. Otrzymany roztwór siarczanów poddaje się operacji odparowania w temperaturze 100°C, a następnie kieruje się operacją rozpuszczania tlenku magnezu w temperaturze 40—70°C, po czym poddaje się krystalizacji w temperaturze 15—25°C, w wyniku czego otrzymuje się siedmiowodny siarczan magnezowy i roztwór pokrystaliczny. Ponadto do roztworu otrzymanego po operacji odparowania dodaje się siarczek amonu w temperaturze 40—60°C. (4 zastrzeżenia)

C22B

P. 238386 T

22. 09. 1982

Politechnika Wrocławska, Wrocław, Polska (Sławomir Misztal, Aleksander Romaniuk).

Sposób otrzymywania cynku metodą hydroelektrometalurgiczną

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie umożliwienia wyeliminowania odprowadzania z obiegu technologicznego procesu elektrolitu kwaśnego, co eliminuje zanieczyszczenie środowiska naturalnego elektrolitem kwaśnym.

Sposób według wynalazku polega na tym, że blendę flotacyjną poddaje się operacji ługowania magnezu częścią roztworu siarczanów pobieranego z operacji krystalizacji w temperaturze 180—210°C, do którego dodaje się kwas siarkowy, po czym blendę poddaje się płukaniu częścią roztworu siarczanów pobieranego z operacji krystalizacji w temperaturze 180—210°C, zaś roztwór po operacji ługowania łączy się z roztworem otrzymanym po płukaniu blendy flotacyjnej i poddaje się operacji krystalizacji w temperaturze 180—210°C. Otrzymuje się jednowodne kryształy będące mieszaniną siarczanu magnezu i cynku, które następnie rozpuszcza się w temperaturze 30—50°C w roztworze siarczanów pobieranym z drugiej operacji krystalizacji w temperaturze 180—210°C i dodaje amoniak.

Roztwór ten po wytrąceniu w temperaturze 30—50°C nierozpuszczalnych w wodzie związków, głównie wodorotlenku i zasadowych soli cynku, poddaje się krystalizacji w temperaturze 15—25°C, w wyniku czego otrzymuje się kryształy siarczanu amonowo-magnezowego oraz roztwór pokrystaliczny, który poddaje się krystalizacji w temperaturze 180—210°C i otrzymuje jednowodne kryształy siarczanu magnezowego. Ponadto do roztworu otrzymanego po wytrąceniu nierozpuszczalnych związków, głównie wodorotlenku i zasadowych soli cynku, dodaje się siarczek amonu w ilości niezbędnej do usunięcia pozostałego w roztworze cynku. (2 zastrzeżenia)

C22B

P. 240665

16. 02. 1983

Huta Siechnice, Siechnice k/Wrocławia, Polska (Józef Gładysz, Marian Rudawski, Kazimierz Biedrzycki, Jan Bryś, Piotr Olczyk).

Sposób wytwarzania azotowego komponentu stopowego

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie techniczne otrzymywania komponentu, którego postać i skład jest dogodnym półfabrykatem przeznaczonym do wprowadzenia azotu do kąpieli stalowych w procesach stalowniczych.

Sposób polega na tym, że najpierw przygotowuje się mieszaninę wsadową na bazie stopu manganowego zawierającego ponad 75% masowych manganu, o rozwiniętej powierzchni, najkorzystniej o uziarnieniu poniżej 5 mm i stosunku powierzchni do masy ziarna powyżej 3,4, którą się upakowuje przez połączenie lepiszczem, najkorzystniej zawierającym związki azotu, formuje w kształtki i utwardza. Wsad umieszcza się w zamkniętej przestrzeni np. w elektrycznym piecu próżniowym i wygrzewa przy obniżonym ciśnieniu w czasie kilkunastu godzin, wytwarzając wewnątrz temperaturę o 50 do 100 stopni niższą od temperatury solidusu danego stopu, a potem stabilizuje się wsad temperaturowo jeszcze przez kilka godzin. Następnie wprowadza się azot gazowy, bez dopuszczenia do przepływu lub otwartego obiegu, w ilości co najmniej 3 m³ na 100 kg wsadu, korzystnie przy nadciśnieniu do 10 kPa. Otrzymuje się kształtki stopu manganowego azotowanego o zawartości azotu powyżej 2,5% masowych. (4 zastrzeżenia)

C23F

P. 234869

29. 01. 1982

Instytut Mechaniki Precyzyjnej, Warszawa, Polska (Stanisław Bagdach, Danuta Przybylska).

Sposób chemicznej obróbki powierzchni metali żelaznych

Zagadnieniem podlegającym rozwiązaniu jest opracowanie sposobu trawienia powierzchni wyrobów z metali żelaznych umożliwiające uzyskanie zwiększonej przyczepności nakładanej na nie później powłoki, zwłaszcza niemetalowej.

Sposób chemicznej obróbki powierzchni metali żelaznych przez trawienie ich w wodnych roztworach kwasów, charakteryzuje się tym, że roztwór trawiący stanowi wodny roztwór jednego lub więcej silnych kwasów i dodatku jednego lub więcej związków sulfonowych o wzorze $R_1-SO_3-R_2$, w którym R_1 stanowi wodór, grupę amonową lub metal alkaliczny, R_2 jest grupą o wzorze R_3-N-R_4 , w której R_3 i R_4 stanowi wodór i/lub grupę metylową i/lub etylową i/lub etanolową i/lub etenylową i/lub fenylową, podstawioną lub niepodstawioną. (1 zastrzeżenie)

C23F

P. 240719 T

22. 02. 1983

Jan Stefan Marjanowski, Barbara Marjanowska, Sopot, Polska (Jan. S. Marjanowski, Barbara Marjanowska).

Sposób oczyszczania z kamienia kotłowego i produktów korozji instalacji wodnej centralnego ogrzewania

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania metody skutecznego przywracania pełnej sprawności instalacji wodnych centralnego ogrzewania małych kotłowni, w tym zwłaszcza etażowych, mających znaczną ilość złożonych w kształtach punktów odbioru energii cieplnej.

Sposób polega na tym, że do opróżnionej z wody grzejnej instalacji wprowadza się w ilości odpowiadającej jej pełnej znamionowej pojemności środek gazotwórczo-spulchniający i obniżający napięcie powierzchniowe, składający się z wody o temperaturze nie wyższej niż 20°C z rozpuszczonymi w niej kwasnym węglanem sodowym i/lub węglanem sodowym w ilości od 0,1% do 3,0% pojemności znamionowej instalacji, zadanej uprzednio śladowymi ilościami detergentu lub detergentów. Środek poddaje się powolnemu podgrzewaniu do temp. 40°C, po czym wprowadza się kwas solny w ilości od 0,5% do 5,0% pojemności znamionowej instalacji, kwas cytrynowy w ilości od 0,5% do 1,5% pojemności znamionowej instalacji, fluorek sodowy w ilości od 0,3% do 1,0% znamionowej pojemności instalacji oraz inhibitory korozji, w tym urotropinę w ilości od 0,1% do 1,2% i/lub tiomocznik w ilości od 0,1% do 1,0% i/lub sulfotlenek dwubenzylu w ilości od 0,1% do 1,0% i/lub benzo-triazol w ilości od 0,1% do 0,3%.

Po wystąpieniu gwałtownego wydzielania się z instalacji dwutlenku węgla, objawiającego się zwiększeniem objętości kąpieli ponad pojemność naczynia przelewowego instalacji i dynamicznym wyrzutem nadmiaru płynu z naczynia, tak zgazowaną kapiel podgrzewa się w instalacji do temperatury 70°C i przetrzymuje się w niej przy jednoczesnym zapewnieniu stałego przepływu w granicach od 0,5 m/s do 2,0 m/s przez czas od 3 godzin do 24 godzin. Po upływie tego czasu nie przerywając ruchu kąpieli, opróżnia się z niej instalację, przy czym nie może mieć ona temperatury niższej niż 50°C.

Prowadzi się następnie niezwłocznie oczyszczanie instalacji z resztek kąpieli przez przepuszczanie ciągle przez nią wody o temperaturze nie niższej niż 30°C, aż do uzyskania poziomu pH w granicach od 6,0 do 8,0. Prowadzi się następnie uodpornienie instalacji przez jej pasywację w temperaturze od 70°C do 90°C w czasie od 6 godzin do 12 godzin, wprowadzając do niej w ilości odpowiadającej znamionowej pojemności instalacji wodę z rozpuszczonymi w niej wodorotlen-

kiem sodowym w ilości od 0,05% do 0,30% znamionowej pojemności instalacji, dwunastowodny ortofosforan trójsodowy w ilości nie większej niż 0,4% i dwuchromian sodowy w ilości od 0,1% do 0,2%, po czym opróżnia się instalację kończąc jej oczyszczanie. (2 zastrzeżenia)

C25D

P. 234857

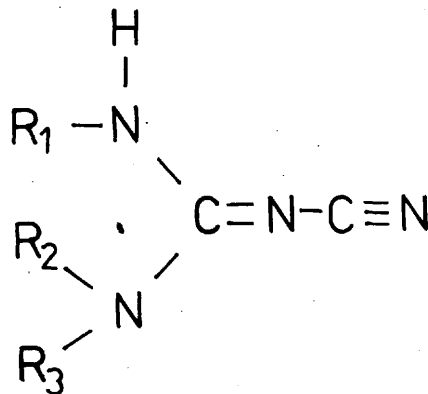
28. 01. 1982

Politechnika Warszawska, Warszawa, Polska (Jan Przyłuski, Urszula Kołodziej, Zbigniew Dolecki, Kazimierz Mądry).

Kapiek do elektrolitycznego otrzymywania błyszczących powłok miedzianych

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania kąpieli umożliwiającej uzyskanie powłok miedzianych wysokiej jakości.

Kapiek do elektrolitycznego otrzymywania błyszczących powłok miedzianych zawiera siarczan miedziowy, kwas siarkowy i niejonowy środek powierzchniowo czynny oraz co najmniej jeden związek o wzorze przedstawionym na rysunku, w którym R_1 , R i R_2 mogą być takie same lub różne i oznaczają atom wodoru lub grupę alkilową zawierającą 1–10 atomów węgla, ewentualnie podstawioną grupę hydroksylową, alkoksylową, karbonylową, cyjanową lub aminową lub R_1 i R_2 razem z atomami azotu do których są przyłączone tworzą heterocykliczny pierścień pięciolub sześciocłonowy w ilości od 0,01 do 5% wagowych kąpieli. (1 zastrzeżenie)

C25D

P. 234866

28. 01. 1982

Zespół Usług Technicznych przy Oddziale Wojewódzkim NOT, Bydgoszcz, Polska (Czesław Bukowski).

Sposób ochrony katody w procesie elektrolitycznego nakładania metali

Zagadnieniem podlegającym rozwiązaniu jest opracowanie sposobu prowadzenia elektrolizy umożliwiającego chwilowe wyjmowanie obrabianych elementów z kąpieli galwanicznej bez przerw w dopływie prądu.

Sposobem według wynalazku, element obrabiany stanowiący katodę w procesie elektrolizy, wyjęty z roztworu elektrolitu, pokrywa się w sposób ciągły roztworem elektrolitu, przy czym powłokę elektrolitu, utworzoną tym sposobem na elemencie obrabianym łączy się z kąpielą galwaniczną przewodnikiem prądu elektrycznego, którym może być strumień roztworu elektrolitu lub dowolnie wybrany przewodnik prądu elektrycznego, działający wspólnie ze strumieniem lub oddziennie.

Sposób ma zastosowanie w procesach elektrolitycznych gdzie niezbędne jest przemieszczanie katody. (2 zastrzeżenia)

Dział D WŁOKIENICTWO I PAPIERNICTWO

D01H

P. 234887

28. 01. 1982

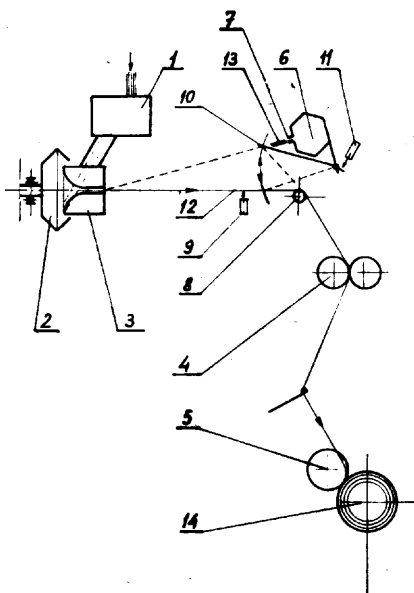
Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Maszyn Zgrzebnych i Czesankowych Wełny „BEFAMATEX”, Bielsko-Biała, Polska (Józef Kmiecik, Marian Gąsiorek).

Przędzarka bezwrzecionowa
zaprzędzana mechanicznie

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie mechanicznego zaprzędzania przędzarki bezwrzecionowej, w której dla odpowiedniego przygotowania wolnego końca i rozpoczęcia przerwanego procesu przędzenia zastosowano uproszczony zespół elementów.

Przędzarka charakteryzuje się tym, że pomiędzy obciążowym lejkiem (3), a wydajnymi wałkami (4) umieszczony jest przewód (6) ze sprężonym powietrzem, którego rozprężająca dysza (7) skierowana jest w kierunku wylotu obciążowego lejka (3). Natomiast pomiędzy wylotem obciążowego lejka (3) i przewodnikiem (8) jest czujnik (9) napięcia przędzy (12) oraz dźwignia (10), sterowana czujnikiem (11). Napędy wszystkich urządzeń współpracujących w czasie zaprzędzania sterowane są elektronicznie.

(3 zastrzeżenia)

D01H

P. 234900

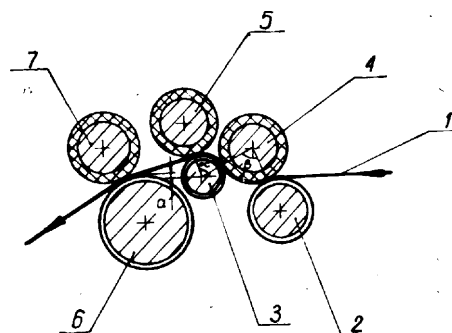
29. 01. 1982

Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Maszyn Włókienniczych „POLMATEX-CENARO”, Łódź, Polska (Józef Świątek, Andrzej Michalak).

Aparat rozciągowy dla maszyn przędzalniczych,
zwłaszcza rozciągarek

Aparat rozciągowy stanowi układ trzech wałków górnych nad trzema wałkami dolnymi, tworzących konfigurację, w której kąt (β) opasania wałka (4) przez pasmo włókien (1) zawarty między prostymi łączącymi środek wałka (4) ze środkami dolnych wałków (2) i (3) zawiera się w przedziale $85^\circ < \beta < 95^\circ$, a kąt (α) opasania środkowego dolnego wałka (3) przez pasmo włókien (1) zawarty między prostymi łączącymi środek wałka (3) ze środkami wałków (4) i (5) zawiera się w przedziale $65^\circ < \alpha < 90^\circ$. Odległość (a) prostej przechodzącej przez oś wałka (3) względem stycznej poziomej w górnym punkcie wałka (6) wydającego zawiera się w przedziale $-3 < a < +5$ mm.

Aparat rozciągowy służy do przerobu włókien, szczególnie włókien krótkich i średnich z prędkością wydawania do 500 m/min. (1 zastrzeżenie)

D06P

P. 238356 T

24. 09. 1982

Politechnika Łódzka, Łódź, Polska (Stanisława Kowalska, Barbara Lipp-Symonowicz).

Sposób zmniejszania nierównomierności wybarwień
wyrobów z ciągłych włókien poliestrowych

Celem wynalazku jest opracowanie nowej, bardziej skutecznej niż znane metody zmniejszania nierównomierności wybarwień.

Sposób zmniejszania nierównomierności wybarwień wyrobów z ciągłych włókien poliestrowych polegający na wstępnej obróbce, a następnie barwieniu wyrobów, według wynalazku polega na tym, że wstępną obróbkę wyrobu prowadzi się przy użyciu wodnego roztworu alkoholu benzylowego lub przenośnika, jak trójklorobenzen, dwufenyl czy metylonaftalen, najkorzystniej o stężeniu 2% w temperaturze wrzenia roztworu w czasie kilku do kilkunastu minut, a następnie tak obrobiony wyrób poddaje się procesowi barwienia znaną metodą kąpielową w temperaturze wrzenia wodnej kąpieli barwiącej w czasie 80— minut. (1 zastrzeżenie)

Dział E BUDOWNICTWO; GÓRNICTWO

E01B

P. 234801

22. 01. 1982

Polska Akademia Nauk, Zakład Doświadczalny „Techpan”, Instytut Podstawowych Problemów Techniki, Warszawa, Polska (Piotr Witakowski).

Zintegrowany podkład kolejowy

Wynalazek dotyczy zintegrowanego podkładu pod tory kolejowe i inne ułożone na podsypce.

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie zapewnienia jed-

nocześnie: zamocowania szyny oraz przekazania nacisków na podsypkę.

Podkład składa się z dwóch stóp (1) z osadzonymi w nich szynami (4). Stopy (1) są połączone elastycznym łącznikiem (2). Stopy (1) są wykonane z betonu zbrojonego zewnątrz, połączone w części środkowej taśmą, która z obu końców podkładu tworzy kaptury. W stopie (1) w strefie ściskanej pod szyną (4) znajduje się gniazdo z wymiennym zespołem zaciskowym, w którym jest umieszczona stopka szyny (4).

Zespół zaciskowy składa się z opartej na klocku (6) elastycznej podkładki (5) obejmującej stopkę szyny (4). Z obu stron stopki są nałożone kątowniki (7) zamocowane za pomocą kształtki (8) osadzonej w gnieździe stopy (1). W stanie nie złożonym gniazdo stopy (1) ma kąt (β) zbieżności mniejszy od kąta (α) zbieżności klocka (6), a szerokość (b) gniazda łącznie z mocującą kształtką (8) jest mniejsza od szerokości (a) klocka (6). (4 zastrzeżenia)

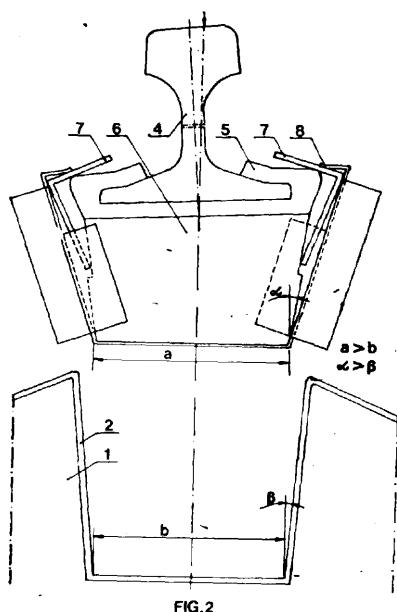

FIG. 2

E01B

P. 239405

08. 12. 1982

Pierwszeństwo:

10. 12. 1981 - Szwajcaria - (nr 7885/81-3)

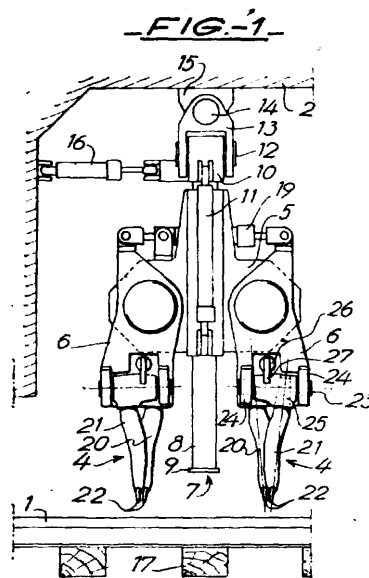
SIG Société Industrielle Suisse, Neuhausen-Chutes du Rhin, Szwajcaria.

Podbijarka torów kolejowych

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie zwiększenia wydajności i precyzji działania urządzenia.

Podbijarka torów kolejowych wyposażona w co najmniej jeden zestaw podbijający do podbijania balastu z obu stron nitki, szyn (1) jak również dookoła aparatów torowych, charakteryzuje się tym, że zestaw podbijający ruchomy w pionie jest wyposażony w dwa narzędzia podbijające (4) zamontowane naprzeciw siebie na ostoju tocznym (2) podbijarki. Narzędzia (4) są zawieszone na trzymaczu narzędziowym-podwiesiu (6) ruchomym w górę i w dół oraz wychylnym w płaszczyźnie równoległej do toru, przy czym narzędzia te mają co najmniej dwa oskardy (20, 21), a każdy oskard jest wyposażony w zewnętrzny wystający w bok rąb (22) o długości pozwalającej na zagęszczenie balastu, przy czym rąb (22) oskardów są ustawione naprzeciw siebie w kierunku poprzecznym do siebie a co najmniej jeden oskard (21) jest zamontowany przemieszczalnie obrotowo i przesuwnie przez element sterujący (23) zespolony z siłownikiem (19).

(9 zastrzeżeń)

E04B

P. 240793 T

25. 02. 1983

Jan Stefan Marjanowski, Włodzimierz Wantuch, Sopot, Polska (Jan Stefan Marjanowski, Włodzimierz Wantuch).

Sposób usuwania wilgoci z murów

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie zmniejszenia elektrokorozji anod i tym samym polepszenia wydajności osuszania instalacji elektroosmotycznej.

Sposób polega na tym, że do układu elektrod instalacji elektroosmotycznej doprowadza się prąd stały, na który nakłada się prąd przemienny o częstotliwości będącej korzystnie wielkością 50 Hz.

Stosunek napięcia prądu stałego do napięcia prądu przemiennego wynosi 1—5, a stosunek natężenia prądu stałego do natężenia prądu przemiennego wynosi 1—5. (3 zastrzeżenia)

E04G
E04C

P. 238323 T

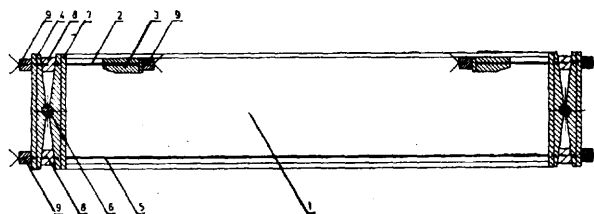
21. 09. 1982

Politechnika Szczecińska, Szczecin, Polska (Jan Bobkiewicz).

Sposób wstępnego sprężenia strefy rozciąganej i rozprężenia strefy ściskanej elementów konstrukcji budowlanych

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie racjonalnego wykorzystania naprężeń w konstrukcyjnych elementach budowlanych, ze znacznym zwiększeniem ich nośności, bez względu na kształt przekroju poprzecznego oraz w eliminacji krzywoliniowych tras cięgien w elementach poddawanych wstępnym naprężeniom przy odpowiednim doborze i rozmieszczeniu cięgien sprężających i cięgien rozprężających.

Sposób polega na tym, że w element konstrukcyjny (1) wmontowuje się cięgna rozprężające (2) i cięgna sprężające (5) zamocowane w elementach mocujących (3) i elementach naciągu (4) połączonych z przegubami kotwiącymi (6) i elementami podporowymi (7).

Przy naciągu cięgien sprężających (5) elementy naciągu (4) poprzez obrót wokół przegubów kotwiących (6) powodują naciąg cięgien rozprężających (2).
(1 zastrzeżenie)

E04H

P. 234861

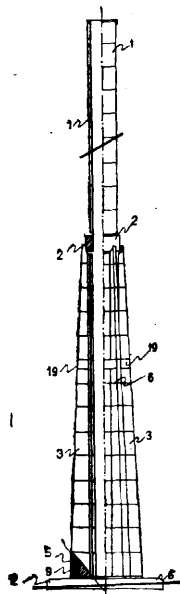
28. 01. 1982

TEPLOTECHNA narodni podnik, Praga, Czechosłowacja.

Budowla wysokościowa

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie uproszczenia montażu wysokich budowli.

Budowla wysokościowa, zwłaszcza komin dla celów przemysłowych, wykonany z oddzielnych, prefabrykowanych i powiązanych ze sobą pionowymi elementami zbrojениowymi, części żelbetonowych charakteryzuje się tym, że części żelbetowe mają na obwodzie ścian co najmniej trzy przelotowe kanały, w których znajdują się połączone ze sobą na gwint części pionowego elementu zbrojениowego zalane zaprawą cementową. Pomiędzy górną (1) i dolną (6) częścią budowli jest korzystnie wbudowany pierścień zbrojениowy (2), przez który przechodzi zbrojenie pionowe i są na nim zakotwione odcinki co najmniej trzech żeber podporowych. Budowla może być wykonywana jako wysokościowa konstrukcja nośna, na przykład jako maszt, wieża, komin lub tp. (15 zastrzeżeń)

E04H
E04B

P. 238373 T

27. 09. 1982

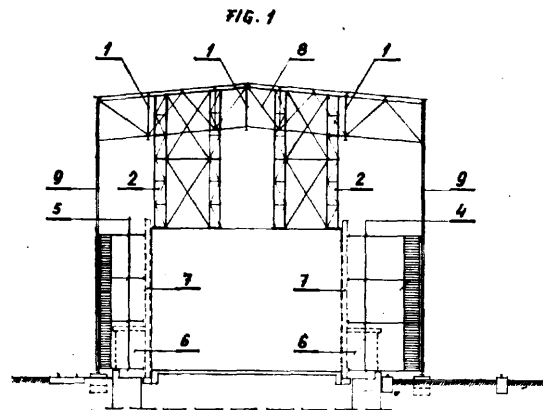
Biuro Projektów Przemysłu Koksochemicznego „Koksoprojekt”, Zabrze, Polska (Marian Bzowski, Zbigniew Palka, Henryk Skobyłka, Kazimierz Wnęk).

Hangar dla budowy lub remontu baterii koksowniczych

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania konstrukcji hangaru współpracującej z elementami stanowiącymi integralną część baterii przy jednoczesnym uniezależnieniu konstrukcji pomostów roboczych i zabezpieczających od konstrukcji dachowej.

Konstrukcja hangaru charakteryzuje się tym, że wiązary dachowe (1) wsparte na słupach (2) stanowiących przedłużenie przyczółków baterii stanowią konstrukcję nośną dachu hangaru, niezależną od pomostów roboczych (4) i zabezpieczających (5) mających konstrukcję wolnostojącą lub współpracującą z pomostami bocznymi (6) i stojakami kotwicznymi

(7), przy czym dolne pasy wiązarów dachowych (1) lub żeńników poprzecznych (8) spełniają rolę jezdni dla podwieszonych urządzeń transportowych i montażowych. (1 zastrzeżenie)

E21C
B65H
H02G

P. 234862

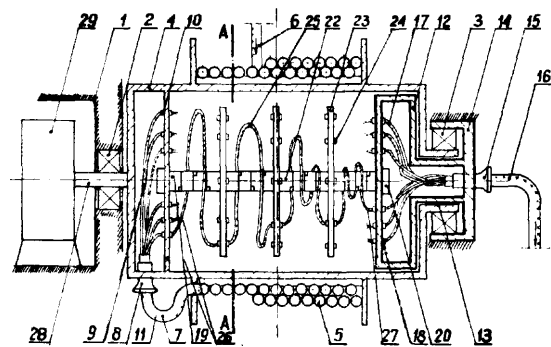
27. 01. 1982

Centrum Konstrukcyjno-Technologiczne Maszyn Górniczych KOMAG, Gliwice, Polska (Robert Skrzydło, Krzysztof Mađurowicz, Ryszard Kidoń).

Bęben przewodowy do ruchomej maszyny górniczej

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania konstrukcji bębna przewodowego bez pierścieni ślizgowych umożliwiającego wykonanie żądanej ilości połączeń elektrycznych przewodu oporowego.

Na bębnie (4) jest nawinięty przewód oponowy (5), którego koniec (7) jest wprowadzony poprzez wypust przewodowy (8) do jego wnętrza. Żyły (9) przewodu oponowego (5) są podłączone do przelotowych zacisków (10), umieszczonych w wewnętrznej ścianie (U) bębna (4), do których z drugiej strony są podłączone początki (26) przewodów (25), prowadzonych ze zwisami poprzez izolacyjne otwory (24) tarcz (23), zamocowanych na stałe w ustalonych odstępach do nachodzących na siebie krążków sprzęgłowych (22), osadzonych obrotowo na wale (21), ujętym obrotowo w wewnętrznej ścianie (11) i w wsporniku (12), a końce (27) przewodów (25) są podłączone do przelotowych zacisków (18) umieszczonych w wewnętrznej części wspornika (12), do których z drugiej strony są podłączone żyły (17) przewodu oponowego (16) wyprowadzonego przez wypust przewodowy (15), do obwodów elektrycznych maszyny. (1 zastrzeżenie)

E21C

P. 239916

29. 12. 1982

Kombinat Górniczo-Hutniczy Miedzi, Zakłady Górnicze „Lubin” Lubin, Polska (Wiktor Trojański, Kazimierz Ziąja, Jerzy Markowski, Zygmunt Wróblewski, Antoni Bober, Edward Rzepka, Zbigniew Żabski, Stanisław Dziubka).

Sposób wielowarstwowego wybierania grubego złoza rud metali

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie minimalizacji strat złoza przy wybieraniu grubego złoza rud metali.

Sposób polega na tym, że złoże wybiera się kolejno warstwami (**W1**, **W2**, **W3**) z góry na dół, systemem filarowo-komorowym. Przestrzeń (9) poeksploatacyjną, powstałą przez wybieranie filarów (4) pasami (7) i likwidację nóg (8), wypełnia się na całą grubość warstw (**W1**, **W2**) podsadzką utwardzoną, tworzącą samonośny strop dla każdej z kolejno wybieranych warstw (**W2**, **W3**), przy czym wypełniając podsadzką, utwardzaną przestrzeń (9) poeksploatacyjną w kolejno wybieranej warstwie (**W2**, **W3**) niżej leżącej, przesuwają się krok podsadzki o wartość od 0,2 do 0,5 kroku podsadzki wypełniającej przestrzeń (9) poeksploatacyjną w warstwie (**W1**, **W2**) bezpośrednio kolejno nadległej. (1 zastrzeżenie)

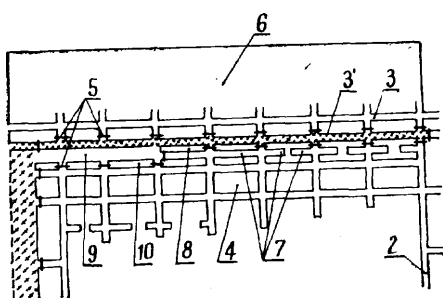

Fig. 2

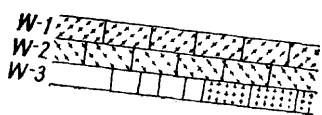

Fig. 3

E21D

P. 234766

19. 01. 1982

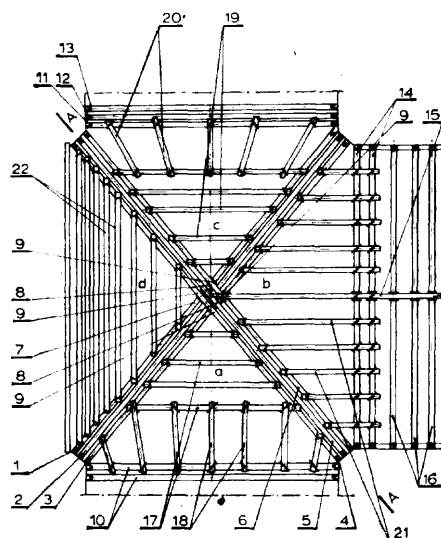
Kopalnia Węgla Kamiennego „Powstańców Śląskich”, Bytom, Polska (Józef Stencel, Józef Matluch, Norbert Achtelik).

Obudowa skrzyżowania,
zwłaszcza w rejonach przesypu
oraz wjazdów torowych
i sposób jej wykonywania

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie zapewnienia skuteczności wyrobisk górniczych szczególnie w miejscach skrzyżowań wyrobisk korytarzowych i podpięrania górnotworu w miejscu skrzyżowania.

Obudowa skrzyżowania składa się z dwu kompleksów odrzwi (1, 2, i 3) oraz (4, 5, i 6) usytuowanych po przekątnych skrzyżowania oraz zabudowanych na krzyż i połączonych w punkcie szczytowym kabłąkami śrubowymi (7, 8 i 9), podczas gdy na styku skrzyżowania i chodnika zabudowane są odrzwia (10), a na przeciwnym wejściu z wyrobiska do skrzyżowania zabudowane są odrzwia (11, 12 i 13), a w trzecim wejściu zabudowane są odrzwia (14), z tym, że skrajne krzyżowe odrzwia (3 i 4, 3 i 6, 1 i 4) oraz (1 i 6) połączone są odpowiednio rozporami stalowymi (17, 19 i 22) oraz profilowymi stropnicami (18, 20 i 22) stanowiącymi wykładkę krzyżowo usytuowanych odrzwi (1, 2 i 3) oraz (4, 5 i 6), a na nich instaluje się od strony stropu okładzinę, przy czym rozstawione krzyżowo odrzwia (1, 2, 3) oraz (4, 5, 6) wraz z wykładką i okładziną tworzą powłokę w przybliżeniu w postaci sklepienia krzyżowego typu klasztornego o podniesionym punkcie szczytowym.

Sposób wykonywania obudowy skrzyżowania sprządzający się przeważnie do przebudowy skrzyżowania wykonanego w obudowie LP polega na tym, że w pierwszej kolejności dokonuje się wzmocnienia odcinków chodnika na styku skrzyżowania chodnika za pomocą dodatkowych odrzwi, po czym przeprowadza się demontaż dotychczasowej obudowy łukowej w samym skrzyżowaniu pozostawiając część elementów obudowy łukowej i wykonuje się zrzutkę stropu na dwu przyległych odcinkach (a i b), zabezpiecza strop za pomocą tymczasowej obudowy, zabudowuje się odrzwia (1, 2 i 3) po przekątnej skrzyżowania, z kolei wykonuje się zrzutkę stropu na odcinku (c) zabezpiecza strop tymczasową obudową oraz zabudowuje się odrzwia (4, 5 i 6) po przekątnej skrzyżowania, łączy się te odrzwia w miejscu szczytowym z odrzwiami (1, 2 i 3) za pomocą kabłąków śrubowych (7, 8 i 9) następnie wykonuje się zrzutkę na odcinku (d) zabezpiecza strop tymczasową obudową i dokonuje się wykładki za pomocą rozpor stalowych (17, 19 i 22) oraz profilowych stropnic (18, 20 i 21) zakładanych co najmniej na skrajnych odrzwiach (1, 3, 4 i 6), a z kolei usuwa się pozostałą tymczasową obudowę i na wykładkę odrzwi (1, 2, 3, 4, 5 i 6) opiera się okładzinę, po czym usuwa się dotychczasową obudowę skrzyżowania. (8 zastrzeżeń)

E21D

P. 234800

22. 01. 1982

Polska Akademia Nauk, Zakład Doświadczalny „Techpan”, Instytut Podstawowych Problemów Techniki, Warszawa, Polska (Piotr Witakowski).

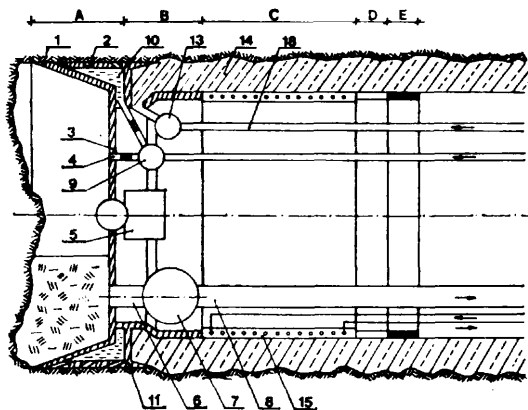
Urządzenie do budowy szybów,
sztolni i tuneli

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie budowy szybów, zapewniając całkowite bezpieczeństwo pracy, szybki postęp robót i wysoką jakość obudowy.

Urządzenie przeznaczone do pracy w trudnych warunkach, ma hydrauliczną głowicę przesuwającą się samoczynnie w miarę postępu robót zaopatrzoną w zespoły ciśnieniowe (4), (5) do urabiania przodka oraz połączoną przewodem ssawnym z pompą (7). Za głowicą znajduje się tuleja (11) z instalacją (12) i (13) dostarczającą masę do formowania obudowy (14). Z tuleją (11) jest połączone urządzenie (15) i dalsze urządzenie (D) i (E) do wykańczającej obróbki.

Głowica hydrauliczna składa się z noża (1) w postaci pierścienia zamkniętego przeponą (3) oddzielającą w sposób wodoszczelny urobisko. Nóż (1) jest zaopatrzone w rozmieszczone na jego obwodzie otwory (2) do podawania na zewnętrzną powierzchnię czynnika zmniejszającego tarcie o grunt.

(3 zastrzeżenia)

E21D

P. 234863

27. 01. 1982

Centrum Konstrukcyjno-Technologiczne Maszyn Górniczych KOMAG, Gliwice, Polska (Stefan Oleś).

Układ przesuwny sekcji obudowy zmechanizowanej

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania konstrukcji układu, który mieściłby się w obszarze wysokości spągnicy, zezwalałby na ruchy nożycowe wokół osi znajdującej się w tylnej części płóz oraz zezwalałby na stosowanie drugiej spągnicy bez groźby zasypania układu przesuwnej odłamekmi skał zsuwającymi się z osłony odzawalowej.

Układ ma siłownik (1) i połączony z nim łącznik (4) związany z przenośnikiem (5). Siłownik (1) i łącznik (4) są umieszczone między płozami (3a) i (3b) spągnicy i mieszczą się w pionowym obrysie spągnicy. Siłownik (1) jest zamocowany w obszarze osłony do wspornika (2). Wspornik (2) ma boczne ściany (20) i łączącą je płytę (21). Boczne ściany (20) mają otwór (22), którym osadzone są na przednich sworzniach (8), za pośrednictwem których długie cięgna mechanizmu leministatowego są mocowane do płóz spągnicy. Ponadto boczne ściany (20) mają owalny otwór (23), którym są osadzone na tylnych sworzniach (9) mocujących do płóz (3a) i (3b) krótkie cięgna (10) mechanizmu leminiskatowego. Owalny otwór (23) rozciąga się wzdłuż spągnicy.

Układ jest przeznaczony do obudów typu osłonowego leminiskatowego, stosowanych w pokładach bardzo niskich. (2 zastrzeżenia)

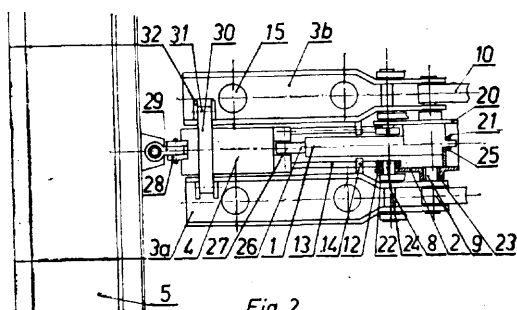

Fig. 2

E21D

P. 234903

30. 01. 1982

Centrum Konstrukcyjno-Technologiczne Maszyn Górniczych „KOMAG”, Gliwice, Polska (Jerzy Pilar-ski, Małgorzata Dzierżoń, Edward Janik, Franciszek Podleśny, Marian Popek, Werner Szyguła, Edward Cisoń).

Złącze układu przesuwnej obudowy górniczej

Złącze składa się z łącznika (6) połączonego z przesuwnikiem służącym do podciągania sekcji, oraz

z łącznika (7) połączonego z silnikiem wzdłużnym służącym do przesuwania przenośnika w kierunku wzdłużnym. W łącznikach (6, 7) wykonano otwory. Zastawkę (3) przenośnika zaopatrzonego w dwa ramiona (11) z otworami tej samej średnicy co otwory w łącznikach (6, 7). Przez otwory przetknięto i zabezpieczono sworzeń (8). Łącznik (7) ma wystającą powierzchnię oporową (10) opierającą się o koniec ramienia (11), co zapobiega obrotowi tego łącznika wokół sworznia (8). (1 zastrzeżenie)

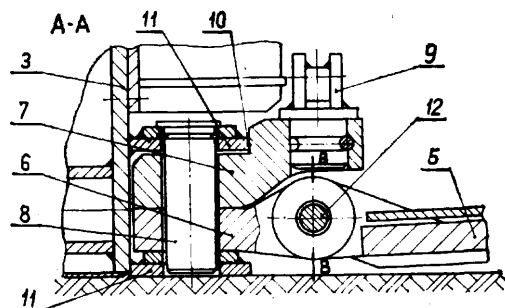

Fig. 2.

E21D

P. 239587

15.12.1982

Pierwszeństwo:
15.12.1981 - Węgry (nr 3767/81)

Tatabányai Szenbányák, Tatabánya, Węgry.

Siłownik hydrauliczny, zwłaszcza stojak górniczy

Wynalazek dotyczy siłownika pneumatyczno-hydraulicznego o kombinowanym działaniu, zwłaszcza stojaka górniczego, przeznaczonego do elastycznego przyjmowania statycznych i/lub dynamicznych sił obciążenia, korzystnie udarowych obciążeń, które przedstawiają występujące przy tąpnięciach, zachodzące szybko, udarowe działanie sił przeważnie przewyższających normalne obciążenia.

Siłownik hydrauliczny, który złożony jest z cylindra zewnętrznego, ze znajdującego się w nim przynajmniej jednego cylindra wewnętrznego oraz z układu zaworów, a w razie potrzeby z jednego lub kilku zaworów tąpnięciowych i/lub bezpieczeństwa charakteryzuje się tym, że pomiędzy cylindrem zewnętrznym (11) a cylindrem wewnętrznym (12) znajduje się hydrauliczna komora ciśnieniowa (13), do której dołączona jest komora gazowa (14), a ponadto w hydraulicznej komorze ciśnieniowej (13) wykonane

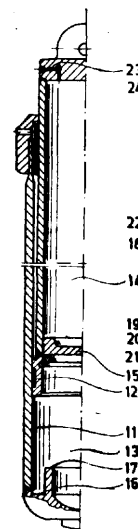

Fig. 1

jest wydrążone odsadzenie (17) wchodzące w cylinder wewnętrzny (12).

W korzystnym wykonaniu komora gazowa (14) wykonana jest w cylindrze wewnętrznym (12) i/lub w wydrążonym odsadzeniu (17), przy czym ta komora gazowa (14) i hydrauliczna komora ciśnieniowa (13) są oddzielone od siebie za pomocą tłoka (15).

(10 zastrzeżeń)

E21F

P. 240017

31. 12. 1982

Kombinat Górniczo-Hutniczy Miedzi, Zakłady Górnicze „Lubin”, Lubin, Polska (Antoni Bober, Kazimierz Ziąja Jerzy Markowski, Zygmunt Wróblewski, Wiktor Trojański, Edward Rzepka, Zbigniew Żabski, Stanisław Dziubka).

Sposób wykonywania osadników podsadzkowych

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie minimalizacji strat złoża przy wykonywaniu osadników podsadzkowych w kopalniach rud i węgla.

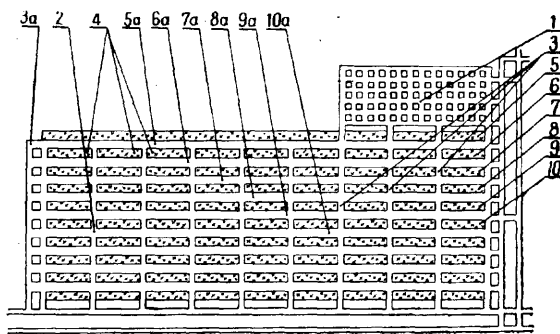

Fig. 2

Sposób polega na wykonywaniu filarów podporowych z podsadzki utwardzanej, którą wprowadza się do komór (5, 6, 7, 8, 9, 10) wydrążonych w filarach (4) rozciętych upadowymi (3), wypełnianymi urobkiem przed podsadzeniem tych komór, a następnie wybiera się bloki (5a, 6a, 7a, 8a, 9a, 10a) ocalizny zawarte pomiędzy uprzednio podsadzonymi komorami (5, 6, 7, 8, 9, 10) oraz urobek z upadowych (3). (2 zastrzeżenia)

E21F

P. 240800 T

25. 02. 1983

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Siarkowego „Siarkopol”, Tarnobrzeg, Polska (Józef Kopeć, Tomasz Brzezowski, Jerzy Freudenheim, Wojciech Urban, Waldemar Burzyński, Jan Krajewski, Józef Kirejczyk).

Sposób podsadzania komór poeksploatacyjnych

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie stosowania do podsadzania dowolnych materiałów z jednym ograniczeniem dotyczącym granulacji ziarna, które nie może przekraczać połowy średnicy kolumny zasypowej.

Sposób podsadzania komór poeksploatacyjnych wypełnionych cieczą lub roztworem zwłaszcza solanką polega na tym, że w wyrobisku górniczym wywołuje się przepływ solanki pomiędzy dwoma otworami uzbrojonymi w kolumny rur łączącymi komory z powierzchnią terenu. Wywołany przepływem strumień cieczy jest ośrodkiem transportującym materiał do podsadzania komór.

Przepływ w wyrobisku górniczym wywołuje się przez wytworzenie różnicy ciężyć właściwych substancji wypełniających poszczególne kolumny rur, co uzyskuje się przez dozowanie do jednej z nich materiału do podsadzania. (5 zastrzeżeń)

Dział F MECHANIKA; OŚWIECLENIE; OGRZEWANIE; UZBROJENIE; TECHNIKA MINERSKA

F02B

P. 234642

05. 01. 1982

Michał Michalczyk, Jastrzębie, Polska (Michał Michalczyk).

Silnik spalinowy wyparkowy

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie poprawy bilansu cieplnego silnika spalinowego.

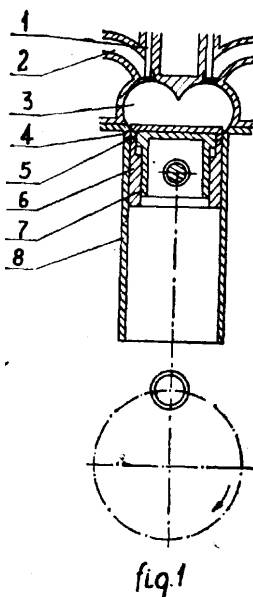

fig. 1

Konstrukcja silnika różni się od znanych konstrukcji silników wysokoprężnych tym, że wprowadzono układ dwóch tłoków (6) i (7), jeden w drugim.

Podczas ruchu tłoka paliwowego (7) od zwrotu zewnętrznego powstaje komora paliwowa (12) pomiędzy tłokiem roboczym (6) i umieszczonym wewnątrz tego tłoka, tłokiem paliwowym (7), do której napływa paliwo (pokrywającymi się przy tym ułożeniu tłoka roboczego (6) względem cylindra (8), kanałami paliwowymi (4 i 5). Paliwo to podczas suwu sprężania powietrza, będąc uwięzione w komorze paliwowej (12) ulega nagrzaniu, po czym, po zakończeniu suwu sprężania wskutek odsłonięcia się kanału paliwowego (5) ulega wtrysknięciu do komory spalania (3), gdzie mieszając się z gorącym powietrzem ulega kontrolowanemu spalaniu. (1 zastrzeżenie)

F02M

P. 234886

28. 01. 1982

Politechnika Krakowska, Kraków, Polska (Stanisław Jarmuszkiewicz, Marek Jarmuszkiewicz).

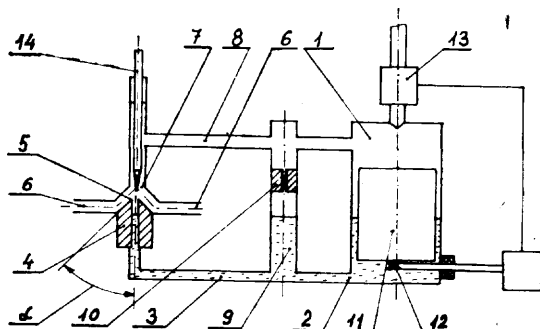
Dozownik paliwa do silników spalinowych

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie uproszczenia konstrukcji, eliminacji mechanicznego napędu i zużywających się elementów ruchomych.

Dozownik charakteryzuje się tym, że ścianka przewodu gazowego (6) dozownika jest pochylona symetrycznie z obu stron oraz przynajmniej na pewnym odcinku względem pionowo ustalonej dyszy paliwa (4), tworząc kąt (α) mniejszy od 90°. Na przeciwległej ścianie współosiowo z dyszą paliwa (4) znajduje się

otwór (7) kanału gazowego (8), który połączony jest z komorą pływakową (1) powyżej poziomu paliwa.

Dozownik stosowany jest do wielocylindrowych silników z bezpompowym wtryskiem paliwa i zapłonem iskrowym, w których wtrysk następuje w strumieniu gazów spalinowych przepływających naprzemiennie z obu kierunków przewodem gazowym (6). (3 zastrzeżenia)

F02P

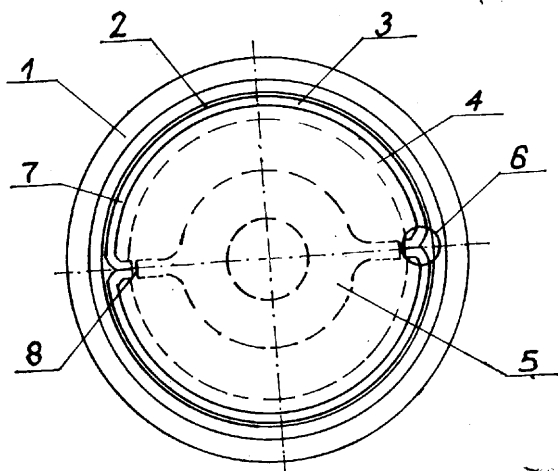
P. 234817

22. 01. 1982

Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów „Mera-Piap”, Warszawa, Polska (Andrzej Jakubowski).

Zwora ruchoma do rozdzielacza zapłonu z czujnikiem indukcyjnym

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania konstrukcji zwory ruchomej do czujnika bezstykowego do rozdzielacza zapłonu z czujnikiem indukcyjnym. Zwora składa się z jednakowych elementów (3) osadzonych w korpusie (4) z materiału niemagnetycznego, z których każdy składa się z nabiegunnika ruchomego (7) i zwory zasadniczej (6) stanowiącej zakończenie nabiegunnika ruchomego (7) z obu stron, przy czym szczelina stała (2) jest utworzona pomiędzy nabiegunnikiem ruchomym (7) i nabiegunnikiem górnym (1) magnesu, a szczelina zmienna (8) utworzona jest pomiędzy zworą zasadniczą (6) a zworą stałą (5). (3 zastrzeżenia)

F16C

P. 234889

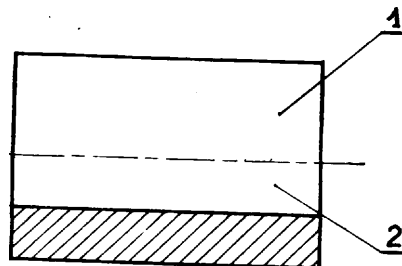
29. 01. 1982

Kombinat Urządzeń Mechanicznych „Bumar-Łąbędy”, Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Urządzeń Mechanicznych, Gliwice, Polska (Piotr Bednarz, Krzysztof Grajek, Czesław Ochwat).

Waleczek łożyska tocznego

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie podwyższenia parametrów eksploatacyjnych waleczka, a tym samym łożyska.

Waleczek (1), wykonany z materiału, który odznacza się jednolitością w każdym przekroju, ma współosiowy otwór (2), którego średnica wynosi korzystnie 0,3–0,6 średnicy waleczka (1), optymalnie - 0,5 średnicy waleczka (1). (3 zastrzeżenia)

F16D

P. 234770

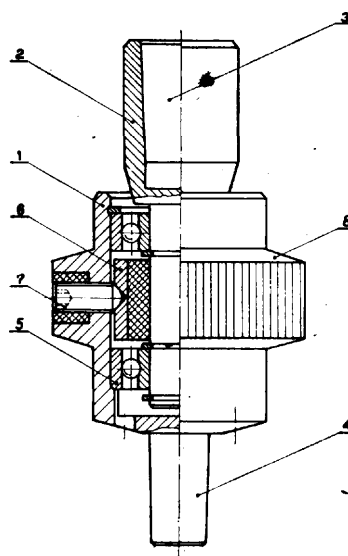
20. 01. 1982

Zakłady Stolarstwa Budowlanego „Stolbud”, Wołomin, Polska (Wacław Chmielewski).

Sprzęgło przeciążeniowe do wkrętek i wiertarek

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania prostej konstrukcji sprzęgła umożliwiającej dokręcanie ręczne wkrętów i śrub w wypadku nieprawidłowego ustalenia momentu obrotowego bez konieczności przerywania pracy, oraz ułatwiającej połączenie sprzęgła przeciążeniowego z wrzecionem urządzenia napędowego i uchwytem narzędzi montażowych lub wiertła.

Sprzęgło charakteryzuje się tym, że jego obudowa (1) osadzona jest obrotowo na wałku (2) zaopatrzonym w gniazdo (3) nasadzane na wrzeciono urządzenia napędowego i ma trzpień (4) do mocowania uchwytów narzędzi. Obudowa (1) zamocowana jest na łożyskach (5) wałka (2), (pomiędzy którymi umieszczone są przeciwnieległe półpiersieniowe szczęki (6) dociskane do wałka (2) wkrętami (7) osadzonymi w pierścieniowym zgrubieniu (8) obudowy (1) mającym na obwodzie chwytowe nacięcia. Półpiersieniowe szczęki (6) wykonane są z elastycznego materiału odpornego na ścieranie, natomiast obudowa (1) sprzęgła przeciążeniowego ma kształt wydrążonego cylindra o zróżnicowanej średnicy zewnętrznej i stanowi część chwytową w wypadku ręcznego dokręcania wkrętów i śrub. (3 zastrzeżenia)

F16K
C01B

P. 234824

22. 01. 1982

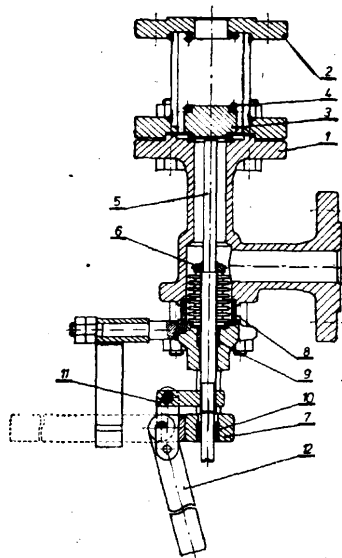
Fabryka Armatur „Głucholazy”, Głucholazy, Polska (Kazimierz Kaczmarek, Andrzej Wilczyński, Stanisław Gołdyn, Andrzej Kolczarek, Horst Filusz, Ryszard Krakowski, Edward Lichwa).

Zawór zaporowy **szybkodziałający**

Celem wynalazku jest zwiększenie szczelności zaworu.

Zawór przeznaczony jest do dozowania pary, zwłaszcza do pieców koksowniczych podczas napełniania komór węglem, w celu zmniejszenia zapylenia i zadymienia terenu baterii.

Zawór ma trzpień (5) przesuwany połączony przegubowo z dźwignią (12), usytuowany współosiowo z grzybem (3). Grzyb (3), znajdujący się nad trzpieniem (5), prowadzony jest w króćcu (2) przedłużającym kadłub (1) zaworu od strony wlotu czynnika, i pozostaje pod bezpośrednim działaniem dociskającej go od góry sprężyny (4). Trzpień (5) uszczelniony jest w pokrywie kabłąkowej (7) mieszkim sprężystym (6). (3 zastrzeżenia)

F16K

P. 234904

30. 01. 1982

Centrum Konstrukcyjno-Technologiczne Maszyn Górniczych KOMAG, Gliwice, Polska (Władysław Wołek, Henryk Wojnar, Franciszek Podleśny, Stanisław Idzi, Edward Janik).

Zawór dawujący

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania konstrukcji zaworu nadającej się do stosowania w instalacjach hydraulicznych wypełnionych medium o własnościach korodujących.

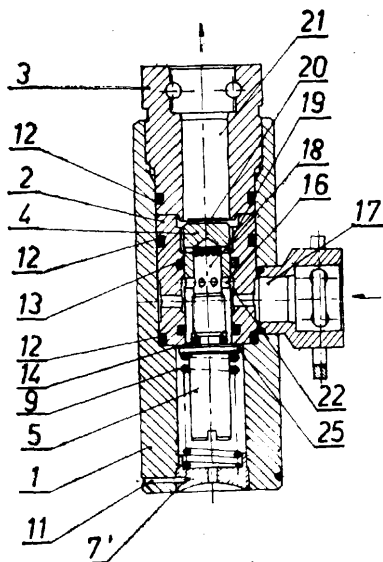

Fig. 1

Zawór zawiera tłoczek (4) osadzony w cylindrze (2) i obciążony poosiowo sprężyną (9). Do tłoczka (4) doprowadzone są kanały dostarczające medium hydrauliczne promieniowo do powierzchni tłoczka. Wewnątrz tłoczka (4) znajduje się komora (16), połączona z króćcem (17) przez otwory (18). Tłoczek (4) ma promieniowe otwory (19) małej średnicy, łączące komorę (16) z powierzchnią zewnętrzną tłoczka (4). Czołowa powierzchnia (20) tłoczka (4) jest skierowana do kanału (21) w króćcu (3). Otwory (18) mają ujście do komory (22) w cylindrze (2), która ma szerokość równą skokowi tłoczka (4), a małe otwory (19) są tak rozmieszczone względem otworów (18), iż po pełnym wykonaniu skoku przez tłoczek (4) otwory (19) znajdują się poza uszczelką (13) po stronie komory (22). (2 zastrzeżenia)

F22G
F24H

P. 234901

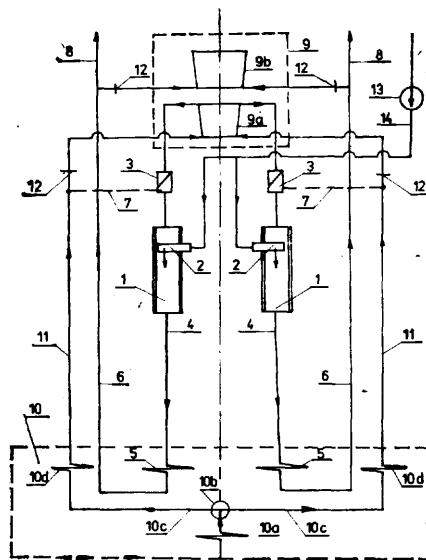
29. 01. 1982

Kombinat Produkcji Kotłów i Urządzeń Kotłowych „Rafako”, Raciborska Fabryka Kotłów „Rafako”, Zakład Wiodący w Raciborzu, Racibórz, Polska (Adam Drożyński).

Układ schładzaczy pary **międzystopniowej** kotła parowego

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie zabezpieczenia rurociągów dolotowych pary do przegrzewacza międzystopniowego jak i przegrzewacza międzystopniowego przed przegrzaniem, szczególnie w okresie przedmuchiwania parą kotła i rurociągów parowych.

Układ wyróżnia się tym, że w części wlotowej rurociągów (4) doprowadzających parę z turbiny (9) do przegrzewacza (5) pary międzystopniowej kotła (10), są zbudowane schładzacze (1) pary mające wymienne dysze (2) wodne, jedne o mniejszej średnicy do normalnej pracy kotła, drugie o większej średnicy do przedmuchiwania parą kotła (10) i rurociągów parowych (11), (4), (6) i (8). (2 zastrzeżenia)

F25C
F25B

P. 234868

29. 01. 1982

Zakłady Zmechanizowanego Sprzętu Domowego „PREDOM-POLAR” i Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Chłodnictwa Domowego „PREDOM-POLAR”, Wrocław, Polska (Andrzej Tereszczuk, Roman Lejman, Andrzej Mazur, Teresa Wawrzynów, Wiesław Łakomski).

Sposób regulacji warstwy lodu i temperatury w **schładzarkach** do płynów i urządzenie do stosowania tego sposobu

Przedmiotem wynalazku jest sposób regulacji warstwy lodu i temperatury, w schładzarkach do płynów.

nów, zwłaszcza do mleka i urządzenie do stosowania tego sposobu.

Sposób regulacji polega na względnym pomiarze stałej dielektrycznej lodu względem wody.

Urządzenie składa się z elektronicznego regulatora wyposażonego w dwa mostki pomiarowe (M1) i (M2), układu komparatorów (K1) i (K2) i układu wykonawczego z opóźnieniem czasowym. (5 zastrzeżeń)

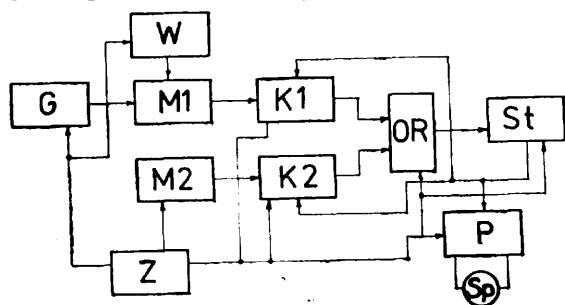

Fig. 1

F25D

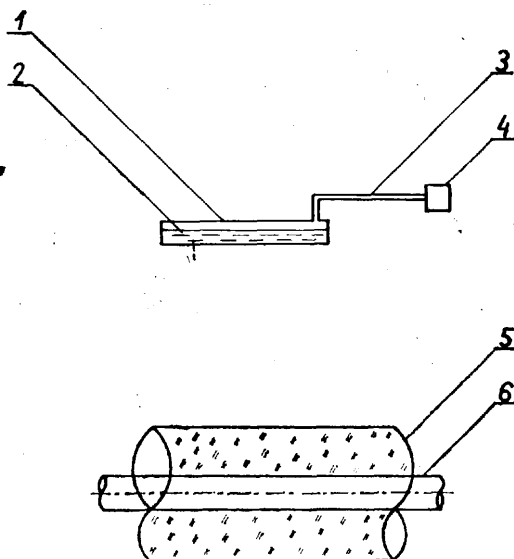
P. 234793

22. 01. 1982

Zakłady Zmechanizowanego Sprzętu Domowego „PREDOM-POLAR” i Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Chłodnictwa Domowego „PREDOM-POLAR”, Wrocław, Polska (Andrzej Tereszczuk, Roman Lejman, Andrzej Mazur, Teresa Wawrzynów, Wiesław Łakomski).

Sposób regulacji grubości warstwy lodu w schładzarkach do płynów

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania bardziej czułego i stabilnego sposobu regulacji gru-

bości warstwy lodu w schładzarkach, w porównaniu do znanych rozwiązań.

Sposób regulacji grubości warstwy lodu polega na tym, że wewnątrz czujnika (1), który jest odpowiednio usytuowany w stosunku do parowacza (6), na którym osadza się warstwa lodu (5), wypełnione jest częściowo wodą (2), która w przypadku zetknięcia się czujnika (1) z narastającą warstwą lodu (5) zaczyna krzepnąć z jednoczesnym powiększaniem swej objętości właściwej co powoduje wzrost ciśnienia w przestrzeni nad powierzchnią wody (2), przy czym presostat (4) zamienia sygnał zmiany ciśnienia na sygnał elektryczny. (1 zastrzeżenie)

F27B

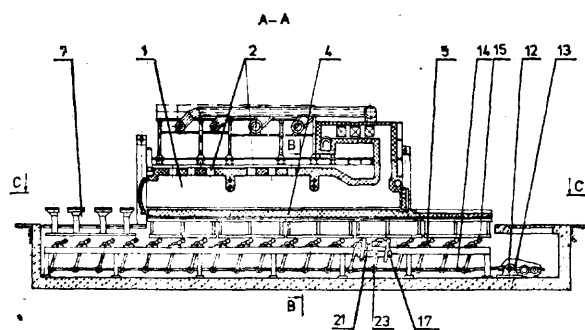
P. 234790

20. 01. 1982

Biuro Studiów i Projektów Urządzeń Hutniczych „Hutmaszprojekt”, Katowice, Polska (Jan Stachnowski, Stanisław Steinerowski, Kazimierz Suchoń).

Piec grzewczy

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie grzania wsadu o dużych wymiarach w układzie przelotowym w szerokim zakresie temperatur.

Piec grzewczy ma na zewnątrz po stronie wsadowej elementy (5) stanowiące przedłużenie części ruchomych (4) trzonu, przy czym ruszty z uszczelnieniami wodnymi mają konstrukcję dostosowaną do wysuwanych na zewnątrz ruchomych części trzonu, które wraz z ich zewnętrznymi przedłużeniami (5) mają konstrukcję segmentową. Ruchome (4) i stałe (3) części trzonu mają załamane dołem i odpowiednio zaizolowane odlewy, a ponadto mechanizm podnoszenia trzonu ma układ korbowy (13) oraz zespół (14) cięgieł i dźwigni zakończonych rolkami (15). Wysuwanie ruchomych części (4) trzonu realizowane jest za pośrednictwem dwóch stałych zazębionych napędów palczatkowych (17) prowadzonych rolkami (23), śpiętych wałem (18) z możliwością ich rozłączania, a napędy palczatkowe (17) podwieszone są do zespołu (14) cięgieł i dźwigni. (1 zastrzeżenie)

Dział G FIZYKA

G01B

P. 238414 T

27. 09. 1982

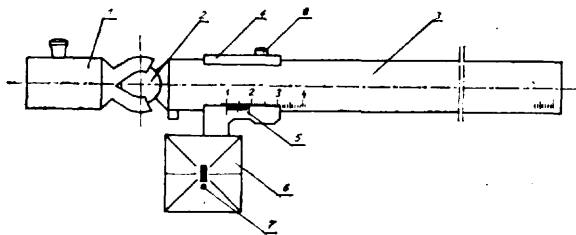
Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego, Gliwice, Polska (Antoni Kot, Jan Mertas, Krzysztof Opalka).

Ordynatometr przyociosowy

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie umożliwienia wykonywania pomiaru poziomych poprzecznych prze-

mieszczon punktów kontrolnych stabilizowanych w ociosach wyrobisk górniczych lub w pionowych ścianach obiektów inżynierskich.

Ordynatometr przyociosowy składa się z zawiesia (1) połączonego przegubem kulistym (2) z wysięgnikiem (3), po którym porusza się obejmą (4) z urządzeniem odczytowym typu noniuszowego (5) i libelą pudełkową (8), połączoną z tarczą celowniczą (6) zaopatrzoną w celownik optyczny (7). (1 zastrzeżenie)

G01D

P. 234756

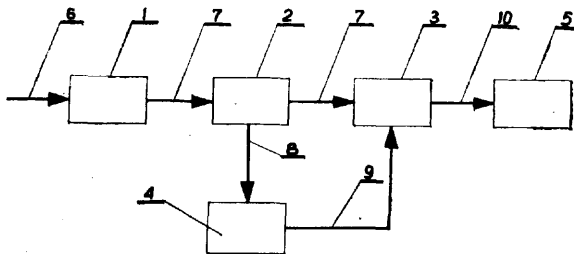
19. 01. 1982

Instytut Lotnictwa, Warszawa, Polska (Aleksander Derkaczew, Krzysztof Nowak).

Układ kompensacji błędu histerezy toru pomiarowego

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania układu eliminującego systematyczny błąd histerezy o znanej uprzednio wartości.

Układ zawierający źródło poprawki (4), z którego poprawka (9) jest dodawana w sumatorze (3) do obciążonego błędem przetwarzania sygnału pomiarowego (7), według wynalazku charakteryzuje się tym, że ma umieszczony w torze pomiarowym detektor charakteru zmiany wielkości mierzonej (2), którego sygnał steruje źródłem poprawki błędu histerezy (4). Układ może być zastosowany w torach pomiarowych różnych wielkości fizycznych, np. siły, ciśnienia, przemieszczenia, temperatury itp. (1 zastrzeżenie)

G01F

P. 234769

20. 01. 1982

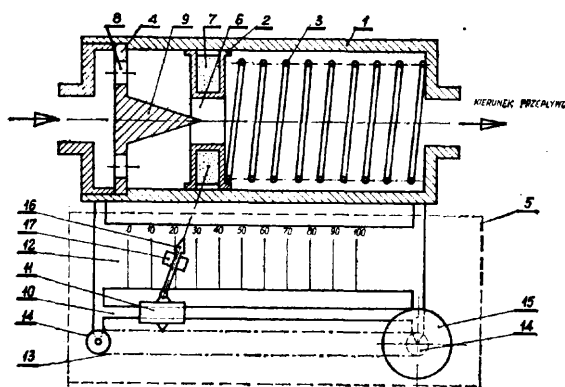
Instytut Mechanizacji Budownictwa, Warszawa, Polska (Michał Dobrzyński, Bogumił Staroszczyk).

Przepływomierz

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania prostej i zwartej konstrukcji przepływomierza umożliwiającej nieskomplikowany pomiar, reagującej na przepływ medium tylko w jednym kierunku.

Przepływomierz stanowi cylinder (1), zewnątrz którego umieszczona jest nieruchoma kierownica strugi (4) z kalibrowanym otworem (8) i z trzpieniem (9).

Ruchomy tłok (2) z kalibrowanym otworem (6) dopasowany jest do wewnętrznej powierzchni cylindra (1) i wsparty jest o sprężynę (3). Na zewnętrznej powierzchni cylindra umieszczony jest układ wskazujący natężenie przepływu (5). (3 zastrzeżenia)

G01F

P. 234818

22. 01. 1982

Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów „MERA-PIAP”, Warszawa, Polska (Sylwin Osipow).

Sygnalizator graniczny wielkości fizycznych, zwłaszcza przepływu

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania sygnalizatora granicznego wielkości fizycznych, charakteryzującego się samoczynnym ciągłym działaniem.

W sygnalizatorze według wynalazku negatywne wyjście multiwibratora (2) połączone jest ze wzmacniaczem całkująco-granicznym poprzez elektrodę sterującą tranzystora (4), którego jedna z pozostałych elektrod (5) połączona jest z kondensatorem (6) oraz elektrodą sterującą tranzystora (7) uruchamiającego bezpośrednio element sygnalizacyjny (8). (1 zastrzeżenie)

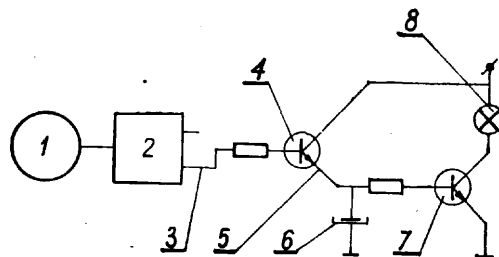

Fig. 1

G01F
F02M

P. 234893

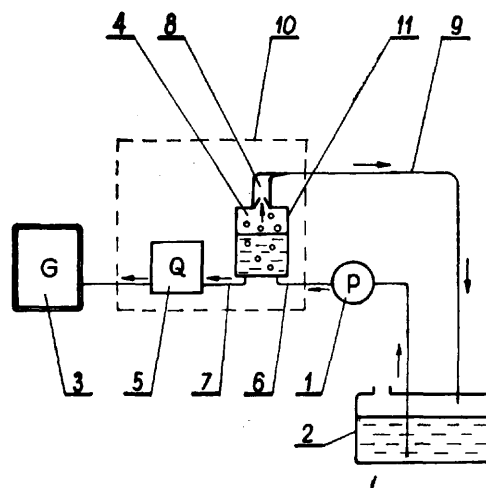
29. 01. 1982

Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów „MERA-PIAP”, Warszawa, Polska (Sylwin Osipow).

Układ przepływomierza, zwłaszcza paliwomierza

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie wyeliminowania powstawania pęcherzyków gazu fałszujących wyniki pomiarów.

Układ przepływomierza, zwłaszcza paliwomierza, przeznaczony do pomiaru ilości paliwa zużywanego przez silnik spalinowy, według wynalazku charakteryzuje się tym, że na wejściu przepływomierza (5) umieszczony jest odpowietrznik (4), który ma wylot (8) odprowadzający gazy, umieszczony w górnej części zbiornika. (2 zastrzeżenia)

G01F

P. 238311 T

21. 09. 1982

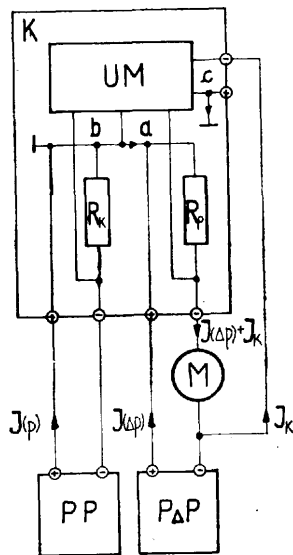
Zakłady Pomiarowo-Badawcze Energetyki „Energo-pomiar”, Gliwice, Polska (Józef Grajewski, Jerzy Obalewski).

Układ do pomiaru poziomu wody w walczaku kotła wysokopięrznego

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania układu pomiarowego pozwalającego uzyskać małe błędy korekcji wskazań miernika poziomu od wpływu ciśnienia w walczaku, wykorzystujący korektor liniowy i przetworniki pomiarowe z układów dotychczas stosowanych.

W układzie według wynalazku miernik prądu stałego (**M**), wyskalowany w jednostkach poziomu, włączony jest między zaciski „minus” obwodu prądowego przetwornika różnicy ciśnień (PAP) i obwodu pomiarowego korektora (**K**) oraz dodatkowo swym zaciskiem „minus” połączony jest z zaciskiem „minus” obwodu wyjściowego korektora (**K**). Suma prądów utworzona z prądu przetwornika różnicy ciśnień (**J_{Ap}**) i prądu korektora (**J_k**) przepływa przez rezystor skalujący (**R_p**) korektora (**K**) i miernik (**M**). Układ mnożący (**UM**) korektora (**K**) przemnaża wartość tej sumy przez odpowiednie wartości współczynnika wzmacnienia, uzależnione według liniowej zależności od ciśnienia w walczaku. Wartości współczynnika wzmacnienia uzyskiwane są od wprowadzonego do obwodu korekcyjnego korektora (**K**), prądu (**J_p**) przetwornika ciśnienia (**PP**) oraz od rezystancji rezystora skalującego (**R_k**) korektora (**K**).

Układ nadaje się do pomiaru poziomu wody w walczakach kotłów wysokopięrnych bloków energetycznych i kotłów ciepłowniczych. (1 zastrzeżenie)

G01K

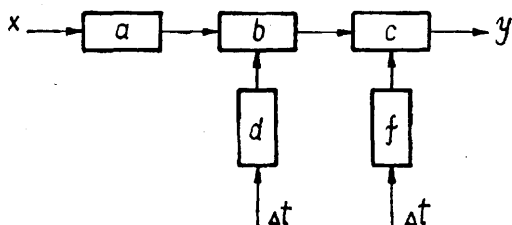
P. 234894

29. 01. 1982

Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów „Me-ra-PIAP”, Warszawa, Polska (Wojciech Kaca).

Układ **kompensujący** wpływ temperatury otoczenia na wskazania termometrów manometrycznych z ciśnieniowym elementem sprężystym

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania układu umożliwiającego uzyskanie pełnej kompensacji błędów temperaturowego w całym zakresie pomiarowym termometru. W układzie według wynalazku element wykonawczy (**b**) realizujący funkcję iloczynu sygnałów (**x**) i (**At**) przetworzonych w przetwornikach

sygnałów (**a**) i (**d**) jest połączony szeregowo z elementem wykonawczym (**c**) sumującym wynik działania z elementu wykonawczego (**b**) z sygnałem (**At**) przetworzonym w przetworniku sygnału (**f**).

(2 zastrzeżenia)

G01M

P. 234787

20. 01. 1982

Instytut Obróbki Skrawaniem, Kraków, Polska (Jan Wójtowicz, Czesław Keller).

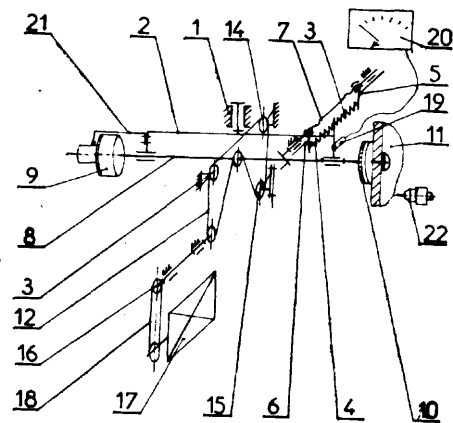
Wyważarka dynamiczna do elementów tarczowych

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie zwiększenia czułości wyważarki i zakresu ciężaru przedmiotu wyważanego.

Wyważarka ma wrzeciono obrotowe (**8**) z wbudowanym na jednym końcu **urządzeniem** pomiarowym (**9**), a na drugim końcu z zamocowanym przedmiotem wyważanym (**11**).

Wrzeciono (**8**) oprawione jest w jarmie (**2**) wahliwym, łożyskowym w korpusie (**1**) **wyważarki** na pionowej osi obrotu.

Jarżmo (**2**) jednym końcem utwierdzone jest w poziomej płaszczyźnie wahań do korpusu (**1**) sprężynami (**3**) i (**4**) o regulowanym napięciu. (1 zastrzeżenie)

G01N

P. 238410 T

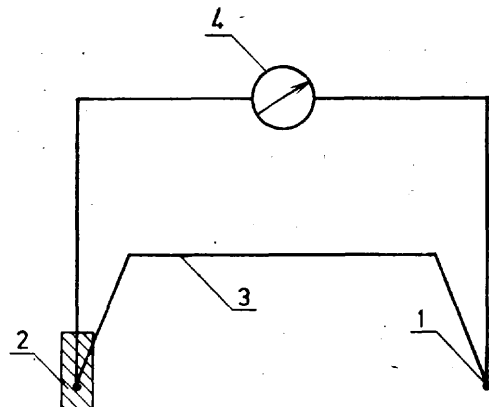
27. 09. 1982

Wyższa Szkoła Inżynierska im. gen. A. Zawadzkiego, Opole, Polska (Aleksander Switoński, Tomasz Dziadek).

Układ do psychometrycznego pomiaru wilgotności ośrodka gazowego

Wynalazek **rozwiązuje** zagadnienie umożliwienia prowadzenia **ciągłego** pomiaru wilgotności względnej środowiska gazowego metodą psychometryczną z możliwością rejestracji oraz automatycznego sterowania.

Układ **stanowi** termometr mokry (**2**) połączony za pomocą przewodu z termometrem suchym (**1**) tak, że tworzą ogniwo termoelektryczne. (1 zastrzeżenie)

G01P
F02P

P. 234871

29. 01. 1982

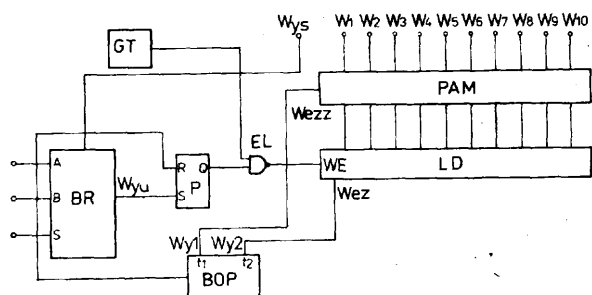
Politechnika Warszawska, Warszawa, Polska (Jerzy Kowalski, Wojciech Serwański, Krzysztof Więckowski).

Cyfrowy miernik prędkości obrotowej
wału korbowego silnika spalinowego
i kąta wyprzedzenia zapłonu

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania miernika o wysokiej dokładności i dużej szybkości pomiaru.

Miernik wyposażony jest w blok rozdzielający (BR) impuls pomiarowy, podawany na pierwsze wejście (A) określający punkt położenia przed górnym punktem zwrotnym wału korbowego oraz impuls pomiarowy podawany na drugie wejście (S), określający punkt wyładowania iskrowego na świecy jednego z cylindrów silnika spalinowego i impuls pomiarowy odniesienia, podawany na pozostałe wejście (B), określający punkt położenia, przed dolnym punktem zwrotnym wału korbowego.

Miernik zawiera również przerzutnik typu RS (P), którego wejście zerujące (R) jest połączone z pozostałym wejściem (B) bloku (BR), a wejście ustawiające (S) przerzutnika (P) jest połączone z wyjściem ustawiającym (Wy_u) bloku (BR), którego wyjście sterujące (Wys) określa rodzaj pomiaru, a wyjście (Q) przerzutnika (P) jest połączone z jednym wejściem elementu logicznego typu NAND (EL), na którego drugie wejście podawane są impulsy taktujące z generatora taktującego (GT). (1 zastrzeżenie)

G01R

P. 232837

28. 08. 1981

Politechnika Warszawska, Warszawa, Polska (Tadeusz Maciołek, Leszek Mierzejewski).

Detektor zwarć w sieciach prądu stałego

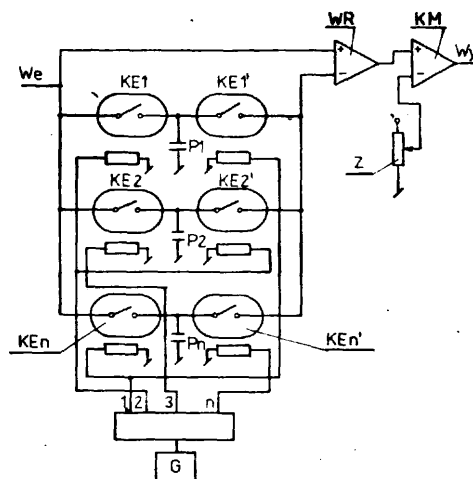
Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania detektora pozwalającego dokładnie rozgraniczyć zwarcie od wzrostów obciążeń w sieciach prądu stałego, niewrażliwego na tętnienia.

Detektor według wynalazku zawiera co najmniej dwie pamięci (P1, P2, ..., Pn) wartości chwilowej napięcia u(t), na wejściach których są umieszczone wejściowe klucze elektroniczne (KE1, ..., KEn) połączone z wejściem (We) detektora, na które jest podawany sygnał wartości chwilowej napięcia u(t).

Wyjścia pamięci (P1, P2, ..., Pn) poprzez wyjściowe klucze elektroniczne (KE1, ..., KEn) połączone są z ujemnym zaciskiem (-) wzmacniacza (WR), na którego dodatni zacisk (+) podawana jest wartość chwilowa napięcia u(t), proporcjonalna do wartości chwilowej prądu i(t), a na ujemny zacisk (-) wzmacniacza różnicowego (WR) podawana jest wartość chwilowa napięcia u(t-t1), proporcjonalna do wartości chwilowej prądu i(t-t1), gdzie t - chwila czasowa, t1 - czas opóźnienia zmieniający się od (n-2)Δt do (n-1)Δt, w których n - liczba naturalna, Δt - przedział czasowy.

Wyjście wzmacniacza (WR) jest połączone z dodatnim wejściem (+) komparatora (KM), a ujemne wejście (-) komparatora (KM) jest połączone z elementem (Z) zadającym wartość progową napięcia.

Wyjścia sterujące kluczy elektronicznych (KE1, ..., KEn, KE1', ..., KEn') są połączone z wyjściami licznika (L) czasu rzeczywistego, którego wyjście jest połączone z generatorem (G) podstawy czasu. (2 zastrzeżenia)

G01R

P. 234775

20. 01. 1982

Przemysłowy Instytut Elektroniki, Warszawa, Polska (Ireneusz Jakubowski, Krzysztof Werański).

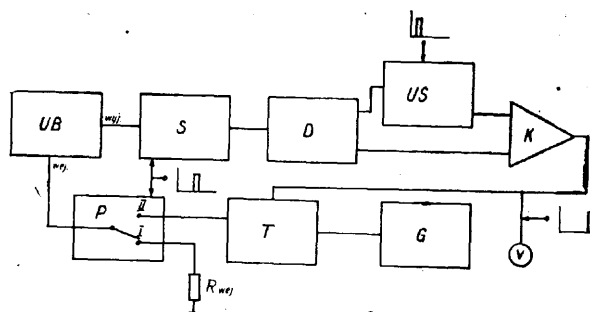
Układ do automatycznego pomiaru
współczynnika szumów

Układ według wynalazku ma generator (G) włączony na wejście badanego układu (UB) poprzez tłumik regulowany (T) i przełącznik (P).

Do wyjścia układu badanego jest podłączony wzmacniacz selektywny (S), którego wyjście jest połączone z detektorem (D). Sygnał po wzmacnieniu i detekcji jest przyłożony do dwóch wejść komparatora (K), do pierwszego bezpośrednio, a do drugiego poprzez układ próbkujący z pamięcią (US).

Napięcie wyjściowe z komparatora (K) jest stosowane jako napięcie regulujące tłumienie tłumika.

(1 zastrzeżenie)

G04G
G04R

P. 238433 T

30. 09. 1982

Zakłady Elektronowe „Lamina”, Piaseczno, Polska (Tadeusz Dudziński, Edward Mirkowski, Jerzy Stępień).

Układ cyfrowego miernika czasu
odzyskiwania właściwości zaworowych
półprzewodnikowych przyrządów mocy

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie zobiektywizowania i ułatwienia pomiaru.

Układ, umożliwiający bezpośredni, cyfrowy odczyt trr przez przetworzenie czasu trr na różnicę napięć stałych, utworzony jest przez przekładnik prądowy (1) o wyjściu połączonym poprzez wtórnik napięcia (2)

z wejściem detektora napięcia szczytowego (3), z wejściem komparatora przejścia przez zero (4) oraz z wejściami dwóch komparatorów (6, 7), których drugie wejścia podłączone są do dwóch wyjść podwójnego dzielnika napięcia (5) znajdującego się na wyjściu detektora napięcia szczytowego (3). Wyjścia komparatorów (6, 7) podłączone są do wejść skojarzonych z nimi dwóch uniwersatorów (8, 9), których wyjścia łączą się z cyfrowymi wejściami odpowiadającymi im wzmacniacze próbkujących z pamięcią (10, 11) o wejściach analogowych podłączonych do wyjść dwóch niezależnych od siebie generatorów napięcia piłokształtnego (12, 13), których wejścia połączone są z wyjściem komparatora przejścia przez zero (4). Wyjścia wzmacniaczy próbkujących z pamięcią (10, 11) podłączone są do wejść wzmacniacza różnicowego (14), na którego wyjściu załączony jest **cyfrowy** miernik napięcia stałego (15) wyskalowany w mikrosekundach. (1 zastrzeżenie)

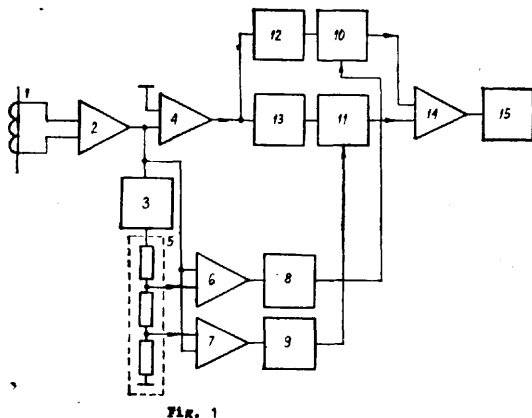

Fig. 1

G05F
H03K

P. 234864

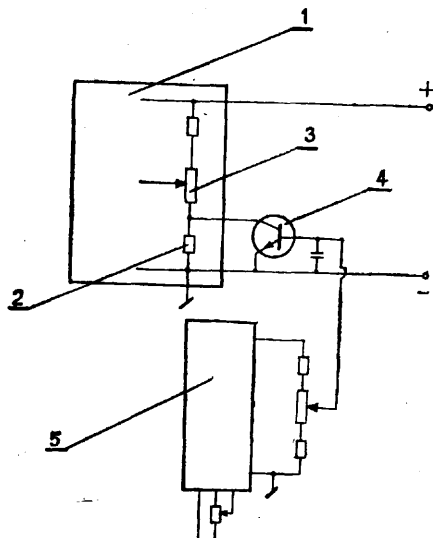
27. 01. 1982

Kombinat Urządzeń Mechanicznych „Bumar-Łąbedy”, Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Urządzeń Mechanicznych, Gliwice, Polska (Rajmund Smolarek).

Układ do kształtowania przebiegu napięcia, zwłaszcza do symulacji zakłóceń stałego napięcia zasilania

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania układu niezawodnego w działaniu i dogodnego w stosowaniu.

Układ zawiera zasilacz stabilizowany napięcia stałego (1), w którego regulowanym dzielniku napięcia wyjściowego rezystancja stała (2), usytuowana między masą jego układu a rezystancją regulowaną (3), jest zbocznikowana układem kolektora i emitera tranzystora (4) sterowanego z generatora napięciowego (5). (3 zastrzeżenia)

G06F
GOLD

F. 23484

27. 01. 1982

Politechnika Warszawska, Warszawa, Polska (Grzegorz Czajkowski).

Sposób określania położenia czujnika względem układu współrzędnych, zwłaszcza digitizera

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania prostego i taniego sposobu, umożliwiającego dokładne położenie czujnika względem układu współrzędnych.

Sposób polega na tym, że kolejno do poszczególnych przewodów tworzących raster XY doprowadza się prąd zawierający składową zmienną dla wytworzenia nad rastrem zmiennego pola magnetycznego, które wykrywa się czujnikiem, korzystnie w postaci cewki indukcyjnej, przy czym oś symetrii cewki ustawia się prostopadle do osi symetrii przewodnika przez który płynie prąd dla wykrycia czoła fali pola magnetycznego sygnalizowanego zanikiem napięcia indukowanego w cewce i zmianą jego fazy o 180°.

(1 zastrzeżenie)

G08B

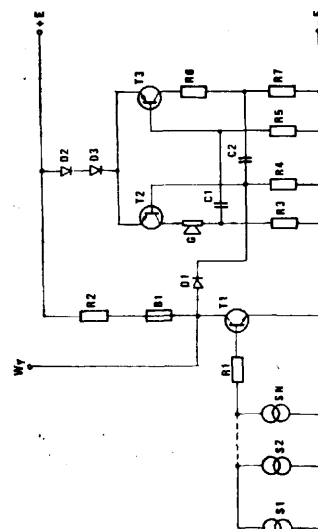
P. 239066

02. 11. 1982

Przemysłowy Instytut Telekomunikacji, Warszawa, j
Polska (Wiesław Klemkowski, Janusz Kłosiński). 1

Układ sygnalizacji stanu zagrożenia pożarowego

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania układu zapewniającego trwałą, dźwiękową sygnalizację stanu zagrożenia pożarowego, nie znikającą pod wpływem chwilowych zakłóceń lub zaników napięcia zasilania.

Układ według wynalazku ma źródło sygnału alarmu w postaci równolegle połączonych czujników dymu, temperatury lub płomieni (S1-SN), włączonych poprzez rezystor (R1) pomiędzy bazą a emiterem tranzystora wejściowego (T1), bezpiecznik (B1) z szeregowym rezystorem (R2), włączony pomiędzy kolektorem tranzystora wejściowego (T1) i dodatnim biegunem napięcia zasilającego (+E) oraz układ sygnalizacji dźwiękowej, będący multiwibratorem astabilnym, utworzonym z dwóch tranzystorów (T2) i (T3), z włączonym w obwód kolektorowy pierwszego tranzystora (T2) głośnikiem (G). (1 zastrzeżenie)

G08C

P. 234789

20. 01. 1982

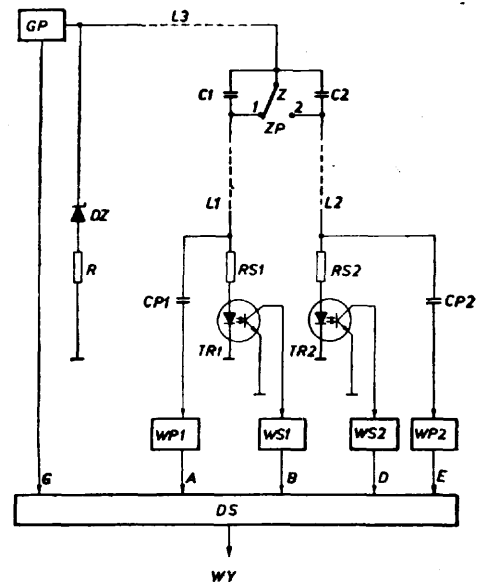
Instytut Techniki Ciepłej, Łódź, Polską (Roman Skonieczka, Włodzimierz Jerzewski).

Sposób i układ zdalnej kontroli położenia zestyku oraz wykrywania uszkodzeń linii przyłączającej zestyk

Zagadnieniem podlegającym rozwiązaniu jest zdolna kontrola położenia zestyku, jak i kontrola ewentualnych uszkodzeń linii przyłączających zestyk.

Sposób według wynalazku polega na tym, że do wejścia układu doprowadza się falę prądową zawierającą składową stałą i składową przemienne, a następnie po przejściu przez układ zawierający zestyk i kondensatory odbiera się ją na wyjściu w postaci sygnału określającego położenie zestyku lub wykrycie uszkodzenia linii przyłączającej zestyk.

Układ charakteryzuje się tym, że do pierwszego wyjścia generatora fali prądowej (GP) przyłączona jest dioda Zenera (DZ) szeregowo połączona z rezystorem (**R**) oraz koniec przewodu trzeciego (L3) linii trójprzewodowej przyłączającej zestyk (ZP), którego drugi koniec jest przyłączony do wyprowadzenia elektrycznego zwory (Z) zestyku (ZP), do którego jednocześnie są przyłączone końcówki kondensatorów (C1, C2), a ich drugie końce są połączone z wyprowadzeniami elektrycznymi styków zestyku (ZP), wspólnie z końcami dwóch pozostałych przewodów, pierwszego (**L1**) i drugiego (L2) linii trójprzewodowej przyłączającej zestyk (ZP), drugie ich końce są przyłączone poprzez kondensatory (**CP1, CP2**) do wejść układów wykrywania składowej przemiennej fali prądowej (**WP1, WP2**) oraz poprzez rezystory (**RS1, RS2**) i transoptory (**TR1, TR2**) do wejść układów wykrywania składowej stałej fali prądowej (**WS1, WS2**), a wyjścia (B, D) układu wykrywania składowej stałej fali prądowej (**WS1, WS2**) i wyjścia (A, E) układów wykrywania składowej przemiennej fali prądowej (**WP1, WP2**) wraz z drugim wyjściem (G) generatora fali

prądowej (GP) są przyłączone do wejść układu de-
szyfracji (**DS**), na którego wyjściu (WY) otrzymuje
się sygnał określający położenie zestyku lub sygnał
wykrycia uszkodzenia linii przyłączającej zestyk (ZP).
(2 zastrzeżenia)

Dział H

ELEKTROTECHNIKA

H01B

P. 240898

04.03.1983

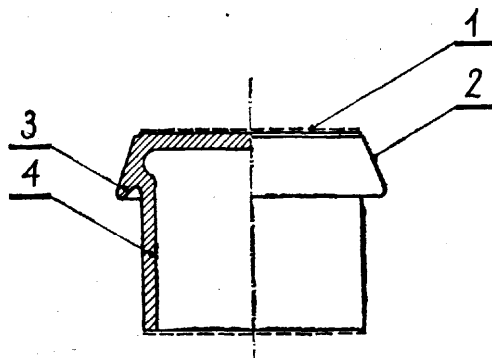
Zakład Remontu i Dozoru Akumulatorów, Warszawa, Polska (Zdzisław Mitas, Ryszard Pozorski).

Izolator wsporczy

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania takiej konstrukcji izolatora, która zapewniłaby dobrą wytrzymałość na ściskanie przy jednoczesnym obniżeniu kosztów produkcji.

Izolator charakteryzuje się tym, że górna część w postaci prostokątnej powierzchni oporowej (1) sąsiaduje z płaszczyznami bocznymi (2) pod kątem zbliżonym do prostego, których dolne krawędzie (3) są ostro zakończone. Cała konstrukcja izolatora jest cienkościenna (4).

Izolator wsporczy przeznaczony jest do baterii stacyjnych i teletechnicznych. (1 zastrzeżenie)

H01H

P. 234852

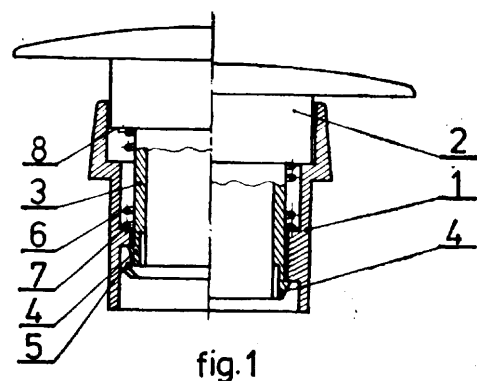
26. 01. 1982

Ośrodek Bada wczorzy owo Aparatury Mane-
wrowej „ORAM”, Łódź, Polska (Edward Filiczko-
ski).

Napęd przycisku sterowniczego

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania prostej konstrukcji napędu przycisku sterowniczego, który mógłby służyć jako zwykły napęd przyciskowy z samoczynnym powrotem przycisku guzikowego w położenie spoczynkowe lub jako napęd przyciskowy z samoczynnym blokowaniem przycisku guzikowego.

Naped zawierający korpus w kształcie tulejki, wewnątrz którego jest umocowany przesuwnie przycisk guzikowy z nożką, również w kształcie tulejki, utrzymywany w położeniu spoczynkowym za pomocą zwrotnej sprężyny skrętnej, charakteryzuje się tym, że korpus (1) ma co najmniej dwa zagłębienia dwupoziomowe (5), ukształtowane wewnątrz korpusu (1), stanowiące prowadnice występów (4) nożki (3) przycisku guzikowego (2). (2 zastrzeżenia)

H01H

P. 238346 T

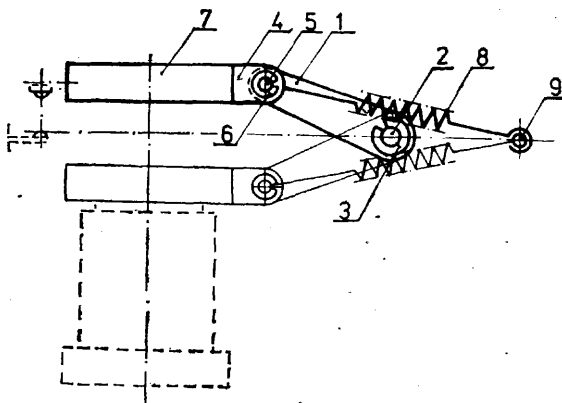
23. 09. 1982

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Aparatury Manewrowej „ORAM”, Łódź, Polska (Ryszard Felde, Andrzej Kłobus).

Łącznik elektryczny, zwłaszcza łącznik próżniowy

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania łącznika elektrycznego, zwłaszcza łącznika próżniowego, z mechanizmem zmniejszającym prędkość styków ruchomych i wspomagającym działanie napędu elektromagnesowego.

Łącznik według wynalazku zawierający układ ze-stykowy sterowany za pomocą napędu elektromagnesowego, charakteryzuje się tym, że ma wspomagający mechanizm przerzutowy, którego położenie martwe jest zsynchronizowane z momentem zetknięcia się styków łącznika. Mechanizm przerzutowy stanowi odsprężynowana dźwignia obrotowa (1), której koniec swobodny jest połączony z elementem ruchomym (7) łącznika. (2 zastrzeżenia)

H01L

P. 234845

27. 01. 1982

Instytut Technologii Elektronowej, Warszawa, Polska (Jerzy Kalbarczyk, Roman Hajduk, Maciej Osiały).

Ażur do montażu przyrządów półprzewodnikowych

Przedmiotem wynalazku jest ażur do montażu przyrządów półprzewodnikowych, zwłaszcza układów scalonych z obniżoną względem wyprowadzeń wewnętrznych ażur wyspą montażową.

W ażurze tym obniżona w zakresie 0,1—0,5 mm względem wyprowadzeń wewnętrznych (3) wyspa (1) jest elementem elastycznej belki podtrzymującej (4), która ma od strony odwrotnej do montażu struktury (2) wgłębienia zgniotowe o rozstawieniu nie mniejszym niż 1/8 odległości między listwami prowadzącymi (5). (1 zastrzeżenie)

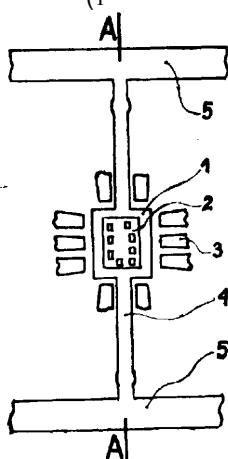

Fig. 1.

H01M

P. 240899

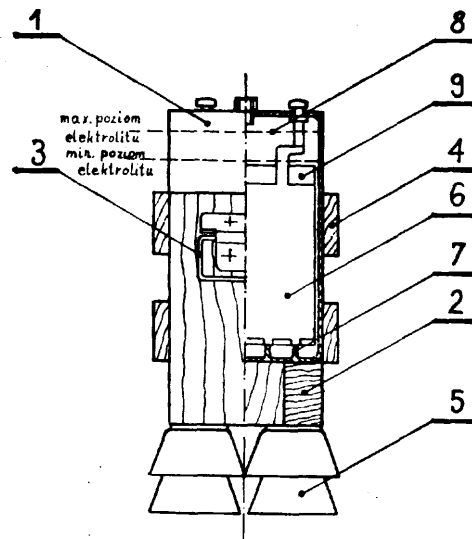
04. 03. 1983

Zakład Remontu i Dozoru Akumulatorów, Warszawa, Polska (Zdzisław Mitas).

Bateria stacyjna

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania takiej konstrukcji baterii, która pozwoliłaby na zmniejszenie materiałochłonności oraz na poprawę warunków bhp w czasie montażu.

Bateria składa się z ogni w naczyniach cienkościennych (1) umieszczonych w ażurowej obudowie, której podstawa (2) zaopatrzona w uchwyt (3) stanowi element nośny, a ścianki boczne (4) ściśle obejmują naczynia cienkościennne. Bateria ustawiona jest samodzielnie, bezpośrednio na izolatorach wspornych (5). Ogniwo ma odpowiednio skonstruowane płyty (6) ustawione na progach (7) położonych w dolnej części naczynia. W ogniwie tym poziom elektrolitu (8) jest znacznie wyższy niż wysokość płyt (9). (2 zastrzeżenia)

H01Q

P. 234669

06. 01. 1982

Dolnośląskie Zakłady Wyrobów Papierowych „DOLPAKART”, Chojnów, Polska (Adolf Wojcieł).

Antena zwłaszcza samochodowa

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania taniej i wygodnej w stosowaniu anteny do odbioru programów UKF w odbiornikach radiowych samochodowych i domowych.

Antenę stanowi pasek folii metalowej (1) o niewielkiej szerokości i znacznej długości. Jedna strona (2) folii metalowej (1) skaszerowana jest z papierem (3). Druga strona (4) papieru (3) powleczone jest warstwą kleju samoprzylepnego (5). Klej samoprzylepny (5) zabezpieczony jest papierem (6) powleczonym substancją adhezyjną (7).

Antena może być naklejona na szybie albo gumowej uszczelce szyby samochodu, tak aby nie ograniczała widoczności. (5 zastrzeżeń)

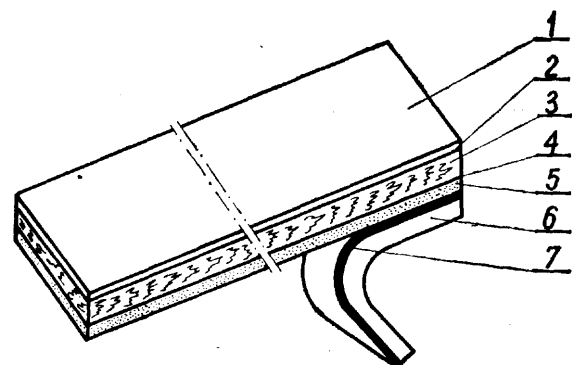

fig 1

H02H

F. 234855

26. 01. 1982

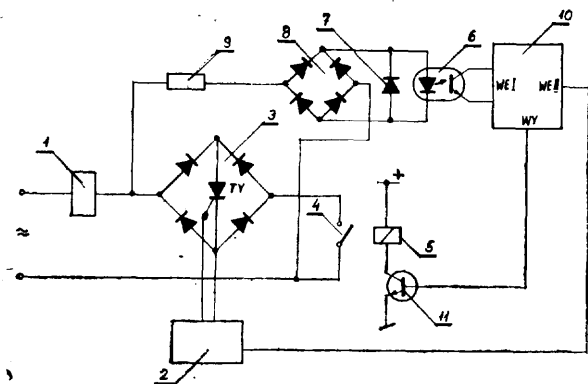
Politechnika Świętokrzyska, Kielce, Polska (Jacek Ryszard Przygodzki, Jerzy Fijałkowski).

Sposób i układ do zabezpieczania urządzeń z łącznikami tyrystorowymi

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania sposobu i układu do zabezpieczania urządzeń włączanych za pomocą łączników tyrystorowych przed skutkami uszkodzenia tyrystora.

Sposób polega na tym, że sprawdza się zgodność sygnału sterującego bramkę tyrystora z napięciem występującym między zaciskami łącznika tyrystorowego za pomocą układu elektronicznego, który przerywa obwód sterowania za pomocą styków przekaźnika zabezpieczającego w przypadku stwierdzenia nieprawidłowego działania tyrystora.

W układzie według wynalazku dioda DEL transoptora (6) przyłączona jest przez układ prostowniczy i opornik do zacisków łącznika tyrystorowego (3). Wyjście transoptora (6) połączone jest z pierwszym wejściem logicznego układu elektronicznego (10), którego drugie wejście połączone jest z układem sterowania (2), a wyjście z bazą tyrystora (11) wyłączającego przekaźnik (5). Styk czynny (4) przekaźnika (5) włączony jest w szereg z łącznikiem tyrystorowym (3). (2 zastrzeżenia)

H02K

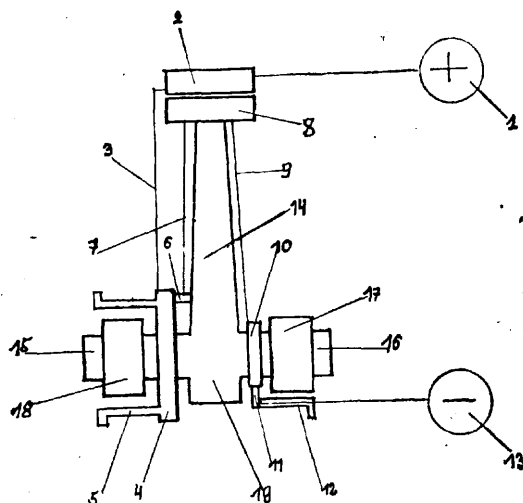
P. 232489

03. 08. 1981

Ryszard Skrzydło, Wrocław, Polska (Ryszard Skrzydło).

Silnik elektryczny prądu stałego lub zmiennego

Silnik elektryczny według wynalazku charakteryzuje się tym, że ma wirnik, którego ramię (14) zakończone jest z jednej strony elektromagnesem (8), a z drugiej przeciwwagą (19) w kształcie półksiężyca.

U nasady ramienia (14) wmontowana jest szczotka ruchoma (6). Wycinki komutatora nieobrotowego (4) połączone są z wyjściami elektromagnesów (2) stojana. Z prawej strony wirnika znajduje się pierścień (10), stykający się ze szczotką stałą (11). Uzwojenia elektromagnesów (2) stojana są nawinięte w kierunku przeciwnym do uzwojenia elektromagnesu (8) wirnika. (4 zastrzeżenia)

H02K

P. 234896

29. 01. 1982

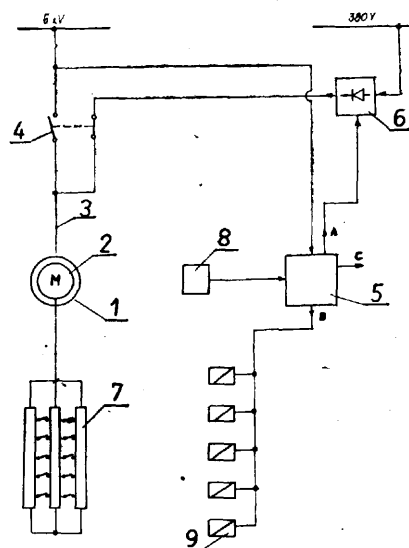
Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Górnictwa Odkrywkowego „Poltegor”, Wrocław, Polska (Edward Sobczyński, Henryk Szware, Czesław Wilczek, Roman Wojtkiewicz).

Układ hamowania silnika asynchronicznego o wirniku połączonym z dużą masą

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania układu o prostej budowie, umożliwiającego zastosowanie określonych z góry programów hamowania.

Układ według wynalazku charakteryzuje się tym, że źródło prądu stałego zasilającego stojan (1) stanowi agregat prostownikowy (6) z diodami półprzewodnikowymi oraz transformatorem zawierającym odcepy o „n” poziomach napięcia. Zespół pomiarowo-regulacyjny stanowi regulator cyfrowy (5) będący jednocześnie przekształtnikiem sygnału obrotów. Do wejścia regulatora cyfrowego (5) podłączony jest indukcyjny czujnik obrotów (8) usytuowany w pobliżu wirnika (2) silnika (M).

Układ przeznaczony jest do napędu urządzeń o dużej masie jaką może stanowić przenośnik taśmowy. (1 zastrzeżenie)

H02K

P. 238476 T

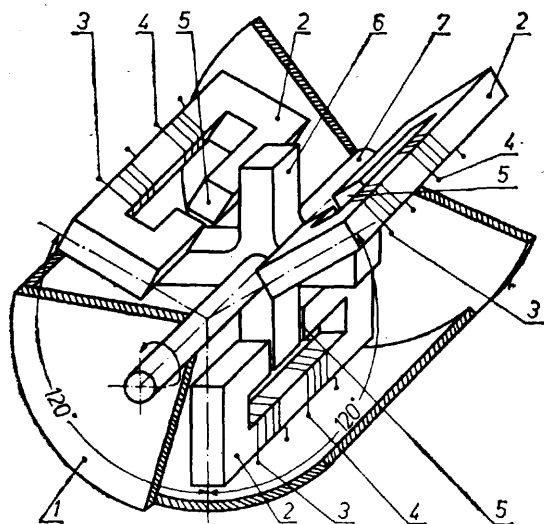
29. 09. 1982

Joachim Niepala, Gogolin, Polska (Joachim Niepala).

Prądnica synchroniczna

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania prądnicy o większej niezawodności działania i sprawności, przy jednoczesnym zmniejszeniu ciężaru prądnicy.

Prądnica synchroniczna ma obudowę (1), trzy nieruchome magnesy (2) z uzwojeniami magnesującymi (3) i uzwojeniami twornika (4) oraz wirnik (6) umieszczony na wale (7). W obwodzie magnetycznym każdej z magnesów jest szczelina (5), a w szczelinach wszystkich trzech magnesów obraca się wirnik osadzony na wale (7). (1 zastrzeżenie)

H02M

P. 234797

22. 01. 1982

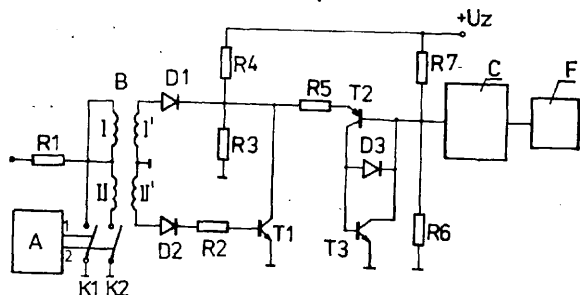
Politechnika Warszawska, Warszawa, Polska (Włodzimierz Koczara, Stanisław Kapka).

Układ wejściowy sterownika impulsowego

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania układu zapewniającego małą wrażliwość na zakłócenia, a także poprawność impulsów sterujących niezależnie od zmian częstotliwości i współczynnika wypełnienia.

W układzie połączone szeregowo uzwojenia wtórne XI' , II') transformatora (B) mają wspólny punkt na masie, a każdy z jego wolnych końców połączony jest z anodą przyporządkowanej mu diody (D1, D2), zaś katoda jednej z diod (D2) poprzez rezystor (R2) połączona jest z bazą tranzystora (T1) o emiterze znajdującym się na potencjale masy, a kolektorze dołączonym do katody tej drugiej diody (D1), która poprzez jeden rezystor (R4) połączona jest z dodatnim biegunem źródła napięcia zasilania ($+U_{z1}$), a poprzez drugi rezystor (R3) z masą układu, zaś poprzez trzeci rezystor (R5) z emiterem następnego tranzystora (T2), którego kolektor połączony jest z anodą trzeciej diody (D3) i równolegle z bazą trzeciego tranzystora (T3) o emiterze znajdującym się na potencjale masy, a kolektorze dołączonym wraz z anodą diody (D3) do bazy tego tranzystora (T2), która poprzez jeden rezystor (R7) połączona jest dodatnim biegunem źródła napięcia zasilania ($+U_{z1}$), a poprzez drugi rezystor (R6) z masą układu, i która dołączona jest do sterownika (C) połączonym z obiektem sterowania (F).

(1 zastrzeżenie)

H02M

P. 234799

22. 01. 1982

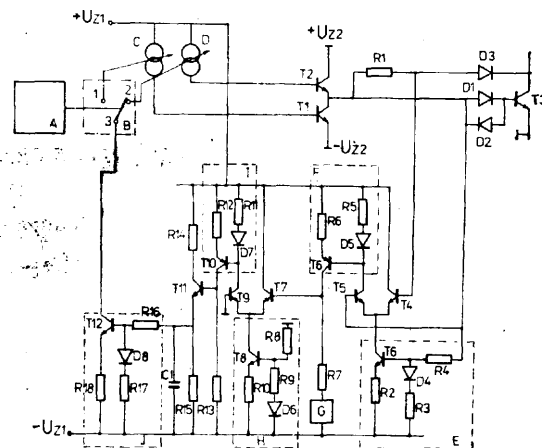
Politechnika Warszawska, Warszawa, Polska (Włodzimierz Koczara, Stanisław Kapka).

Układ automatycznej regulacji prądu bazy tranzystora mocy

Układ zawierający generator sterujący cyklicznie poprzez przełącznik prądowy dwoma regulowanymi

źródłami prądowymi o wyjściach dołączonych odpowiednio do baz dwu połączonych kaskadowo tranzystorów wzmacniających, gdzie wspólny punkt połączenia emitera i kolektora tych tranzystorów dołączony jest do bazy tranzystora mocy poprzez dwie diody odwrotnie równoległe, a do kolektora tego tranzystora poprzez trzecią diodę, charakteryzuje się tym, że ma połączony szeregowo z trzecią diodą rezystor (R1), który jednocześnie włączony jest między bazy dwóch tranzystorów (T4, T5) tworzących wzmacniacz różnicowy, a emiter tych tranzystorów (T4, T5) połączone są z wyjściem regulowanego źródła prądowego (E), dołączonego z drugiej strony do ujemnego bieguna źródła napięcia zasilania ($-U_{z1}$), gdzie wejście sterujące tego źródła połączone jest z bazą tranzystora (T5), którego kolektor połączony jest z wejściem sterującym następnego regulowanego źródła prądowego (F) włączonego między dodatni biegun źródła napięcia zasilania ($+U_{z1}$), równoległe do kolektora pierwszego tranzystora (T4), a poprzez rezystor (R7) i źródło napięcia odniesienia (G) między ujemny biegun źródła napięcia zasilania ($-U_{z1}$). Wyjście źródła (F) połączone jest z bazą (T7) jednego z pary tranzystorów (T7, T9) tworzących następnego wzmacniacz różnicowy o emiterach dołączonych do źródła prądowego (H), które z drugiej strony dołączone jest do ujemnego bieguna źródła napięcia zasilania ($-U_{z1}$) zaś kolektor tego tranzystora (T7) połączony jest z dodatnim biegunem źródła napięcia zasilania ($+U_{z1}$), a kolektor drugiego tranzystora (T9) o bazie znajdującej się na potencjale masy jest dołączony do wejścia sterującego trzeciego regulowanego źródła prądowego (I) włączonego między dodatni biegun źródła napięcia zasilania ($+U_{z1}$), a swoim wyjściem poprzez rezystor (R13) między ujemny biegun tego źródła ($-U_{z1}$). Jednocześnie to wyjście połączone jest z bazą tranzystora (T11) w układzie wspólnego emitera, którego kolektor połączony jest poprzez rezystor (R14) z dodatnim biegunem źródła napięcia zasilania ($+U_{z1}$), zaś jego emiter poprzez rezystor (R15) zbocznikowany kondensatorem (C1) dołączony jest do ujemnego bieguna źródła napięcia zasilania ($-U_{z1}$) i jednocześnie do wejścia sterującego regulowanego źródła prądowego (J), którego wyjście dołączone jest do przełącznika prądowego (B).

(1 zastrzeżenie)

H02P

P. 239499

13. 12. 1982

Pierwszeństwo:

13. 06. 1982 - Poznań (nr 37/54 MTP/82)

Pomorskie Zakłady Aparatury Elektrycznej „Ema-Apator”, Toruń, Polska (Andrzej Liksza, Jerzy Chudański, Marek Kamiński, Eugeniusz Christke, Paweł Rachowski, Wiesław Sosnowski, Andrzej Waliszewski, Marek Skrzynecki).

Regulator prądu wzbudzenia dla dwustrefowych napędów jednokierunkowych i nawrotnych z silnikiem prądu stałego

Wynalazek dotyczy ulepszenia regulatora prądu wzbudzenia dla dwustrefowych napędów jednokie-

H04R

P. 234821

22. 01. 1982

Zakłady Wytwórcze Głośników „TONSIL”, Września, Polska (Andrzej Frąckowiak, Witold Synakiewicz, Piotr Kozłowski, Tadeusz Muzolf).

Zestaw głośnikowy o zwiększonej obciążalności

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania takiej konstrukcji zestawu, która pozwoliłaby na efektywne odprowadzenie ciepła wytworzonego w cewce drgającej poprzez obwód magnetyczny i obudowę do otoczenia.

Zestaw charakteryzuje się tym, że przynajmniej tylna ścianka (4) obudowy (1) wykonana jest z materiału o dużej przewodności cieplnej, a obwód magnetyczny (3) głośnika niskotonowego (2) przylega bezpośrednio powierzchnią dolnej płytki nabiegunniko-

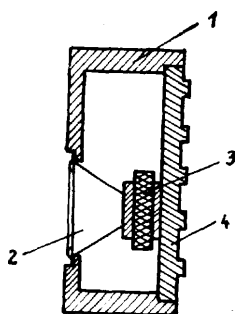

fig. 1

wej lub dolną powierzchnią jarzma, do tylnej ścianki (4) obudowy (1), której część jest wykonana w postaci żebrowanego radiatora. (3 zastrzeżenia)

H04R

P. 234822

22. 01. 1982

Zakłady Wytwórcze Głośników „TONSIL”, Września, Polska (Andrzej Polišński, Jerzy Urbanowicz).

Sposób wytwarzania membran elektretowych do przetworników elektroakustycznych

Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania sposobu pozwalającego wytwarzać membrany o założonych parametrach.

Sposób według wynalazku charakteryzuje się tym, że w procesie klejenia naelektryzowanej taśmy foliowej do pierścienia membrany, pomiędzy metalowym stemplem dociskowym (2), a powierzchnią taśmy foliowej (1) umieszcza się przekładkę dielektryczną (4).

(1 zastrzeżenie)

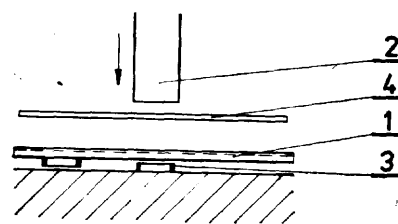

fig. 2

II. WZORY UŻYTKOWE

Dział A

PODSTAWOWE POTRZEBY LUDZKIE

A01D

W. 69358

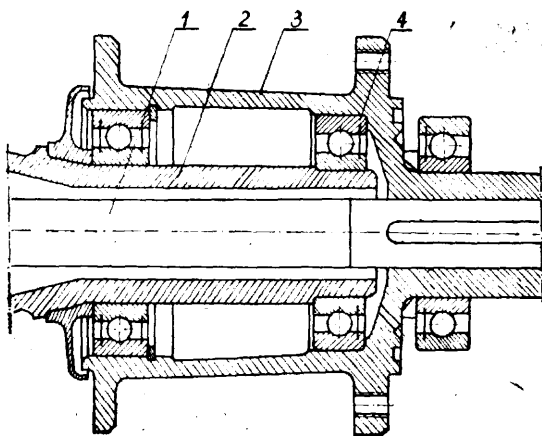
25. 10. 1982

Agromet-Famarol" Fabryka Maszyn Rolniczych.
Słupsk, Polska (Henryk Kopacz, Bogdan Bargowski).

Zespół łożyskujący bęben kosiarki rotacyjnej

Zagadnieniem podlegającym rozwiązaniu jest wyeliminowanie częstych awarii zespołu łożyskującego bębna kosiarki rotacyjnej.

Zespół łożyskujący bęben kosiarki rotacyjnej, charakteryzuje się tym, że pomiędzy piastą talerza ślizgowego (3) a piastą bębna (2) osadzone jest łożysko kulkowe (4).

A45D

W. 69342

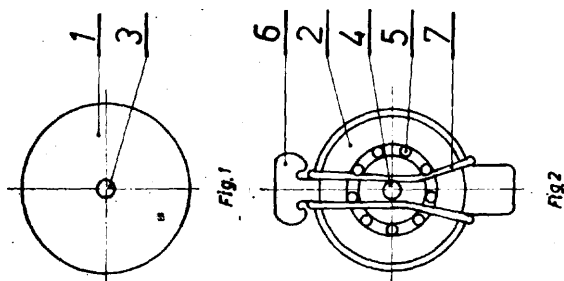
22. 10. 1982

Michał Oświeciński, Warszawa, Polska (Michał Oświeciński).

Zapinka do włosów

Wzór rozwiązuje zagadnienie uproszczenia konstrukcji spinki.

Zapinka ma zewnętrzny element (1) dekoracyjny połączony rozłącznie z wewnętrznym elementem (2) za pomocą kołka (3) osadzonego w gnieździe (4), przy czym na wewnętrznym elemencie (2) są promienisto rozmieszczone kolce (5), zaś na jego obwodzie są usytuowane zaczepy (6), za które założona (1 zastrzeżenie).

A47C

W. 69227

28. 09. 1982

Spółdzielnia Inwalidów „WSPÓŁPRACA” Tarnowskie Góry, Polska (Włodzimierz Glensk, Czesław Kłos).

Stolek

Wzór rozwiązuje zagadnienie opracowania konstrukcji stołka do siedzenia przy stołach laboratoryjnych, bufetach, łatwego do wchodzenia i przydatnego do siedzenia dla małych dzieci.

Stolek składa się z czterech nóg (1), siedziska z dwóch kształtek (3) i dwóch stopni (4) połączonych z tymi kształtkami, pręta (5) i pręta z zagiętymi końcami (6). Pręt (5) połączony jest nierozłącznie z kształtkami (3), a jego końce włożone są w otwory wykonane w nóżkach (1). Pręt (6) połączony jest z kształtkami (3) ponad prętem (5), a jego zagięte końce (8) zachodzą na nóżki, gdy schodki są rozłożone. Schodki obracają się wraz z prętem (5) i chowają pod siebie.

Stolek znajduje zastosowanie w gospodarstwie domowym. (1 zastrzeżenie)

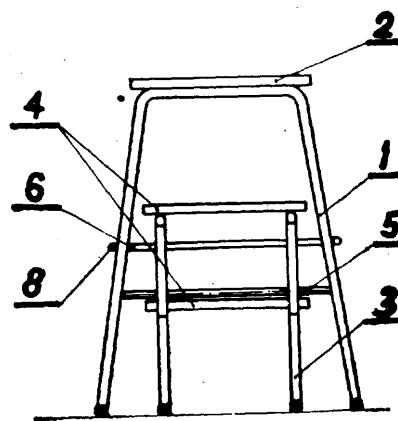

Fig. 1.

A47L

W. 69343

22. 10. 1982

Teomil Kemilew, Warszawa, Polska (Teomil Kemilew).

Szczotka do mycia w szczególności podłóg i ścian

Szczotka do mycia, w szczególności podłóg i ścian, charakteryzuje się tym, że stanowi ją metalowy zkielet składający się z dwu askowników (1) i (2) przegubowo zamocowanych do wspornika (3) oraz dwu elementów (4) i (5) przegubowo połączonych z (9), które z kolei przytwierdzone są do krawędzi (10) i (11) tulei (12) osadzonej na zewnętrznej rurze (13), przez którą przechodzi rura (15), której górna krawędź zamocowana jest do rury (14).

osadzonej trwale do dolnej powierzchni wspornika (3). Elementem czyszczącym szczotki jest gąbka (16) zamocowana na powierzchni płaskowników (1) i (2).
(1 zastrzeżenie)

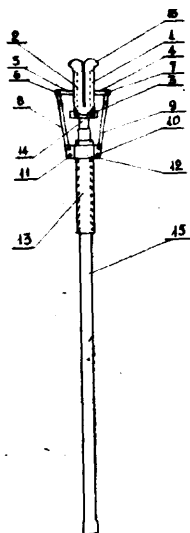

Fig. 2

A63F

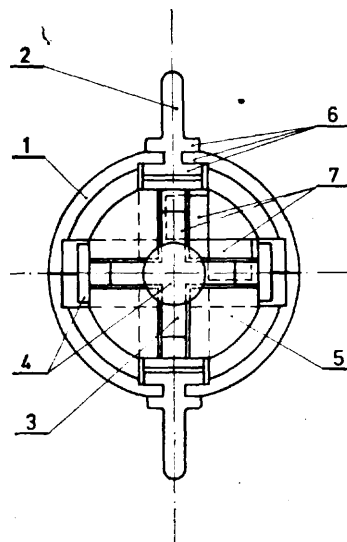
W. 69371

28. 10. 1982

Czesław Stochel, Bielsko-Biała, Polska (Czesław Stochel).

Układanka przestrzenna

Celem wzoru jest zwiększenie asortymentu układanek przestrzennych.

Układanka przestrzenna składa się z ośmiu płatów (1) powstałych w wyniku podziału kuli trzema płaszczyznami wzajemnie prostopadłymi oraz listków (2) umieszczonych na obwodzie kuli wzdłuż jednej z płaszczyzn podziału. Płaty (1) oraz listki (2) mają możliwość obrotu w czterech płaszczyznach. Elementy układanki połączone są ze sobą poprzez zespół łączenia i obrotu, składający się z krzyżaka (3) i grzybków (4), przy czym, osiowe położenie krzyżaka (3) zapewniają zabieraki (7) mocowane na jednym z płatów (1).
(2 zastrzeżenia)

Dział B

RÓŻNE PROCESY PRZEMYSŁOWE; TRANSPORT

B01J
F24D

W. 69972

24. 02. 1983

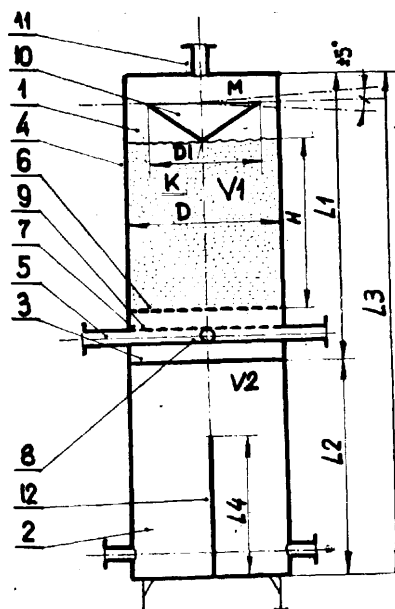
Jan Stefan Marjanowski, Sopot, Jadwiga Pawlińska, Gdynia, Polska (Jan S. Marjanowski, Jadwiga Pawlińska).

Wymiennik kationitowy

Wzór użytkowy rozwiązuje zagadnienie opracowania konstrukcji wymiennika kationitowego, wykazującego przedłużony okres eksploatacji złoża jonitowego między okresami regeneracji, mającego szczególnie niskie opory przepływu i zwiększoną wydajność.

Wymiennik kationitowy do uzdatniania wody obiegowej urządzeń grzewczych, mający postać znanej pionowo osiowej kolumny cylindrycznej o przekroju kołowym, charakteryzuje się tym, że pojemność (V_1) komory jonitowej (1) jest w nim utrzymywana w stosunku do pojemności (V_2) komory regeneracyjnej (2) w stosunku jak 2,50 do 4,17, przy czym zabudowane w jednym korpusie o stałej średnicy obydwie komory jonitowa (1) i regeneracyjna (2) są osadzone jedna nad drugą i przedzielone szczelnym dnem (3), nad którym jest promieniowo w stosunku do tworzącej walca korpusu (4) osadzony dołotowo-odłotowy krzyżakowy króciec (5) wody uzdatnianej. Króciec (5) ma postać prostokątnego krzyżaka, którego ramiona (8) w obrębie wnętrza komory jonitowej (1) lecz przed sitowym dnem (6) są zaopatrzone w liczne promieniowe otwory-dysze (7). Stosunek średnicy wewnętrznej (D) walca korpusu (4) do długości (L_1) komory jonitowej (1) jest utrzymywany w granicach od 0,145 do 0,328, a stosunek długości całkowitej (L_2) komory regeneracyjnej (2) do długości całkowitej (L_3) walca korpusu (4) jest utrzymywany w granicach od 0,125 do 0,400.

W górnej części komory jonitowej (1) jest umieszczony trwale stożkowy przelew (10) skierowany wierzchołkiem (K) ku dołowi i mający średnicę zewnętrzną (D_1) utrzymywaną w granicach od 0,69 do 0,82 średnicy wewnętrznej (D) walca korpusu (4) i jest on tak usytuowany, że jego oś pokrywa się

z osią główną walca korpusu (4) i osią dolotowego króćca (11) wody uzdatnianej, a płaszczyzna (M) wyznaczona okręgiem jego obwodu jest pozioma z odchylem od poziomu nie przekraczającą $\pm 0,5^\circ$. Stosunek wysokości (H) złoża jonitowego do długości (L) komory jonitowej (1) jest utrzymywany w przedziale od 0,51 do 0,90. Komora regeneracyjna (2) jest zaopatrzona w umieszczoną w niej pionowo, najkorzystniej w osi głównej, przegrodę (12), której wysokość (L₁) jest utrzymywana w granicach od 0,59 do 0,92 wysokości (L₂) całej komory regeneracyjnej (2).

(3 zastrzeżenia)

B23B W. 69353 23. 10. 1982

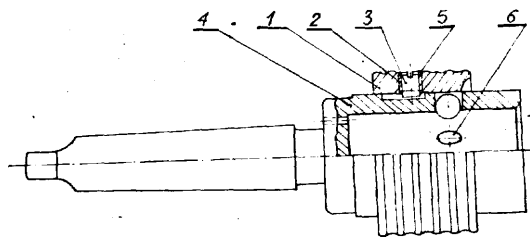
Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego „PZL-Mielec”, Mielec, Polska (Ryszard Sowa, Edward Strugała, Józef Kowalski).

Oprawka szybko mocująca

Wzór użytkowy rozwiązuje zagadnienie opracowania konstrukcji oprawki szybko mocującej « podwyższonej niezawodności działania i wydłużonym okresie użytkowania.

Tuleja zaciskowa (1) ma wkład (3) wprowadzony jednym końcem w wytoczenie w korpusie (4). W korpusie (4) znajduje się sześć gniazd (6).

(1 zastrzeżenie)

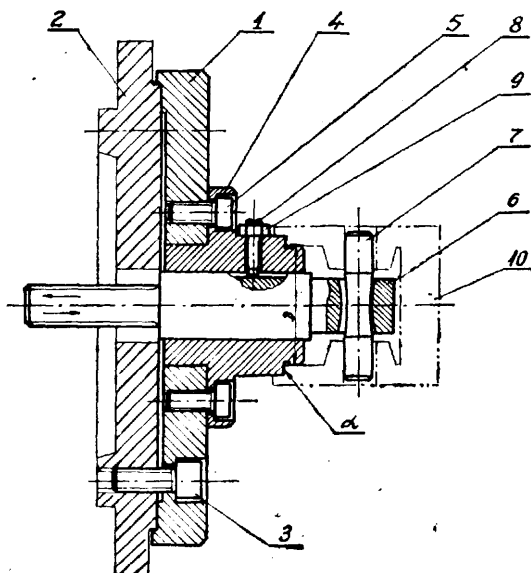
B23B W. 69372 29. 10. 1982

Wytwórnia Urządzeń Chłodniczych, Dębica, Polska (Stanisław Weligała).

Przyrząd mocujący tłoki do obróbki na tokarkach

Wzór rozwiązuje zagadnienie mocowania tłoków do obróbki na tokarkach wyposażonych w siłownik pneumatyczny, hydrauliczny lub innego rodzaju przystosowany do wywierania siły na ciągnio umieszczone we wrzecionie i połączone z przyrządem mocującym.

Korpus (1) przyrządu jest osadzony swoją częścią centrującą na tarczy zabierakowej (2) i przykręcony śrubami (3). W środkowej części korpusu (1) jest osad-

dzona wymienna wkładka (4) **mocowana** do korpusu śrubami (5), mająca w osi otwór, który stanowi prowadnicę ruchomego trzpienia (6). Ruchomy trzpień (6) ma cylindryczną powierzchnię centrującą D i oporową. Trzpień (6) jednym końcem jest połączony z siłownikiem, zaś w drugim końcu znajduje się otwór prostopadły do osi z umieszczonym kołkiem (7) dociskającym tłok (10) do powierzchni oporowej. (3 zastrzeżenia)

B23C W. 69365 28. 10. 1982

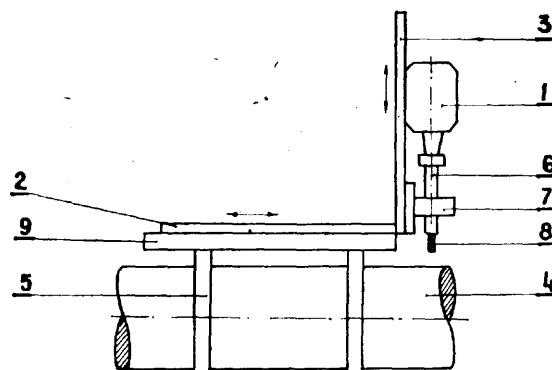
Huta Metali Nieżelaznych „Szopienice”, Katowice, Polska (Józef Starczynowski, Bogdan Grabe).

Urządzenie do wykonywania rowków na powierzchniach cylindrycznych

Wzór rozwiązuje zagadnienie zwiększenia dokładności obróbki.

Urządzenie charakteryzuje się tym, że wiertarka (1) wraz z prowadnicami (2, 3) usytuowana jest na płycie oporowej (9), która zamocowana jest do wału (4) obejmami (5). Frez (8) osadzony jest w wiertarce (1) poprzez uchwyt (6), który dodatkowo **prowadzony** jest w łożysku (7).

Urządzenie stosowane jest do frezowania rowków na powierzchniach cylindrycznych, zwłaszcza na wałach maszyn i urządzeń. (2 zastrzeżenia)

B25B W. 69326 20. 10. 1982
B60S

Spółdzielnia Kółek Rolniczych Czernice Borowe, Zakład Usług Warsztatowych, Czernice Borowe, Polska (Stanisław Zebrowski).

Ściągacz koła kierowniczego samochodu

Wzór użytkowy rozwiązuje zagadnienie opracowania przyrządu ułatwiającego zdjęcie koła kierowniczego i nie powodującego uszkodzeń.

Ściągacz składa się z płaskownika (1), na którego jednym końcu przymocowana jest nagwintowana w środku tuleja (2) przez którą przechodzi śruba (3). Na drugim końcu płaskownika (1) znajduje się obejm

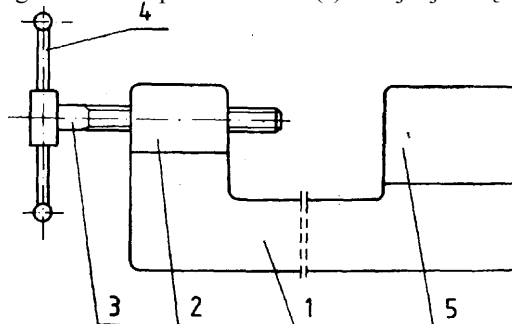

fig. 1

(5) w kształcie połówki walca, która naciska na nasadę koła kierowniczego, przy dokręcaniu śruby (3).
Ściągacz działa poprzez dokręcanie śruby opierającej o górną część kolumny kierowniczej.

(1 zastrzeżenie)

B26F

W. 69373

29. 10. 1982

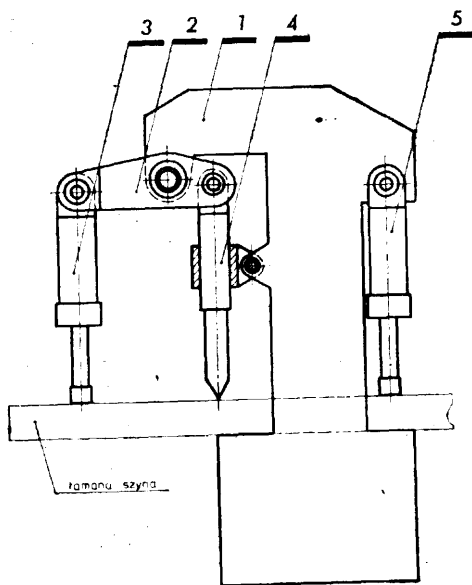
Przedsiębiorstwo Wdrażania i Upowszechniania Postępu Technicznego i Organizacyjnego „POSTEOR”, Wrocław, Polska (Włodzimierz Maślank, Stanisław Pryczynicz).

Łamacz szyn

Wzór rozwiązuje zagadnienie uproszczenia konstrukcji łamacza.

Łamacz szyn składa się z korpusu ramowego (1), do którego na osi przymocowana jest dźwignia dwuramienna (2) zawierająca z jednej strony siłownik hydrauliczny (3) łamiący szynę, a z drugiej nóż (4) nacinający karb na szynie. Szyna jest dociskana do stołu siłownikiem hydraulicznym (5), a nacinanie karbu i łamanie odbywa się jednocześnie.

Łamacz szyn jest urządzeniem służącym np. do łamania szyn, stanowiących złom do przetopu w piecach hutniczych. (2 zastrzeżenia)

B42F

W. 69385

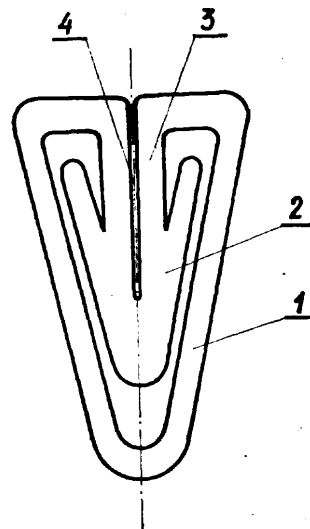
29. 10. 1982

Jerzy Miodyński, Gliwice, Polska (Jerzy Miodyński).

Spinacz do papieru

Wzór użytkowy rozwiązuje zagadnienie skonstruowania spinacza do papieru nadającego się do spinania grubych akt.

Spinacz do papieru składa się z części zewnętrznej (1) posiadającej kształt zbliżony do wydłużonego trójkąta równoramiennego, którego stosunek podstawy do wysokości wynosi 1,4—2,2, przy czym część zewnętrzna (1) jest połączona z częścią wewnętrzną o kształcie zbliżonym do strzałki dwoma odcinkami (3), które dzielą podstawę trójkąta szczeliną (4). (1 zastrzeżenie)

B60B

W. 69352

22. 10. 1982

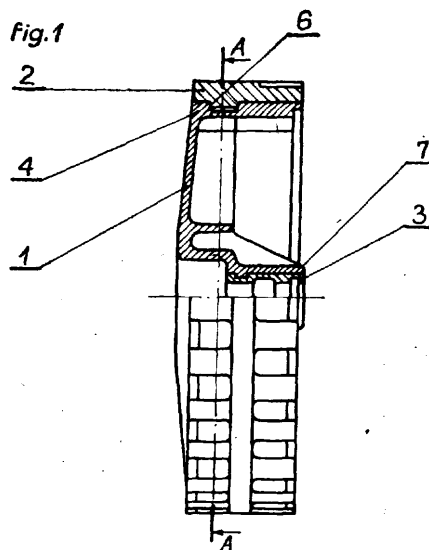
Zakłady Metalowe „Predom-Mesko”, Skarżysko-Kamienna, Polska (Jerzy Szkurlat, Jerzy Koźmiński, Tadeusz Materek, Fryderyk Semaniuk).

Koło jezdne, zwłaszcza kosiarek trawnikowych

Wzór użytkowy rozwiązuje zagadnienie wyeliminowania poślizgu i przesunięć oponowych oponki względem korpusu koła jezdne.

Koło jezdne charakteryzuje się tym, że oponka (2) osadzona jest na wieńcu (4) korpusu (1) koła jezdnego za pomocą wielowypustu, który ograniczony jest ściankami bocznymi (6). Koła jezdne mają zastosowanie zwłaszcza w kosiarkach trawnikowych.

(1 zastrzeżenie)

B60K

W. 69327

19. 10. 1982

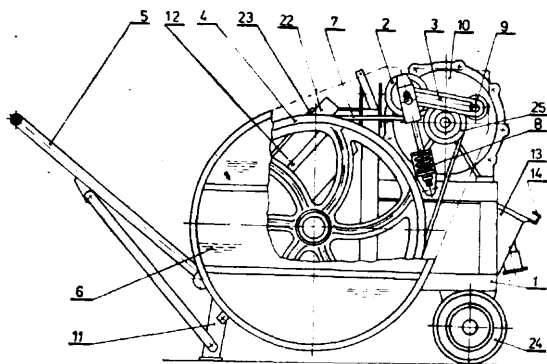
Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Mechanizacji Produkcji Zwierzęcej „Meprozet”, Gdańsk, Polska (Edward Zaworski, Ludomir Osłowski, Witold Krugliński, Henryk Rurarz, Maciej Duma, Zbigniew Grabowski, Stanisław Kuczański).

Ciągnikowy agregat prądowórczy

Wzór rozwiązuje zagadnienie opracowania lekkiego ciągnikowego agregatu prądowórczego, stanowiącego rezerwowe źródło energii elektrycznej małej mocy.

Konstrukcja nośna (1) agregatu oparta jest na dwu kołach jezdnych (24) i dwu podporach stałych (11)

powiązanych z dyszlem (5). Prądnica (10) i koło pasowe (4) z wałem napędowym zamocowane są prostopadle do kierunku przemieszczania agregatu. Zespół pasów (7) jest od góry stale dociskany rolką (2) opasującą małe koło pasowe (25) za pomocą sprężyny (8) o regulowanym napięciu, przy czym rolka (2) zamocowana jest do obrotowego ramienia (3), którego oś obrotu (9) osadzona jest w korpusie prądnicy (18), poniżej linii pasów (7). (3 zastrzeżenia)

B60R
E05B

W. 69345

22. 10. 1982

Andrzej Kamiński, Warszawa, Polska (Andrzej Kamiński).

Zamek zabezpieczający koła samochodu przed kradzieżą

Wzór rozwiązuje **zagadnienie** zabezpieczenia kół samochodowych przed kradzieżą zamkiem otwieranym indywidualnym kluczykiem. Zamek charakteryzuje się tym, że śruba mocująca (1) ma wydłużony łeb sześciokątny (2), wewnątrz którego jest wytoczone gniazdo cylindryczne (3) z poobwodowymi kanałkami pierścieniowymi (4), służące do osadzania w nim zamka (5), na przykład typu bębnowego, a pierścień oporowy (10) tego zamka (5) jest osadzony w pierścieniowym gnieździe (9) nasadki cylindrycznej (7), umieszczonej obrotowo na tym wydłużonym łbie sześciokątnym (2) śruby mocującej (1). (2 zastrzeżenia)

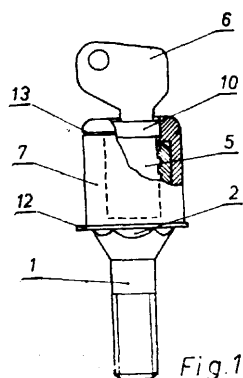

Fig. 1

B60R

W. 69364

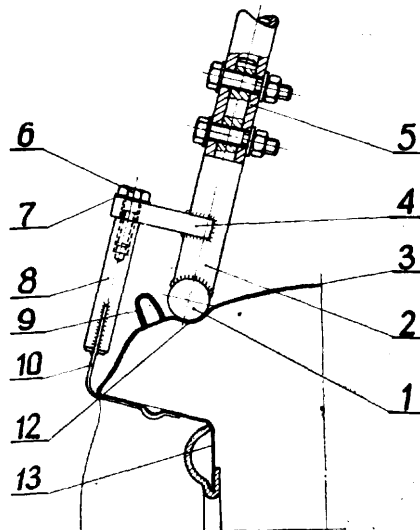
28. 10. 1982

Mirosław Pasternak, Warszawa, Polska (Mirosław Pasternak).

Urządzenie do mocowania bagażnika i palaka dachowego samochodu

Wzór rozwiązuje **zagadnienie** uproszczenia konstrukcji i ułatwienia obsługi.

Urządzenie charakteryzuje się tym, że ma podstawki (1) opierające się na rowkach wyoblanych w blaszce samochodu (3), a łapy (10) mocujące całość połączone są z górnymi fragmentami przedniej i tylnej wnęki drzwiowej (13) samochodu. (1 zastrzeżenie)

B60S

W. 69351

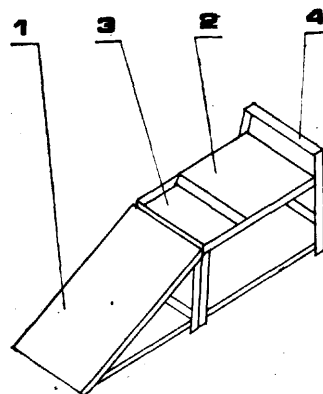
21. 10. 1982

Lech Bożenko, Toruń, Polska (Lech Bożenko).

Przenośny podjazd do podnoszenia pojazdów samochodowych

Wzór użytkowy rozwiązuje **zagadnienie** podnoszenia pojazdów samochodowych pod kątem.

Podjazd składa się z części o kształcie równi pochyłej (1) części nośnej (2), której górna płaszczyzna jest równoległa do podłoża, na którym się opiera cała konstrukcja. Obydwie części (1) i (2) połączone są ze sobą rozłącznie za pomocą dodatkowych elementów złącznych. Część nośna w górnej płaszczyźnie ma gniazdo (3) utworzone np. przez odpowiednio rozsunięte dwa kształtowniki bądź ukształtowanie blachy o promieniu wgłębienia zbliżonym do promienia koła pojazdu samochodowego i zakończona jest ogranicznikiem (4) o kształcie bramowym, którego wysokość jest większa od wysokości górnej płaszczyzny części nośnej (2). (1 zastrzeżenie)

B65G

W. 69369

29. 10. 1982

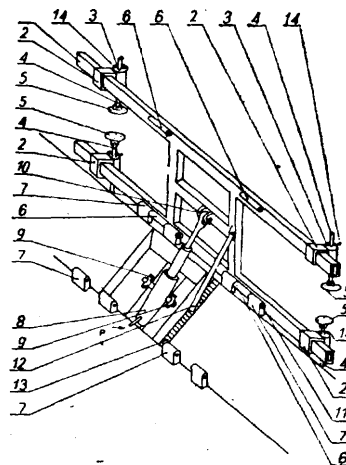
Grzegorz Gilewski, Szczytno, Polska (Grzegorz Gilewski).

Wywrotnica samochodowa

Wywrotnica samochodowa służy do przechylania dowolnego samochodu o kąt od 0° do 90° bez użycia siły ludzkiej.

Wywrotnica zaopatrzona jest w ramę (1), cztery przesuwne uchwyty bębnow samochodu (2), siłownik (8) i zawiasy (6), (7) z wyjmowanymi sworzniami (11).

Ramę zabezpiecza przed przypadkowym opadnięciem przegubowo zamocowana do ramy podpórka (12) przesuwająca się w czasie podnoszenia po listwie zębatej (13). (4 zastrzeżenia)

Dział D WŁÓKIENNICTWO I PAPIERNICTWO

D01H

W. 69341

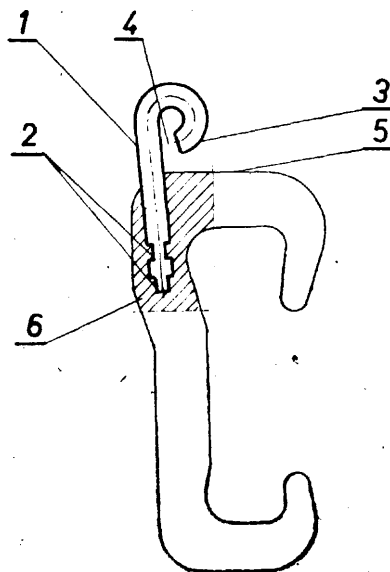
21. 10. 1982

Centralne Laboratorium Przemysłu Artykułów Technicznych i Galanteryjnych, Łódź, Polska (Tadeusz Lelonkiewicz, Lech Wasilewski, Jerzy Kozakiewicz).

Biegacz uszkowy

Wzór użytkowy rozwiązuje zagadnienie opracowania prostej konstrukcji i łatwego w wykonaniu biegacza uszkowego z tworzywa sztucznego z metalowym elementem zewnętrznym prowadzącym nić.

Biegacz ma pionowy pręt (1) metalowy zakończony od dołu wgłębieniem (2), a od góry ukształtowany w wywinięte koło (3) z przerwą (4) w obwodzie i asymetryczne do tego pręta skierowane obrzeże w kierunku górnego ramienia (5) biegacza. Wgłębienia (2) są na stałe wpuszczone od góry w jarzmo (6) biegacza. (1 zastrzeżenie)

Dział E BUDOWNICTWO; GÓRNICTWO

E02D

W. 69347

21. 10. 1982

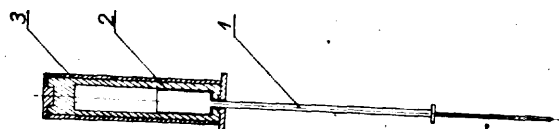
Instytut Górnictwa Naftowego i Gazownictwa, Kraków, Polska (Zdzisław Jarosiński).

Szpilka do wykonywania otworów w gruncie

Wzór rozwiązuje zagadnienie eliminacji niebezpieczeństwa porażenia prądem.

Szpilka do wykonywania otworów w gruncie ma na części wbijanej (1) osadzoną ruchomą część chwytą (2), która otoczona jest na całej długości materiałem izolacyjnym (3).

Rozwiązanie ma zastosowanie w przemyśle gazowniczym. (1 zastrzeżenie)

E02F

W. 69375

29. 10. 1982

Spółdzielnia Kółek Rolniczych, Zurawica, Polska (Piotr Cielecki).

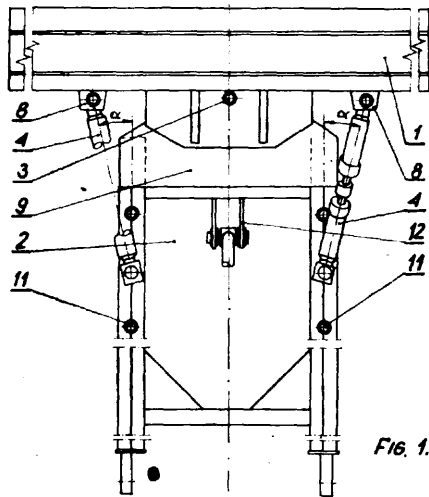
Osprzęt roboczy koparko-spycharki

Wzór rozwiązuje zagadnienie opracowania prostej, taniej i wytrzymałej na zginanie końców lemiesz konstrukcji osprzętu roboczego przystosowanego do koparko-spycharki np. typu „Białoruś”.

Osprzęt charakteryzuje się tym, że lemiesz osprzętu (1) połączony obrotowo z ruchomą ramą (2) jest dodatkowo połączony obrotowo w płaszczyźnie poziomej z ramą ruchomą (2) za pomocą dwóch odciągów regulacyjnych (4) w ten sposób, że końce tych odciągów połączone z uchami (8) lemiesz (1) są odchyłone w płaszczyźnie poziomej o kąt $\alpha = 10-25^\circ$, a w płaszczyźnie pionowej o kąt $\beta = 20-30^\circ$, w stosunku do ich drugich końców połączonych z tulejkami (11) ramy ruchomej (2).

Osprzęt roboczy koparko-spycharki służy do skra-

wania, spychania, zwałowania i profilowania gruntu oraz innych prac terenowych jak przemieszczenie materiałów sypkich, odsnieżanie dróg, placów itp. (2 zastrzeżenia)

E05B

W. 69344

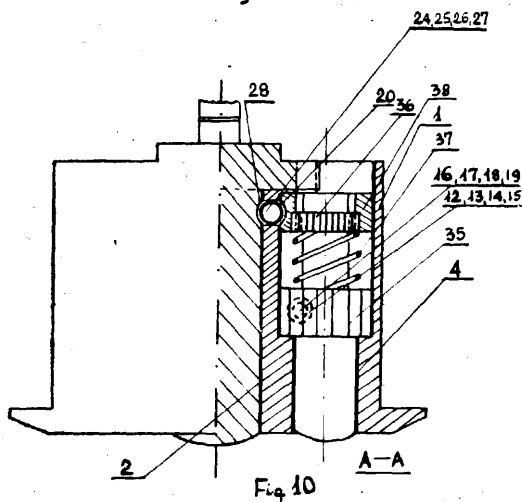
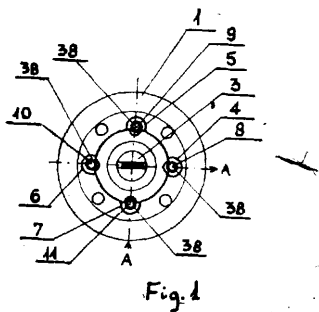
22. 10. 1982

Zbigniew Męciński, Warszawa, Polska (Zbigniew Męciński).

Zamek cyfrowy, nastawny

Celem wzoru jest zwiększenie asortymentu zamków cyfrowych.

Zamek cyfrowy, nastawny, stanowi korpus (1), wewnątrz którego, w części środkowej, w kanale (2) jest umieszczona centralna, walcowa, zapadkowa wkładka (3), natomiast w czterech kanałach (4, 5, 6, 7) osadzone są cztery szyfatory (8, 9, 10, 11), przy czym w wewnętrznych ściankach korpusu (1), oddzielających wkładkę (3) od czterech szyfatorów, w

otworach (12, 13, 14, 15) przedniej części korpusu (1), na wprost zębaki (35) szyfatora są osadzone kulki (16, 17, 18, 19) oraz w otworach (20, tylnej części korpusu (1) na wprost nastawczego pierścienia (38) osadzone są kulki (24, 25, 26, 27). Na czołowej powierzchni korpusu (1), poza centralną szczeliną na klucz, są szczeliny z umieszczonymi wokół nich cyframi. (4 zastrzeżenia)

E21D
F15B

W. 69346

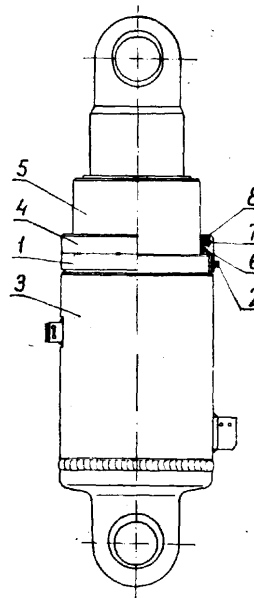
20. 10. 1982

Kopalnia Węgla Kamiennego „Siemianowice”, Siemianowice, Polska (Zbigniew Michalak, Stanisław Leś, Piotr Klabisz, Edward Buśko, Ewald Jadwiszczok).

Rdzennik stojaka lub podpory hydraulicznej górniczej obudowy zmechanizowanej

Wzór rozwiązuje zagadnienie samoczynnej konserwacji gładzi rdzennika.

Rdzennik obudowy stosowanej w podziemiach kopalń ma dwuczęściowy pierścień obejmujący ten rdzennik. Część dolna tego pierścienia zamocowana jest nieruchomo na krawędzi górnej cylindra (3), natomiast część górna (4), połączona trwale z częścią dolną (1) pierścienia, jest wyposażona w dwa rowki o różnych rozmiarach. W rowku dolnym jest umieszczona uszczelka (6) typu „O”, a w rowku górnym wkładka filcowa (7). Poza tym rowek górny jest połączony z atmosferą zewnętrzną za pomocą kilku otworów (8). (1 zastrzeżenie)

E21D
E21C

W. 69376

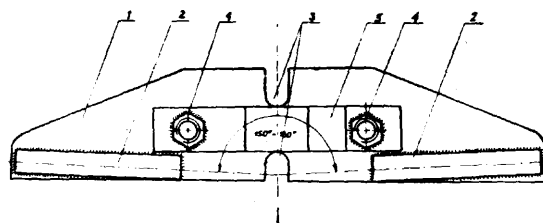
29. 10. 1982

Kopalnia Węgla Kamiennego „Czerwona Gwardia”, Czeladź, Polska (Zdzisław Bargieł, Czesław Bernacki, Kazimierz Kamiński, Stanisław Knapik, Waldemar Kowal, Zdzisław Kowalik, Stanisław Musialik, Jerzy Stanik, Marian Trzaski, Bolesław Wrzoł).

Zgarniacz łańcuchowy podawarki kombajnu chodnikowego

Wzór rozwiązuje zagadnienie zwiększenia odporności zgarniacza na pęknięcie, a trapezowy kształt jego podstawy rozwiązuje zagadnienie wzmocnienia części, w której wykonane są wycięcia i otwory.

Zgarniacz łańcuchowy wykonany jest z blachy stalowej i ma podstawę (1) ukształtowaną w formie równoramiennego trapezu. Do tylnej krawędzi podstawy (1) przyspawane są po obu stronach zgarniające płytki (2) rozwarte w kierunku biegu łańcucha i tworzące kąt 150° — 165° . W obu krawędziach podstawy (1) znajdują się podłużne wycięcia (3) na pionowe ogniwa łańcucha. Na górnej płaszczyźnie podstawy (1) zamocowana jest dwiema śrubami (4) obejmą (5) łańcucha. (2 zastrzeżenia)

Dział F

MECHANIKA; OŚWIECLENIE; OGRZEWANIE; UZBROJENIE; TECHNIKA MINERSKA

F16C

W. 69354

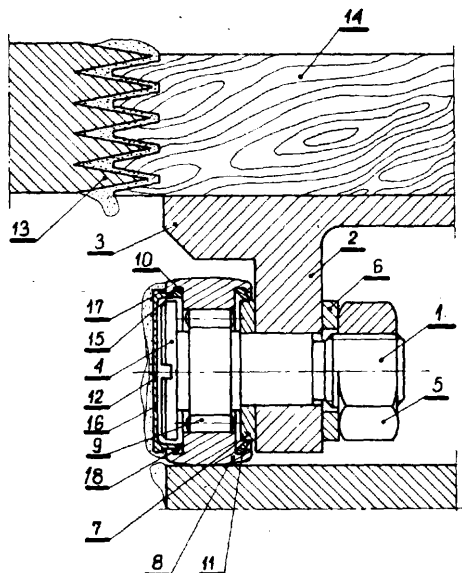
25. 10. 1982

Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Stolarski Budowlanej „STOLBUD”, Wołomin, Polska (Stanisław Kotlarski, Marian Turliński, Zdzisław Olendzki, Marek Cwierzynski, Stanisław Jarosz).

Łożysko toczne z uszczelnioną bieżnią

Wzór użytkowy rozwiązuje zagadnienie opracowania takiej konstrukcji łożyska, której wewnętrzne elementy toczne zabezpieczone będą przed ciekłymi oraz pylistymi zanieczyszczeniami, zwłaszcza w urządzeniach do nanoszenia kleju na złącza drewnianych elementów.

Łożysko wyposażone jest w cylindryczną pokrywę (12) osadzoną obwodową ścianką (15) w pierścieniu zewnętrznym (8), a kolistą ścianą górną cylindrycznej pokrywy znajduje się nad kołnierzem (4) sworznia (1), przy czym obwodowa ścianka (15) ma po stronie zewnętrznej prostokątne wybranie (17) przechodzące w części krawędziowej w trójkątne wygarbienie (18) do mocowania w pierścieniu zewnętrznym (8). (2 zastrzeżenia)

F16J
F16C

W. 69359

27. 10. 1982

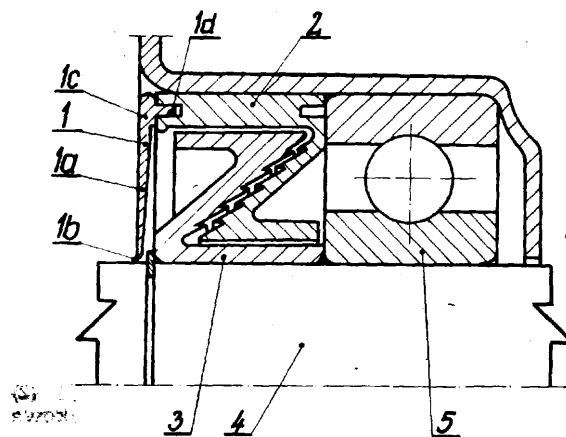
Jerzy Jałyński, Poznań, Polska i Jan Sitko, Mikołów, Polska (Jerzy Jałyński, Jan Sitko).

Pierścieniowa przepona do labiryntowych uszczelnień łożysk

Wzór rozwiązuje zagadnienie zwiększenia skuteczności uszczelnienia.

Pierścieniową przeponę stanowi monolityczny, podatny pierścień, którego wewnętrzna część (1a),

licząc w kierunku promieniowym, jest pocieniona w stosunku do pozostałej zewnętrznej części (1c) i zwęża się w kierunku wewnętrznej krawędzi przylgowej (1b). Natomiast na czołowej powierzchni zewnętrznej części (1c) podatnego pierścienia jest ukształtowany współosiowy pierścieniowy występ (1d). (1 zastrzeżenie)

F16K
F04F

W. 69340

20. 10. 1982

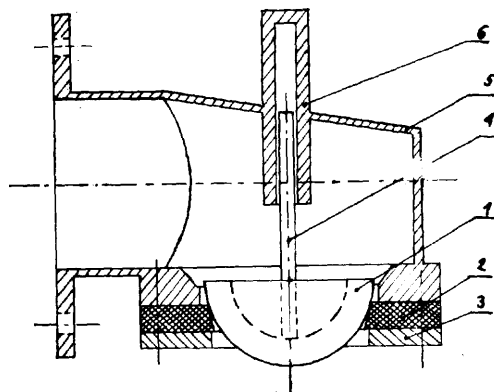
Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Robót Wodociągowych i Kanalizacyjnych, Gdańsk, Polska (Henryk Kłoz).

Zawór zwrotny, zwłaszcza do agregatu pompowo-próżniowego

Celem wzoru jest zwiększenie skuteczności uszczelnienia zaworu oraz uniemożliwienie niepożądanego jego uchylenia.

Zawór zwrotny składa się z korpusu (5), w którym porusza się grzybek (1) na sworzniu prowadzącym (4). Grzybek (1) jest dociśnięty do powierzchni stożkowej pierścienia (2).

Grzybek (1) i pierścień (2) są wykonane z gumy. (1 zastrzeżenie)

F16K

W. 69366

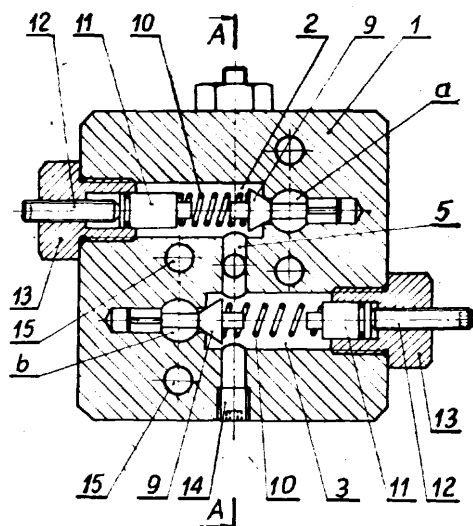
28. 10. 1932

Kombinat Metalurgiczny - Huta im. Lenina, Kraków, Polska (Kazimierz Kucharski, Grzegorz Kołakowski).

Dwustronny zawór bezpieczeństwa silników hydraulicznych stosowanych do przemieszczania ładunków o **znacznym** ciężarach

Wzór rozwiązuje zagadnienie opracowania konstrukcji zaworu pozwalającej na utrzymanie w układzie hydraulicznym dopuszczalnego ciśnienia oraz umożliwiającej łagodne zatrzymywanie się urządzenia wraz z przemieszczanym ładunkiem o dużym ciężarze.

Zawór charakteryzuje się tym, że w jego metalowym korpusie (1) osadzone są dwa zawory bezpieczeństwa (2) i (3), których komory połączone są ze sobą jednym kanałem przepływowym (5), który, poprzez zawór zwrotny, połączony jest z kanałem odpływowym. (1 zastrzeżenie)

Dział G FIZYKA

GOU

W. 69356

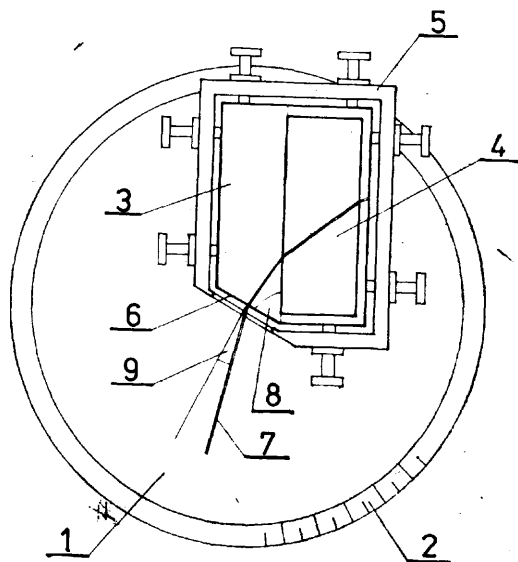
26. 10. 1982

Uniwersytet Warszawski, Warszawa, Polska (Jadwiga Szydłowska, Krzysztof Zboński).

Urządzenie do wyznaczania współczynnika załamania światła

Wzór rozwiązuje zagadnienie opracowania konstrukcji urządzenia umożliwiającej bezpośrednią obserwację biegu wiązki światła.

Urządzenie przeznaczone do stosowania w zasadzie jako pomoc dydaktyczna do nauki fizyki, według wzoru składa się z obrotowego stolika (1) optycznego z podziałką (2) kątową, na tarczy którego to stolika (1) jest zamocowany pryzmat (3), przy czym pryzmat (3) stanowi jedną ze ścian bocznych przezroczystej kувety (4) zamocowanej w metalowej obudowie (5) w kształcie graniastolupa o podstawie prostokątnej, z jedną z krawędzi obcięta zgodnie z kształtem pryzmatu (3). (2 zastrzeżenia)

G01N
G01F

W. 69361

26. 10. 1982

Instytut Komputerowych Systemów Automatyki i Pomiarów, Wrocław, Polska (Henryk Stybel, Piotr Stefan Bombol, Jerzy Hamberg, Kazimierz Lando-wicz, Alfred Kępa).

Komora, zwłaszcza do pomiaru własności fizyko-chemicznych

Celem wzoru jest zwiększenie uniwersalności komory.

W komorze według wzoru nagwintowana płyta (1) ukształtowana w postaci pierścienia ma otwory (2)

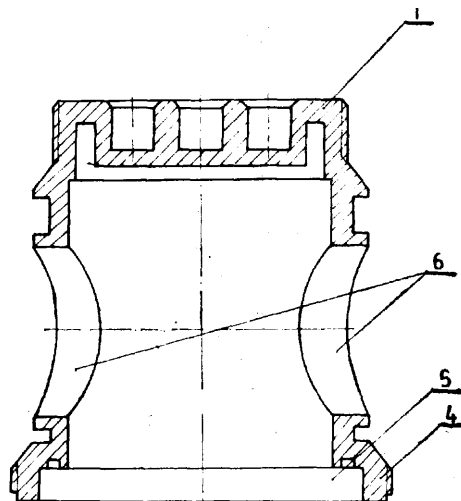

Fig.1

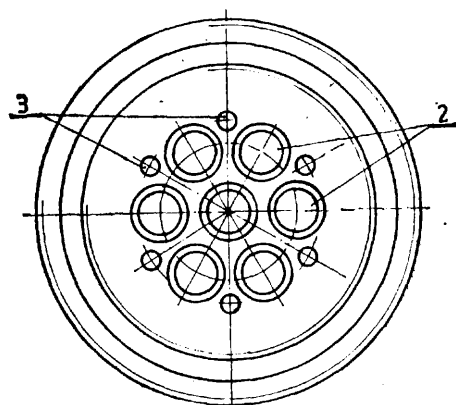

Fig.2

do osadzania czujników pomiarowych i dodatkowo otwory (3) regulujące komorę w urządzeniu pomiarowym, z kolei zaś dolna część komory jest zaopatrzona w gwintowany pierścień (4), wewnątrz którego jest usytuowane mocujące gniazdo (5).

(1 zastrzeżenie)

G01N

W. 69374

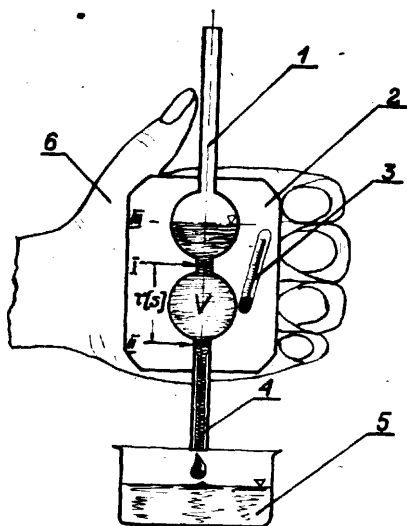
29. 10. 1982

Wyższa Szkoła Marynarki Wojennej im. Bohaterów Westerplatte, Gdynia, Polska (Michał Stankiewicz).

Urządzenie do pomiaru lepkości cieczy

Wzór rozwiązuje zagadnienie opracowania konstrukcji urządzenia umożliwiającej pomiar lepkości cieczy w warunkach niestacjonarnych.

Urządzenie zaopatrzone jest w kostkę (2), w której umieszczona jest rurka szklana (1) o zmiennej średnicy zaopatrzona w dwa szeregowo ułożone zbiorniki, z których dolny połączony jest z kalibrowaną kapilarą (4), oraz termometr (3) stykający się z dolnym zbiornikiem kulistym. (3 zastrzeżenia)

G05D

W. 69276

07. 10. 1982

Fabryka Sprzętu Ratunkowego i Lamp Górniczych, Tarnowskie Góry, Polska (Michał Kaczmarczyk, Wincenty Kubica, Walenty Moś).

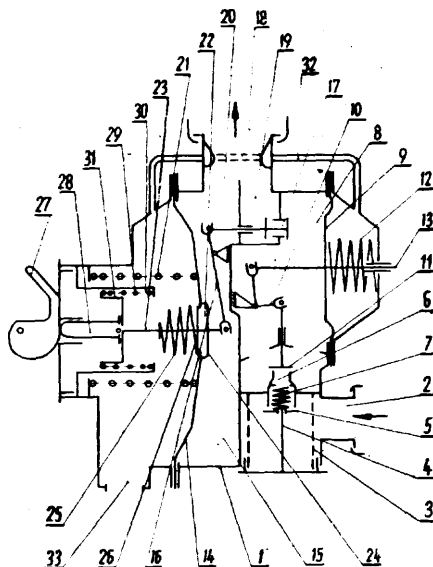
Dwustopniowy regulator ciśnienia gazu

Wzór użytkowy rozwiązuje zagadnienie zmniejszenia pracochłonności montażu, strojenia i napraw regulatora, oraz czyni go bardziej bezpiecznym podczas eksploatacji.

Regulator ma dwa stopnie redukcji ciśnienia gazu. I-szy stopień stanowi komora redukcyjna (8), w której osadzona jest obciążona sprężyna (12), membrana (9), sterująca poprzez układ dźwigniowy (10) zaworem jednogrzybkowym (11). II-gi stopień redukcji stanowi komora redukcyjna (15), w której osadzona jest obciążona sprężyna (21) membrana (14), zaopatrzona w zespół uruchamiający oraz zawór bezpieczeństwa (22), która steruje poprzez układ dźwigniowy (16) zaworem dwugrzybkowym (17). Z membraną (9) sprzężony jest wskaźnik pracy (13).

Regulator ma stosunkowo duże przekroje przepływu. Nadmierny przepływ gazu jest ograniczony przez awaryjny ogranicznik przepływu składający się z trzpienia (4), przysłony (5) i sprężyny (7).

(2 zastrzeżenia)

G12B
G01D

W. 69355

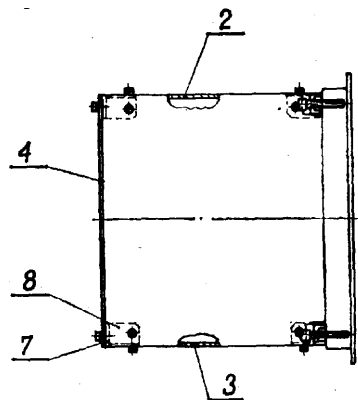
25. 10. 1982

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Maszyn Zgrzebnych i Czesankowych Welny „BEFAMATEX”, Bielsko-Biała, Polska (Edward Matyszkiewicz).

Skrzynka pulpitu sterującego maszyn włókienniczych

Celem wzoru jest opracowanie konstrukcji skrzynki, umożliwiającej zgrupowanie w niej wszystkich urządzeń sterujących pracą maszyn włókienniczych.

Skrzynka, służąca do mocowania mierników, czujników i regulatorów, ma kształt prostopadłościanu, który wsparty jest na zestawowej ramie i we wszystkich narożnikach ma wsporniki do mocowania ścian (2, 3, 4) oraz ma uchylną pokrywę z szeregiem otworów. (1 zastrzeżenie)

Dział H ELEKTROTECHNIKA

H04Q

W. 69363

26. 10. 1982

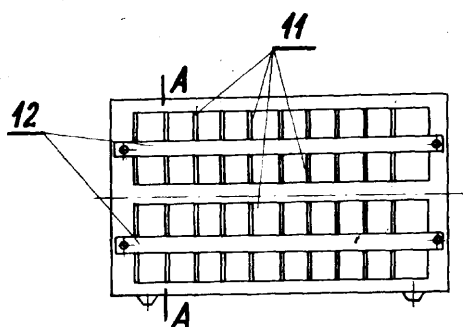
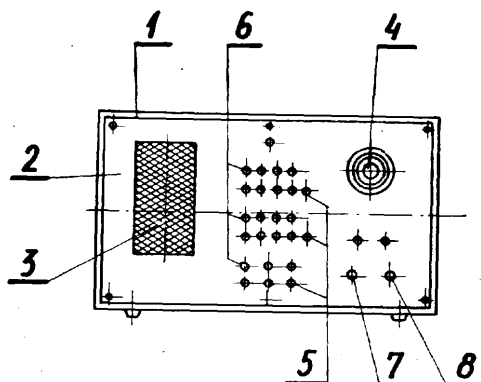
PKP Kolejowe Zakłady Łączności, Bydgoszcz, Polska (Włodzimierz Rohloff, Edmund Maternowski, Jerzy Suchomski, Ryszard Sutarzewicz, Zdzisław Świderski).

Selektorowe stanowisko dyspozytorskie

Wzór użytkowy rozwiązuje zagadnienie opracowania stanowiska dyspozytorskiego przenośnego, umożliwiającego natychmiastową realizację łączności selektorowej.

Stanowisko według wzoru charakteryzuje się zwar-
tą konstrukcją (1) mającą na płycie czołowej (2)
umieszczone głośnik (3), mikrofon (4), przyciski mani-
pulacyjne (5) oraz lampki kontrolne (6), a tylna część
konstrukcji (1) zawiera moduły elektroniczne (11)
umieszczone w przewodnicach (10) i zabezpieczone
przed wypadnięciem listwą.

W bocznych ściankach znajdują się zakrywane
wnęki z zaciskami. (1 zastrzeżenie)

H05B

W. 69348

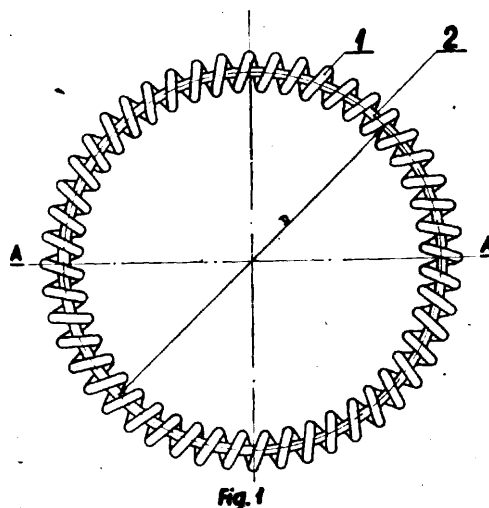
21. 10. 1982

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Ceramiki Elektro-
technicznej „CEREL”, Boguchwała, Polska (Stanisław
Onak, Marian Wanic).

Elektroda do suszenia elektrycznego wyrobów ceramicznych

Wzór rozwiązuje zagadnienie opracowania elektro-
dy o dużej trwałości użytkowej, zapewniającej dobry
styk z suszonymi wyrobami.

Elektroda składa się z obręczy (2) wykonanej
z pręta stalowego ocynkowanego i osadzonej na niej
luźno spirali (1) bez końca, wykonanej z drutu chro-
mo-niklowego. Średnica (D) obręczy (2) dla wyrobu
walcowego pełnopniowego ma w przybliżeniu wiel-
kość połowy jego średnicy, a dla wyrobu z otworem
wielkość połowy sumy średnic zewnętrznej i we-
wnętrznej tego wyrobu. (4 zastrzeżenia)

H05B

W. 69349

21. 10. 1982

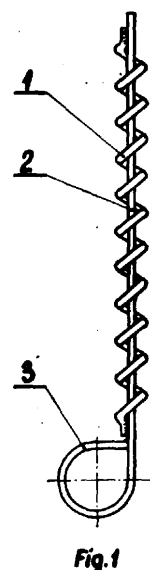
Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Ceramiki Elektro-
technicznej „CEREL”, Boguchwała, Polska (Stanisław
Onak, Marian Wanic).

Elektroda do suszenia elektrycznego wyrobów ceramicznych

Wzór rozwiązuje zagadnienie opracowania elektro-
dy trwałej w użytkowaniu i łatwej w obsłudze, za-
pewniającej dobry styk z suszonymi wyrobami.

Elektroda składa się z płaskownika (2) mosiężnego
i spirali (1) wykonanej z drutu chromo-niklowego,
która jest na tym płaskowniku (2) luźno osadzona.

Zwoje spirali (1) mają kształt owalny, a jej oba
końce są przyspawane do płaskownika (2). Jeden ko-
niec płaskownika (2) ma uchwyt (3) w kształcie kolis-
tego zagięcia. (4 zastrzeżenia)

Wykaz numerowy zgłoszonych wynalazków opublikowanych w BUP Nr 16/1983

Nr zgłoszenia	Int. Cl. ³	Strona
1	2	3
228256	C07C	15
231445	C07D	16
232489	H02K	41
232837	G01R	37
233196	C07D	17
233465	C07C	16
233754	C07D	17
234123	B65G	12
234237	A01N	1
234642	F02B	31
234669	H01Q	40
234742	B66D	14
234744	A61F	5
234747	A01D	1
234756	G01D	35
234762	B27C	11
234763	B24B	11
234764	C21C	23
234765	B22D	10
234766	E21D	29
234769	G01F	35
234770	F16D	32
234775	G01R	37
234776	C07C	16
234777	A61F	5
234783	B29H	12
234785	E21C	8
234786	B24B	11
234787	G01M	36
234789	G08C	38
234790	F27B	34
234791	B01D	6
234793	F25D	34
234794	C08L	21
234797	H02M	42
234799	H02M	42
234800	E21D	29
234801	E01B	26
234808	C08J	21
234810	C02F	15
234812	B21B	9
234813	B22C	9
234814	C08L	21
234815	C04B	22
234817	F02P	32
234818	G01F	35
234820	H04R	43
234821	H04R	44
234822	H04R	44
234824	F16K	32
234826	C07D	17
234827	C22B	23
23483L	C09B	22

Nr zgłoszenia	Int. Cl. ³	Strona
1	2	3
234836	B32B	12
234837	B66C	13
234838	B66C	14
234839	B65G	13
234840	B66C	14
234842	B01J	7
234844	G06F	38
234845	H01L	40
234846	B01D	7
234851	A62C	6
234852	H01H	39
234853	C12N	22
234855	H02H	41
234856	B02C	7
234857	C25D	25
234859	A22C	4
234860	A22C	4
234861	E04H	28
234862	E21C	28
234863	E21D	30
234864	G05F	38
234865	H03K	43
234866	C25D	25
234868	F25C	33
234869	C23F	24
234870	B24B	11
234871	G01P	37
234874	C07D	18
234882	A61K	6
234883	C02F	15
234884	C08G	20
234886	F02M	31
234887	D01H	26
234889	F16C	32
234891	C07D	18
234893	G01F	35
234894	G01K	36
234895	H03K	43
234896	H02K	41
234900	D01H	26
234901	F22G	33
234902	C07C	16
234903	E21D	30
234904	F16K	33
235227	B01D	7
236201	A23L	5'
236425	C07C	16
236741	A01N	2
237980	A01N	2
238198	A24C	5
238311 T	G01F	35
238323 T	E04G	27
238346 T	H01H	39

1	2	3
238356 T	D06P	26
238365 T	B65G	19
238366 T	C08J	21
238368 T	B03B	8
238373 T	E04H	28
238374 T	B23C	10
238382 T	C01B	14
238383 T	C22B	23
238384 T	C22B	23
238385 T	C22B	24
238386 T	C22B	24
238388 T	A01B	1
238393 T	C07D	18
238394 T	C07D	18
238410 T	G01N	36
238411 T	B23B	10
238414 T	G01B	34
238428 T	A63F	6
238433 T	G04G	37
238437 T	C08J	21
238476 T	H02K	41
238493 T	C12P	22
238751	A01N	3
238945	C08G	20
239047	A01N	3
239066	G08B	38

	2	3
239178	C07H	20
239205	C08L	23
239278	C07D	18
239279	C07D	19
239280	C07D	19
239330	A01N	3
239403	C13K	23
239405	E01B	27
239499	H02P	42
229587	E21D	30
239713	B22C	' 9
239714	A01N	4
239916	E21C	28
240017	E21F	31
240088	B29F	12
240356	B23K	10
240665	C22B	24
240688 T	C08B	20
240719 T	C23F	25
240781	B21J	9
240793 T	E04B	27
240800 T	E21F	31
240845	B22D	10
240898	H01B	39
240899	H01M	40
241084	B22C	9

Wykaz numerowy zgłoszonych wzorów użytkowych opublikowanych w BUP Nr 16/1983

Nr zgłoszenia	Int. Cl. ³	Strona
1	2	3
69227	A47G	45
69276	G05D	54
69326	B25B	47
69327	B60K	48
69340	F16K	52
69341	D01H	50
69342	A45D	45
69343	A47L	45
69344	E05B	51
69345	B60R	49
69346	E21D	51
69347	E02D	50
69348	H05B	55
69349	H05B	55
69351	B60S	4»
69352	B60B	48
69353	B23B	47
69354	F16C	52
69355	G12B	54

Nr zgłoszenia	Int. Cl. ³	Strona
1	2	3
69356	G01J	53
69358	A01D	45
69359	F16J	52
69361	G01N	53
69363	H04Q	54
69364	B60R	49
69365	B23C	47
69366	F16K	53
69369	S65G	50
69371	A63F	46
69372	B23B	47
69373	B26F	48
69374	G01N	54
69375	E02F	50
69376	E21D	51
69385	B42F	48
69972	B01J	46

SPIS TREŚCI

I. Wynalazki

Dział A - Podstawowe potrzeby ludzkie.	.1
Dział B - Różne procesy przemysłowe; Transport.	.6
Dział C - Chemia i metalurgia.	.14
Dział D - Włókiennictwo i Papiernictwo.	26
Dział E - Budownictwo; Górnictwo.	26
Dział F - Mechanika; Oświetlenie; Ogrzewanie; Uzbrojenie; Technika minerska.	31
Dział G - Fizyka.	34
Dział H - Elektrotechnika.	39
Wykaz numerowy zgłoszonych wynalazków	56

II. Wzory użytkowe

Dział A - Podstawowe potrzeby ludzkie.	45
Dział B - Różne procesy przemysłowe; Transport.	46
Dział D - Włókiennictwo i Papiernictwo.	50
Dział E - Budownictwo; Górnictwo.	50
Dział F - Mechanika; Oświetlenie; Ogrzewanie; Uzbrojenie; Technika minerska.	52
Dział G - Fizyka.	53
Dział H - Elektrotechnika.	54
Wykaz numerowy zgłoszonych wzorów użytkowych.	58

MIĘDZYNARODOWA KLASYFIKACJA PATENTOWA (MKP)

Kolejne edycje MKP ukazują się w odstępach około pięcioletnich.

I edycja MKP została opublikowana i zatwierdzona przez Światową Organizację Własności Intelektualnej (**WIPO**), jako podstawowy, międzynarodowy system klasyfikacji patentowej w październiku 1968 r.

W Polsce zaczęła być stosowana od 1 stycznia 1970 r.

II edycja MKP została opublikowana i zatwierdzona w lipcu 1974 r. W Polsce zaczęła być stosowana od 1 stycznia 1976 r.

III edycja **MKP** została opublikowana i zatwierdzona w listopadzie 1979 r. W Polsce zaczęła być stosowana od 1 stycznia 1981 r.

Obecnie prowadzone już są prace nad IV edycją MKP, która zostanie opublikowana przez **WIPO** w lipcu 1984 r.

Okres ważności patentów wynosi około 15—20 lat. W związku z czym do prowadzenia badań patentowych i wyszukiwań w zbiorach retrospektywnych niezbędne jest posługiwanie się wszystkimi kolejnymi edycjami MKP.

Egzemplarze archiwalne poszczególnych tomów II edycji MKP (tom I Wstęp i działy A, B, tom II działy C, D, E, tom III działy F, G, H) oraz poszczególne zeszyty lub komplety III edycji MKP (zeszyty od 1 do 8 działy od A do H i zeszyt 9, w którym znajduje się „Wstęp do MKP” wyjaśniający zasady stosowania klasyfikacji oraz MKP „skrótowa”, z dokładnością do grup głównych) można nabyć w Urzędzie Patentowym PRL, Centralny Ośrodek Informacji Patentowej, ul. Niepodległości 188, skr. poczt. 208, 00-950 Warszawa.

Warunki prenumeraty na 1983 rok
dla tytułów czasopism administrowanych przez
Centralę Kolportażu Prasy i Wydawnictw w Warszawie

„Biuletyn Urzędu Patentowego”
cena prenumeraty: kwart. 1300 zł, półr. 2600 zł, rocznie 5200 zł

WARUNKI PRENUMERATY:

1. DLA OSÓB PRAWNYCH - INSTYTUCJI I ZAKŁADÓW PRACY:

- instytucje i zakłady pracy zlokalizowane w miastach wojewódzkich i pozostałych **miastach**, w **których** znajdują się siedziby oddziałów RSW „Prasa-Książka-Ruch” zamawiają prenumeratę w tych oddziałach,
- instytucje i zakłady pracy zlokalizowane w miejscowościach gdzie nie ma oddziałów RSW „Prasa-Książka-Ruch” i na terenach wiejskich opłacają prenumeratę w urzędach pocztowych i u doręczycieli.

2. DLA OSÓB FIZYCZNYCH - INDYWIDUALNYCH:

- osoby fizyczne zamieszkałe na wsi i w miejscowościach gdzie nie ma oddziałów RSW „Prasa-Książka-Ruch”, opłacają prenumeratę w urzędach pocztowych i u doręczycieli,
- osoby fizyczne zamieszkałe w miastach - siedzibach oddziałów RSW „Prasa-Książka-Ruch”, opłacają prenumeratę wyłącznie w urzędach pocztowych nadawczo-oddawczych właściwych dla miejsca zamieszkania prenumeratora. Wpłaty dokonują używając „blankietu wpłaty” na rachunek bankowy: Centrali Kolportażu Prasy i Wydawnictw w Warszawie, ul. Towarowa 28, nr konta NBP **XV Oddział** w Warszawie Nr 1153-201045-139-11.

3. Prenumeratę ze zleceniem za granicę przyjmuje RSW „Prasa-Książka-Ruch”, Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw, ul. Towarowa 28, 00-958 Warszawa, konto NBP XV Oddział w Warszawie Nr 1153-201045-139-11. Prenumerata ze zleceniem wysyłki za granicę pocztą zwykłą jest droższa od prenumeraty krajowej o 50% dla zleceniodawców indywidualnych i o 100% dla zlecających instytucji i zakładów pracy.

TERMINY PRZYJMOWANIA PRENUMERATY :

- od prenumeratorów indywidualnych zamieszkałych w miastach siedzibach oddziałów RSW „Prasa-Książka-Ruch” - do dnia 28 lutego 1983 r. - na II kwartał i dalsze okresy roku bieżącego; 31 maja 1983 r. - na III kwartał i II półrocze roku bieżącego; 31 sierpnia 1983 r. - na IV kwartał roku bieżącego,
- od ~~instytucji~~ **instytucji**, zakładów pracy i prenumeratorów indywidualnych zamieszkałych na wsi i w małych miasteczkach do dnia 10 miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty.

